

HUNGÁR NAPTÁR

JÉZUS KRISZTUS KR. U. 194-BEN SZÜLETETT

HUNNIVÁRI ZOLTÁN

HUNNIVÁRI Zoltán

HUNGÁR NAPTÁR [H. C.]

JÉZUS KRISZTUS
KR. U. 194-BEN SZÜLETETT

HUNNIVÁRI Zoltán

HUNGÁR NAPTÁR [H. C.]

JÉZUS KRISZTUS
KR. U. 194-BEN SZÜLETETT

Budapest, 2002 (A Gergely-naptár szerint)

1802. H. C. [Hungarian Calender]

TRANSTRADING KIADÁS, BUDAPEST

A SZERZŐTŐL EDDIG MEGJELENT TANULMÁNYOK:

- A KAVAR KÉRDÉS ÚJ MEGVILÁGÍTÁSBAN
- MOOSBURG FEKVÉSE – PRIBINA ORSZÁGA
- HATALMI VISZONYOK A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN 889 ÉS 907 KÖZÖTT
- ANTI-KRISTÓ
- A „MEGTEREMTŐDÖTT A FÖLDRAJZI KERET, AMELYBEN A MAGYAROK MEGTELEPHETTEK...”
- LIUDPRAND ÉS AZ I. SZ. 968-AS ESZTENDŐ
- NAGY KARESZ, A HÁZMESTEREK UNOKÁJA. A SOSEM VOLT „NAGY KÁROLY ÉLETE ÉS VÁNDORLÁSAI” EINHARD VAGY EGINHARD NYOMÁN

ISBN 963 202 102 9

BUDAPEST, 2002

© TRANSTRADING/ HUNNIVÁRI. ALL RIGHTS RESERVED

FIRST PRINTING NOVEMBER 2002

A KUTATÁSHOZ CSATLAKOZNI KÍVÁNÓK RÉSZÉRE A POSTACÍM:

1029 BUDAPEST, ELŐD VEZÉR U. 11.

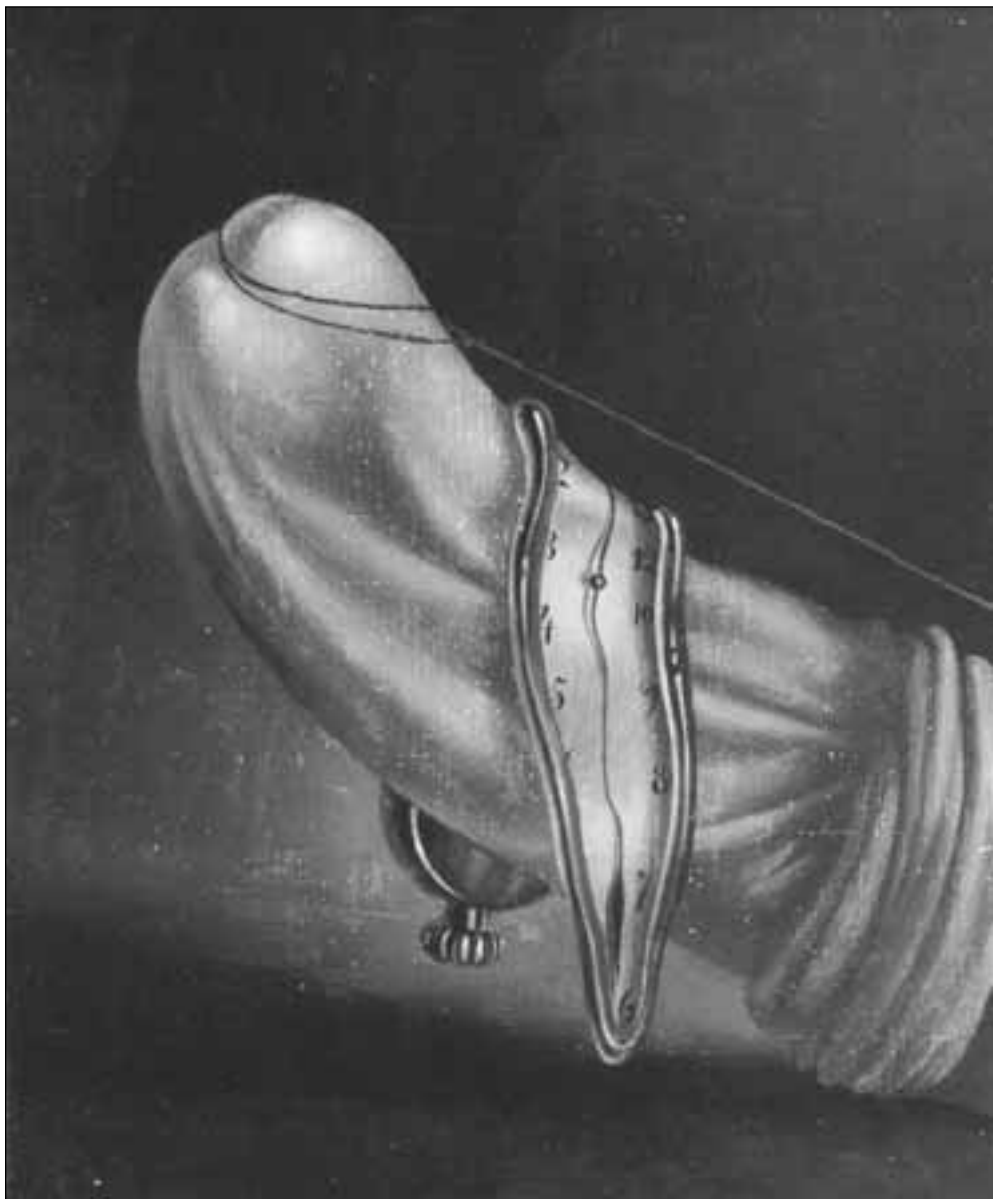
„...megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.”

János evangéliuma 8:32

Ajánlom

a még gondolkodni merő olvasóknak

(Az alcím csak azzal a megkötéssel igaz, ha Jézus 33 évet élt.)

Salvador Dalí: Antropomorfikus kenyér (részlet)

A könyv célja

Ekönyv legfontosabb célja: megismertetni az olvasóval, elutasíttatni az emberiséggel azt a csalást, amelyet az elmúlt ezer év folyamán valamikor, az ún. „Német-római Birodalom” „szürke eminenciásai” követtek el az emberiség ellen, megakadályozva a szakszerű történelemtudományt – legalább kronológiailag –, hogy helyes úton járjon. E csalást, hamisítást nem régi oklevelek eredetvizsgálata alapján lepleztem le, hanem – amint a könyvből kiderül – **nagyon egyszerű természettudományi alapon**. A könyv gondolkodni tudó és gondolkodni merő olvasók számára készült. Ezen „kirekesztésemet” illetően valószínű senki sem fog megsértődni, hiszen közismert, hogy az észet osztotta el a Jóisten a legigazságosabban. Nem szokása az embernek azon panaszkodni, hogy ő személy szerint milyen keveset kapott...

Nagyon fontos célja könyvemnek, hogy a leleplezés megértésével, felismerésével azok a történettudományi kutató kapacitások, amelyek a szellemi irtó hadjáratok [könyvégetések és agyonhallgatások] ellenére is mindig újra és újratermelődnek a magyar népben, elsöpörjék, önkéntes távozásra kényszerítsék minél gyorsabban a „finnugrista” [vogul-gyökös] alapokon gondolkodó talmi történészeinket egyetemeinkről, főiskoláinkról és természetesen a Magyar Tudományos Akadémiáról. Fő bűnük az, hogy önálló kutatásra képtelenek, igazodnak a „nemzetközi trendekhez”. Ez természetesen nagyon kényelmes pozíció, mert „jó nevű” nyugati – egyébként magyarutáló és szlovákofil – tudósokat utánoznak [Hunfalvyhoz hasonlóan], és ezzel még egy adag „európai mázt” is magukra kenhetnek. E célnak tökéletesen megfelelnek jó fordítók, hiszen fenti „kutatóinkról” egyáltalán nem mondható el, hogy ők azok. (A skufok...)

Tehát nagyon gyorsan újra jól kell megírni modernizált őstörténetünket, mint ahogy azt 1848 előtt már alapjaiban tanították.

Ennél érdekesebb csak az lesz, hogy e könyv párhuzamos angol és német kiadásai után a kezdeti dermesztő csöndet követően – naptárkérdésekkel foglalkozó – csillagászati kézikönyvek tízezreiben lesz szükség korrigálni nagyon fontos, eddig téves kiindulási adatokat.

(A Velikovszky nézeteinek megdöntése utáni kellemes „langyos víz” időszaknak vége, újból nem alhatnak nyugodtan a jól fizetett akadémiai tudomány tudósai. A csillagászok nagyon gyorsan meg fogják érteni, a történészek viszont nagyon sokáig megtehetik, hogy szabotálják a „hungár-naptár” hipotézist.)

Miután azokat kijavították, az egyszerű laikus is öt perc alatt megérti, és csodálkozik tételem igazára. (Jelenleg ez azért nem lehetséges, mert állításom e kézikönyvek hibás adataival gyorsan cáfolható. A kézikönyv írás pedig apáról fiúra szállt, és mindenki csak visszafelé mutogat...)

A stílusommal kapcsolatban csak annyit – még ha irritáló is sokaknak – nincs idő szerénykedésre, hiszen ezer év óta folyamatosan fosztogatják történelmünket [hungár].

1849 óta – amikor Ferenc József osztrák császár [nem magyar király] leterdepelve kézcsokjával kieszközölte I. Miklós cárnál a hungárok elleni orosz fegyveres támadást – a mai napig, az ellenség Akadémiánkra telepített, beépített embereivel nagyvonalúan osztogatja történelmünket, az akkor vagy soha nem létezett, kitalált népeknek [frankok, morvák, dákó-románok], és azok „akkori államainak”, így „Nagy-Moráviának, vagy másképpen a „Nagy Morva Birodalomnak” [esetleg MAR(A)HANAGY MORVANAGY BIRODALOM] és a „Frank Birodalomnak” [a Kárpát-medencében!].

A „mi” mai Akadémiánk egyelőre csak a „Nagy-Dákó Romániát” nem ismeri el a fenti három „Ősképződményből”.

A MTA ügyeletes szószólója – Bálint Csanád – büszkén jelenti akadémiai felszólalásában [2002. május], hogy régészetünk a lengyelekéhez és a szlovénekéhez hasonlóan nem nacionalista, de ezt tudjuk nélküle is. Nagyobb baj, hogy az **összes többi országé, népé viszont az!**

És ez együtt nem megy, a nők emancipációjához hasonlóan. Ha Magyarországon lányai modernnek és önmegvalósítók lesznek a nyugati minták szerint, az egyenlő lesz a genetikai kihalással [finomabban népcserével], hiszen a meg nem született gyermekeik helyére beözönlenek a hasonló korú szükséges bevándorlók Afganisztánból, Sri Lankából, Törökországból stb....

Így nem vagyunk azzal kiségetve, hogy a mi régészetünk nagyvonalúan longobárdokat [germánok] igazol régészettel a Dunántúlon, mert egy Monte-Cassinoi hamisító – Paulus Diakonus – azt írta, hogy 40 évig Pannóniában éltek..

Sajnos ebből, és az ehhez hasonló reflexekből az látszik, hogy a régészet a numizmatikához hasonlóan nem önálló tudományág, hanem a politikához igazodó segédtudomány.

De legalább akkora baj a hunok, gepidák [geták] aranykincseit a germánok nyakába varrni. A mai germániai németeknek germán tudata a 15. századból ered, amikor Poggio Bracciolini kitalálta – nem megtalálta –, megírta és kiadta könyv formában a *Tacitust!* Igen a mű egy 15. századi humanista utánérzete! (Kézirat sehol. Két vicces hamisítványra célozgatnak.)

Márpedig Jacob Grimm [19. sz.] óta a germánon „ősnémetet” kell értenünk, aki nem lehet sem szkíta, sem hun, sem geta, mert azok más nyelvűek

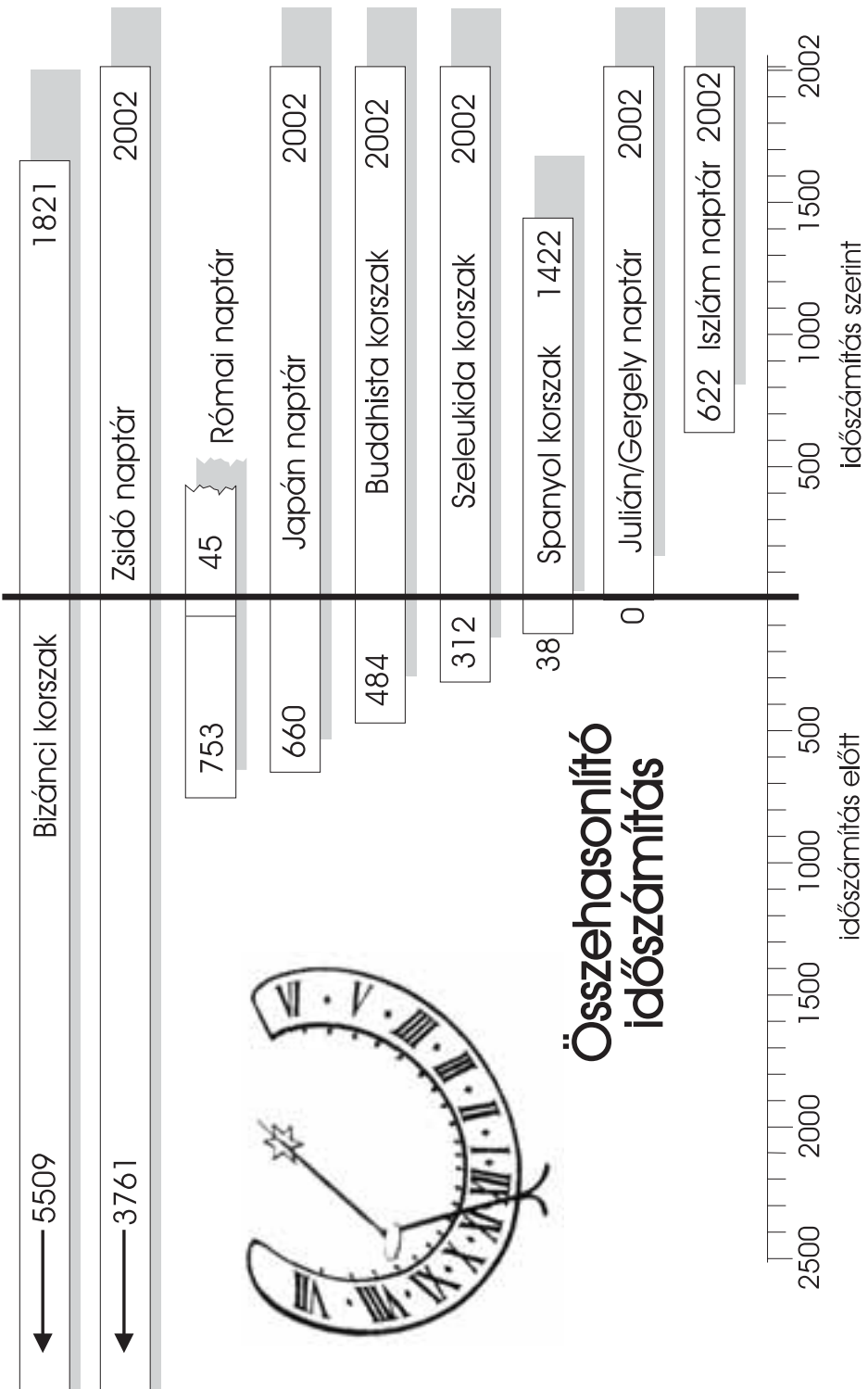
voltak. És ettől a pillanattól fogva viszont nem igaz a „germán” azonosítás. Más!

Nem állítjuk egy szóval sem, hogy magyar. De tízszer több köze van a ma Kárpát-medencében élő hungár néphez, mint mondjuk a lombardokhoz, né tán a **vizigótból** fordított „nyugati gótokhoz”, akiknek országát latinul valamiért **Aquitániának** hívták. (Ez az Aquitánia kifejezés – persze nemcsak ez – azonnal búcsút int Gaius Suetonius Tranquillus „történetíró” korabeliségének és hihetőségének.)

Bálint Csanád mindenkinek juttat régészeti hagyatékunkból, és még büszke is rá!

Egy igazi internacionalista. Lehet, hogy igaza van, nagy történelmi távlatokban. De amíg ma Európában „ami a tiéd az az enyém, de az enyémhez semmi közöd” uralkodik Antant rögződés okán, sajnos nem érthetünk vele egyet. (Az ilyen osztogató típusú „tudósaink” valószínű szívesen látott vendégek a nacionalista [ő is mondta] német, osztrák, karantán, cseh, nagy-mar(a)ha, szlovák, ukrán, kisorosz, dák, román, szerb, észak-albán stb. régészek körében.)

Tehát ebből látszik egy másik alapvető célkitűzés, nemzeti önbecsülésünk helyreállítása is, amelyhez remélem, hozzájárul az az apróság, hogy ez a szakszerű természettudományi leleplezés [elképesztő következményekkel járó] éppen hungár agyban, hungár gondolatvilágban, miliőben, egy ősi agglutináló nyelven tudott megszületni.

Előszó

A „**hungár naptár**” [H. C.] egy naptárreform eredménye, hasonlóan az ezt megelőző Gergely- és julián naptárokhoz. Régi igénye az emberiségnek, hogy az időt, időtartamot mérje, úgy visszamenőleg, mint előre is a szakszerű tervezés, tervezhetőség érdekében. Az idő mérésének legkisebb természetes egysége a **nap**, vagyis a Föld tengely körüli megfordulásának időtartama. E fogalom meghatározásához, mint a másik természetes időegység, az év fogalmához is az emberiség a csillagászati megfigyeléseinek keresztül jutott el.

E két természetes alapfogalom segítségével alkotható meg a naptár. Tökéletes naptárat nagyon nehéz készíteni, hiszen ez a két természetes alapfogalom nem egész számú többszöröse egymásnak, de közvetlenül össze sem hasonlíthatók, ún. inkommenzurábilis, vagyis egymással össze nem mérhető mennyiségek. Tehát közismert, a naptár általában is reformálásra szorul.

Az általam – e könyv lapjain – ismertető naptárreform e könyv írásával, majd megjelenésével veszi kezdetét. Hogy mikor kerül majd bevezetésre, – az **annak megértésétől** függően – a jövő titka. Tehát rögzítem a kiindulási pontot – előszavam írásának Gergely-naptár szerinti dátumát: 2002. március 29. – Nagypéntek.

Ez a nap a „hungár naptár” [H. C.] szerint 1802. március hó 29.!
Óra, perc ugyanaz!

Elég bizarnak tűnik ugye!

Természetesen a jobb érthetőség kedvéért más módon is közelebb hozhatjuk gondolatvilágunkhoz, például úgy, hogy a ma elfogadott – Krisztus születéséhez igazított – **naptárkezdet ténylegesen, csillagászatilag 1802 évvel ez-előtt indult**. A jelölése BP 1750. év [Before Present] az elfogadott 1950-es évünkből visszszámolva.

Nem teljesen „eredeti” az állításom, hiszen a „Kumrán tekercsek” alapján a kutatók eddig is tudták, hogy Krisztus születése 160–200 évvel későbbre datálendő a zsidó naptár ma elfogadottnak tekintett 3761-es événél, 3920 és 3961 közé. De ugyanúgy ismert ez a 200 éves eltérés Eusebius egyháztörténet-író, (260?–340?) és Hieronymus vagy Szent Jeromos (347–419), de Luther Márton munkáiban is (1540).

Joggal kérdezheti az olvasó, hogy lehet egy ilyen állítást bizonyítani?

A csillagászok tökéletesen tisztában vannak azzal, hogy minden év különbözik egymástól, legyen az annak hossza, bolygónk csillagközi helyzete, a látható égbolt stb., tehát egyedi.

Minden évnek van szakszerű „ujjlenyomata”, amelyet természetesen csak a gondolkodó ember észlel, és általában rögzít. Négy teljesen biztos „ujjlenyomata” az évnek a **tavaszi napéjgyenlőség [MEQ]**, a nyári napforduló, az őszi napéjgyenlőség és a téli napforduló pontos bekövetkezése. Munkám szempontjából egy „ujjlenyomat” – a MEQ – behatóbb vizsgálata is elegendő lesz a bizonyításhoz, hiszen ez az egy adat is tökéletesen meghatározza.

A téma iránt érdeklődő, tájékozott olvasó nagyon jól tudja, hogy a naptár-reformok általában napokat igazítottak ki, például a Gergely-naptár 10 nap elhagyásával, míg a julián naptár 90 nap bepótlásával **tette a helyére – március 21-re – a tavaszi napéjgyenlőséget**, megalkotva a mai értelemben szakszerűnek tekintett évet (365,25 nap), és ennek folyományaként magát a naptárat. (Azzal a kérdéssel, hogy a julián naptár tényleg március 21-re tette a MEQ-et, e könyv lapjain fogunk részletesen foglalkozni.)

A mai ember számára a naptár, akár falí, akár asztali, pusztán a napok számlálásának eszközévé, illetve a névnapok jegyzékévé vált. Pedig a naptár mindenekelőtt csillagászati alapokon nyugszik, és tartalmának nagyobbik része is a csillagászati adatok körébe vonható. Így a Nap és a Hold kelési és nyugvási időpontjai, illetve az utóbbi fázisváltozásainak ciklusai (a lunációk) csakúgy, mint a tavaszi és őszi napéjgyenlőségek, valamint a nyári és téli napfordulók, azaz az évszakkezdő dátumok szerves részei a gondosan megtervezett naptárnak.

Legjobb tudásunk szerint teoretikusan $2002 + 45 = 2047$ éve rendelkezünk szakszerű (majdnem szakszerű) naptárral (naptárakkal). De vajon igaz-e „legjobb tudásunk”? Könnyű lenne a helyzetünk, ha Földünkön lenne vagy lett volna egy vagy több semleges központi hely (bárhon), ahol mondjuk évről évre (tavaszponttól tavaszpontig) jegyezték volna az eltelt éveket. Azokat a helyeket, (mérési helyeket), például a hadviselő felek megkímélnék a háborúk pusztításaitól is, és mintegy közmegegyezéses alapon védenék a jövő emberiségének érdekében. Természetesen mindez illúzió, hiszen a közvetlen szemünk előtt lezajlott huszadik század a legjobb bizonyítéka az ember vandálságának. Ezerszámra pusztultak el könyvtárak, égették el egymás könyveit az egymással szemben álló felek, de még az Öböl-háborúban is fontos célpontnak minősült a Bagdadi Múzeum sumér részlege...

Valakiknek csípi a szemét a mai írásunkat megalkotó nép valamikori léte. (Ők is agglutináló nyelven beszéltek, a hungárokhoz hasonlóan) Fontosabb az, hogy a mindenkori győztes eltüntesse disznóságainak nyomait, megírja,

megíratassa saját dicső történelmét, és bizakodjon abban, hogy az fönn is fog maradni a bamba utókorra.

Így nem kell csodálkoznunk, hogy a mindenkori győztes szinte semmisnek képes tekinteni a korábbi, nem hozzá fűződő történelmet, és saját időszámítását (naptárát) is bevezeti, ha olyan kedve támad. Példaként remélem elegendő a Francia Forradalmat említenem, de a Dicső Nagy Októberi Szocialista Forradalom vezetőinek utódai is nagy terveket szövögettek naptárkérdésekben is... [Ha? Hogy? a múltat végképp eltöröljük...]

Így a történészre marad az az apróság, hogy a véletlenül fennmaradt ellentmondó források alapján **utólag** próbálja meg „objektíven” rekonstruálni, szinkronizálni a történelmet, pontosabban a más-más kiindulópontokból szerkesztett naptárakat. Mint könyvünk ékesen mutatja, ez még legutóbbi naptárunkkal (Gergely-naptár) sem sikerült. Pedig váratlan segítsége is támadt a történészeknek, mégpedig a csillagászat.

E könyvben arról próbálom meggyőzni az olvasót, hogy a nagyon hosszú ideig használt római naptár, amelyet Róma város képzeletbeli alapításától számítottak és a Julius Caesar közreműködésével megreformáltak – rosszul harmonizál [szinkronizál] a Gergely-naptárunkkal.

Az 1 AD [AC] nem azonos a 754-es római évvel.

Másképpen megfogalmazva véleményemet, azt állítom, hogy az

a. u. c. 709 év (ab Urbe condita), amelyet 45 BC-nek tart a tudomány igazából az i. sz. 156. évet takarja, [fizikailag, csillagászatilag az 1847 évvel ezelőtti évet] azaz pontosan 200 év hiba van a két naptár összevezetése kapcsán.

Hogy még áttekinthetőbb legyen a véleményem, az Augustusi [császár] naptár helyreigazítás általánosan elfogadott **8 AD időpontja a mai időszámításunk szerinti 208. év!** (A római naptár 761. évének „ujjlenyomata” [MEQ] megegyezik a retrokalkulációs i. sz. 208. év MEQ értékével.) A hungár naptár szerint 8 H. C. lesz a jelölése.

Ennek megmagyarázása csak úgy képzelhető el, hogy **200 fiktív – eseményekkel kitöltött – év** bujkál a 2002 éves időszámításunkban, hiszen a történelmi évszámlálás szubjektív, emberi, míg a Föld keringése a Nap körül objektív, embertől független tény!

A másik lehetőség természetesen az, hogy érveimmel szemben a kérdés ismerői, szakértői, bizonyítékokat vonultatnak fel, és nem agyonhallgatják, mint a MTA TTI illetékesei tették eddig megjelent könyveimmel, tanulmányaimmal. (Ebben az esetben természetesen nem a MTA az illetékes, hiszen tudományosságuk csak követő...)

De lépünk csak tovább, hiszen az az ő problémájuk lesz. Könyvemben nem történelmi források behatóbb vizsgálatának segítségével próbálom igazamat (állításumat) megvédeni, hanem csak természettudományi alapon, egyszerű visszaszámolással és a legegyszerűbb csillagászati alapismeretek felhasználásával. (A bizonyítás után, természetesen elvégzek néhány tanúságos ellenőrzést a kedélyek felborzolására.)

Csillagászati számításaimat Gesztesi Albert, a Budapesti Planetárium műszaki igazgatója ellenőrizte, pontosította, és a könyv írása folyamán értékes tanácsokkal, mellékletekkel segítette e munka megszületését.

Természetesen ezután majd nem lesz megkerülhető a történelmi források újraellenőrzése sem, a valahol bujkáló 200 év megtalálására, de az elképesztő energiákat fog felemészteni, több száz tudós jóakarátú együttműködését, akár évtizedeken keresztül. (El tudják képzelni a csehszlovák tudósokat, amikor le kell mondaniuk sohasem létezett „Mar(a)hanagy Morva Birodalmukról”? Én nem!)

Ezt a munkát egyébként a történészek már nagyon régen elkezdték, hiszen bármiféle fikció, hamisítás kimutatása is e témakörbe tartozik. Név szerint talán megérdemli, hogy nevét említsük Thierry Amadénak, az 1878-ban publikáló Rosznak, az 1890-ben író Hocharnak és Robert Baldauf, bászeli professzornak [1902], akik leleplezték Tacitust, „a római történetírás csúcsteljesítményét” egy 15. századi humanista **Poggio Bracciolini** személyében. A nyolcvanas évek elejétől a legtöbb visszhangot kifejtő orosz kutató A. T. Fomenko a teljes világtörténelmet, különös tekintettel a kronológiát vette osztó alá, váltakozó sikerrel. Lényegesen megalapozottabban dolgozó és egyszerre kevesebbet markoló kutató a bajor Heribert Illig, akinek „időugrás elmélete” alapján indultam el én is. A magyarul majd ősz táján megjelenő két könyve: „Kitalált középkor” és „Ki az, aki átállította az órát?”, sok értékes gondolattal segítette e könyv megszületését.

Ne gondolja az olvasó, hogy munkám valamiféle előzetes kivonata lenne e két németül megjelent munkának, hiszen fentebb már említettem, történelmi forráskérdésekbe, logikai bukfencekbe, művészettörténelmi elemzésekbe egyelőre nem kívánok belebeszélni.

Heribert Illighez hasonlóan én is határozottan állást foglalom az időugrást (csúsztatást) illetően, amely nála 297 év, az esetemben pontosan 200 év. Heribert Illig, miután elméletét, már több mint tíz éve megjelentette, és folyamatosan csiszolja, kutatásainak eredményeképpen a kitalált időszakot 614 és 911 közé teszi, míg én egyelőre nem kívánom annak határértékeit pontosítani. Majd csak alaposabb ellenőrzések után, később merészkedem megsaccolni. Véleményem szerint azt csak a bizánci történelem segítségével lehet majd megoldani. De lépünk a tettek mezejére, és áruljuk el az angolul és németül olvasó érdeklődőknek, miért éppen „hungár” a naptáram.

MIÉRT ÉPPEN „HUNGÁR NAPTÁR”?

Hungária Európa közepén található, és teljesen véletlenül hungárok lakják, és – egyedül álló módon a világon – **önmagával határos**. Tudniillik az első világháború után a Trianonban (1920) megrendezett nagyhatalmi eszelős tobzódás eredményeképpen Hungáriától elvették területeinek hetven, míg lakosságának hatvan százalékát. Területén és lakosságán a következő országok osztozhattak: Románia, az akkor létrehozott – azóta már nem létező – Szerb–Horvát–Szlovén Királyság [a későbbi Jugoszlávia], Olaszország, Ausztria, Lengyelország és az akkor létrehozott – azóta már szintén nem létező – Csehszlovákia.

De ne szaladjunk ennyire előre, inkább röviden ismertetem a demokratikusan gondolkodni tudó, igazságérzettel rendelkező 48 százaléknyi [MSZP, Munkáspárt, SZDSZ] magyar olvasókkal, **mi is történt az első világháború befejezését követően**. (A többi tudja.)

1918. november 3-án Padovában Weber tábornok az Osztrák–Magyar Monarchia nevében **aláírja a november 4-én életbe lépő fegyverszüneti megállapodást** Adamo Diaz tábornok, az olasz hadsereg főnöke, az antanthatalmak képviselője előtt. Elrendeli az Osztrák–Magyar Monarchia hadseregének visszavonását az 1914-es határokra. **A fegyverszünet** a kettős monarchia számára **lezárja** az 1914. július 28-i hadüzenettel indult világháborút.

1918. november 5. Misics vajda, szerb vezérkari főnök hadparancsa az 1. és a 2. szerb hadsereghez. Szállják meg Magyarországot déli részét, Horvátországot, Bosznia-Hercegovinát és Dalmáciát!

1918. november 7. A szerb hadsereg megkezdi a hadparancs végrehajtását...

1918. november 8. Cseh katonai alakulatok átlépik a magyar határt.

1918. november folyamán mintegy 270 ezer orosz és 48 ezer olasz és szerb hadifogoly hagyja el Magyarországot.

1918. november 9. A szerb hadsereg bevonul Újvidékre. A román kormány ultimátumban követeli a központi hatalmak csapatainak [németek] kivonulását Romániából.

1918. november 11. A magyar hadügyminiszter kiáltványa az ország népéhez. Az ország határait minden, „a nemzetközi jogba ütköző támadás” ellen fegyveres erővel megvédi.

1918. november 15. Magyar katonai egységek Pozsony térségében a határon túlra nyomják vissza a november 8-án betört cseh csapatokat.
1918. november 17. Az osztrák államtanács bejelenti Ausztria területi igényét Nyugat-Magyarországra.
1918. november 27. Ferdinánd Vix alezredes vezetésével Budapestre érkezik az antanthatalmak katonai missziója.
1918. december 1–2. Az erdélyi románok nemzeti gyűlése Gyulafehérvárott. Kimondja a Romániával való egyesülést.
1918. december 2. A világháborúban 8 napig az antant oldalán harcoló dicsőséges román hadsereg antant biztatásra elfoglalja a színmagyar [akkor] Marosvásárhely városát.
1918. december 3. Vix alezredes, az antanthatalmak budapesti katonai missziójának vezetője jegyzékben követeli a magyar kormánytól a Felvidék kiürítését és átadását a cseheknek. [Csehszlovákia nem létezik, mert ettől a területtől válik majd Csehország Csehszlovákiává!]
1918. december 24. A román hadsereg bevonul Kolozsvárra.
1918. december 25. A szerb csapatok megszállják a Muraközt.
1918. december 30. A balkáni francia hadsereg csapatai bevonulnak Szegedre, és a Bánátban kordont vonnak a magyar koncon marakodó román és szerb hadsereg közé. Magyarország lányai, asszonyai, nagymamáik közelebbi kapcsolatba kerülnek a korai francia multikultúra [gyarmati hadsereg] áldásaival [szifilisz].
1919. január 1. A cseh hadsereg bevonul Pozsonyba, [19. századi fantázianéven Bratislava] Magyarország korábbi fővárosába [300 évig].
1919. január 11. A cseh csapatok bevonulnak Ungvárra.
- 1919. január 18. Ünnepelesen megnyitják a „békekonferenciát” Párizsban.**
- 1919. január 24.** A bukaresti román országgyűlés ünnepelesen becikkelyezi Bukovina, Besszarábia és Erdély Romániával való egyesülését...
1919. február 6. Románia, a csehek és a szerbek közös memorandumot juttatnak el a békekonferenciához. Rögzítik Magyarországgal szembeni területi követeléseiket, **és eleve tiltakoznak a magyar részről fölmerülő népszavazás ellen! A wilsoni elvek nyílt lábbal tiprása!**
1919. február 26. A párizsi „békekonferencián” a külügyminiszterek tanácsa határozatot hoz a magyar és román csapatok közti semleges zóna létrehozásáról [magyar területen]. A határozatot március 20-án közlik a magyar kormánnyal. Ez az ultimátum a kormány bukását és a kommunista csőcselék hatalomra jutását okozza Magyarországon.
1919. március 30. A Tanácsköztársaság külügyi népbiztosa elismeri a román szerb és cseh területi igényeket... A bécsi magyar munkások gyűlése...
1919. április 9. Cseh csapatok támadása a Magyar Tanácsköztársaság ellen.

1919. április 10. Románia határozatot hoz a Magyarország elleni fegyveres támadás megindításáról.

...

1919. nyarán a Tanácsköztársaság diktátora müncheni régiségkereskedőnek ajánlhatja a hungárok szent koronáját. Szerencsére nem tudnak az árban megegyezni.

...

1919. augusztus 4. A román csapatok bevonulnak Budapestre.

1919. augusztus 5. A párizsi „békekonferencia” Legfelsőbb Tanácsa közli a magyar kormánnyal, hogy amerikai, francia és olasz tábornokokból álló bizottságot küld Magyarországra, a cseh, román és szerb atrocitások megakadályozására.

1919. augusztus 5. után. Budapestenél a románok átkeltek a Dunán és előnyomultak a Dunántúlon, Adony Székesfehérvár, Veszprém és Győr felé úgy, hogy augusztus 18-áig csak a következő megyék a – [63-ból] – voltak mentesek a megszállás alól: Sopron, Moson, Vas és Tolna...

A románok az antant bizottság ellenére vagy tán bátorítása mellett mindennütt fosztogattak [nem csak egyénileg], raboltak, elvitték nemcsak az egész vasúti anyagot [személy és tehervagon-állományt], és az állami javakat, hanem kifosztották a magángyárakat, leszerelték a legtöbb gépet. Elvitték a teljes repülőgépfloottát is. A Nemzeti Múzeum állományát az amerikai antant-képviselő ezredese mentette meg. Nagyon sokat szenvedett a falusi lakosság is az állandó rekvirálásoktól; a románok nemcsak a gabonát vitték el, hanem minden lovat, szarvasmarhát is. A fosztogatás ellen a cseh kormány is panaszszal élt a párizsi békekonferenciánál, félve, hogy kevés anyagi érték marad nekik(!) a leendő magyar jóvátétel (sic!) fedezetére!

1919. szeptember 10. Az antanthatalmak megkötik a békét Ausztriával a Párizs melletti Saint Germainban. Ausztria a lakosság megkérdezése nélkül megkapja Nyugat-Magyarországot. (Három megyéjének nyugati felét.)

1919. november 14–16. A román csapatok kivonulnak Budapestről, és december végéig befejezik a Duna–Tisza köze kiürítését.

1920. január 14. A magyar békeküldöttség átadja megbízólevelét a „békekonferencia” Legfelsőbb Tanácsa elnökének. Egyszersmind nyolc jegyzéket nyújt át, igen terjedelmes mellékletekkel, egyrészt a háborús felelősség vádjának elhárítására, másrészt Magyarország területi épségének védelme ügyében.

1920. január 15. A „békekonferencia Legfelsőbb Tanácsa G. B. Clemenceau elnökletével fogadja a magyar küldöttséget, s közli a Magyarországgal kötendő „béke” feltételeit.

1920. január 16. Apponyi Albert gr., a magyar békeküldöttség vezetője a párizsi békekonferencia Legfelsőbb Tanácsának ülésén **a területi kérdések eldöntéséhez népszavazás elrendelését kéri.**

1920. január 20. A magyar békeküldöttség visszatér Budapestre. A magyar kormány a békefeltételeket elfogadhatatlannak nyilvánítja.

1920. február 6. A csehek, a szerbek és Románia megbízottai közös memorandumot juttatnak el a békekonferenciához, amelyben rögzítik Magyarországgal szembeni területi követeléseiket, és **tiltakoznak a magyar békeküldöttség által követelt népszavazás ellen.**

(E memorandum háttere, hogy a szerbek és a románok végre meg tudtak egyezni az országunktól elbitorolt terület egymás közötti felosztásáról...)

1920. február 8. A magyar minisztertanács elfogadja a párizsi „békekonferenciának” átnyújtandó választervezetet. A magyar kormány elutasítja a békefeltételeket; ellenjavaslatai **a területi kérdésekben a népszavazás elvén alapulnak.**

1920. február 12. A választervezet átadása a nagykövetek tanácsának.

1920. február 24. A román hadsereg megkezdi a Tiszántúl kiürítését.

1920. március 19. Az Amerikai Egyesült Államok szenátusa leszavazza a Németországgal kötött versailles-i béke ratifikálását. Ezt követően elutasítja a többi „békét” is, a háborút veszített országokkal külön békeszerződéseket köt.

1920. március 30. A román csapatok befejezik a Tiszántúl kiürítését.

1920. március vége. A kormány tárgyalásokat kezd **francia tőkecsoportok magyarországi érdekeltségeinek kiépítéséről...**

1920. május 6. Az antant megbízottai Párizsban átnyújtják a végleges békefeltételeket a magyar kormány békeküldöttségének. Az antant azonban komolyan tartott tőle, hogy Magyarország nem írja alá a békét, amelyről maga is tudta, hogy **elfogadhatatlan.** Ez rendkívül kellemetlen helyzetet teremtett volna a Nyugat számára. Ezért Millerand francia köztársasági elnök – hogy Magyarországot rábírja az aláírásra – a szövetségesek tudtával és beleegyezésével egy levelet intézett a magyar delegációhoz, melyben határozottan megígérte az igazságtalanságok reparálását. Levelében ezeket írta:

„Egy a helyszínen lefolytatandó vizsgálat bizonyára megvilágítja majd, hogy a szerződésben megállapított határvonalak bizonyos részét meg kell változtatni. Ha a határmegállapító bizottságok úgy találják, hogy a szerződés rendelkezései bármely ponton igazságtalanságot foglalnak magukban, melyet közérdekből meg kell szüntetni, akkor ebben a tárgyban jelentést tesznek a Népszövetség Tanácsához. Ebben az esetben a Szövetséges és Társult Hatalmak hozzájárulnak, hogy a Népszövetség Tanácsa, ha az érdekelt felek valamelyike kéri, felajánlja szolgálatait békés rendezés céljából, az eredeti vonal helyesbítésével; ha ezt a határmegállapító bizottságok valamelyike így találja jónak. A Szövetséges és Társult Hatalmak bíznak abban, hogy ez az eljárás alkalmas eszköz lesz a határok megállapításában előfordult minden olyan igazságtalanság megszüntetésére, melyek alapos kifogás tárgyát képezheti.”

Ettől a levéltől, melyet *Millerand-féle levél* néven a magyar közvélemény akkor a békeszerződés szerves kiegészítő részének tekintett, mindenki azt várta, hogy a határok igazságtalan megállapításait valóban reparálni fogják. Mivel később ez a legkisebb mértékben sem következett be, Millerand eljárásának nincs más magyarázata, minthogy szándékosan meg akarta tévesztetni a magyar népet és kormányát, hogy belevigye őket a szerződés aláírásába. Ezt igazolja az a tény is, hogy amikor a magyar küldöttség – felbátorodva a Millerand-féle levél ígéreteitől – 1920. június 20-án aláírta a szerződést, nyomban utána, 1920. június 22-én a Nagykövetek Tanácsa Párizsból titkos utasítást küldött a határmegállapító bizottságokhoz, melyben megtiltotta, hogy bármely faji, egyházi vagy gazdasági természetű érvet figyelembe vegyenek, amely a határok legcsekélyebb módosítását is maga után vonná, mert azok nem térhetnek el a trianoni béketervben megállapítottaktól. A Millerand-féle levelet soha el sem juttatták a határmegállapító bizottságokhoz. [Dr. Sulyok Dezső: A magyar tragédia 44. l.]

1920. június 4. Aláírják a Magyarországgal kötött békeszerződést a versailles-i Kis-Trianon-palotában, amely törvényesíti Nyugat-Magyarország, a Felvidék, Erdély, a Délvidék és Horvátország elszakítását; az ország haderejének létszámát 35 ezer főre korlátozza, megtiltja az általános hadkötelezettséget, korlátozza a fegyvergyártást; kötelezi Magyarországot az általa okozott háborús károk (sic!) megtérítésére, később megállapítandó jóvátétel formában. A nemzetközi kereskedelemben a legnagyobb kedvezmény elvét köteles biztosítani a győztes hatalmaknak; a „békeszerződés” pontjainak betartását az e célból Magyarországra küldött katonai ellenőrző bizottság végzi.

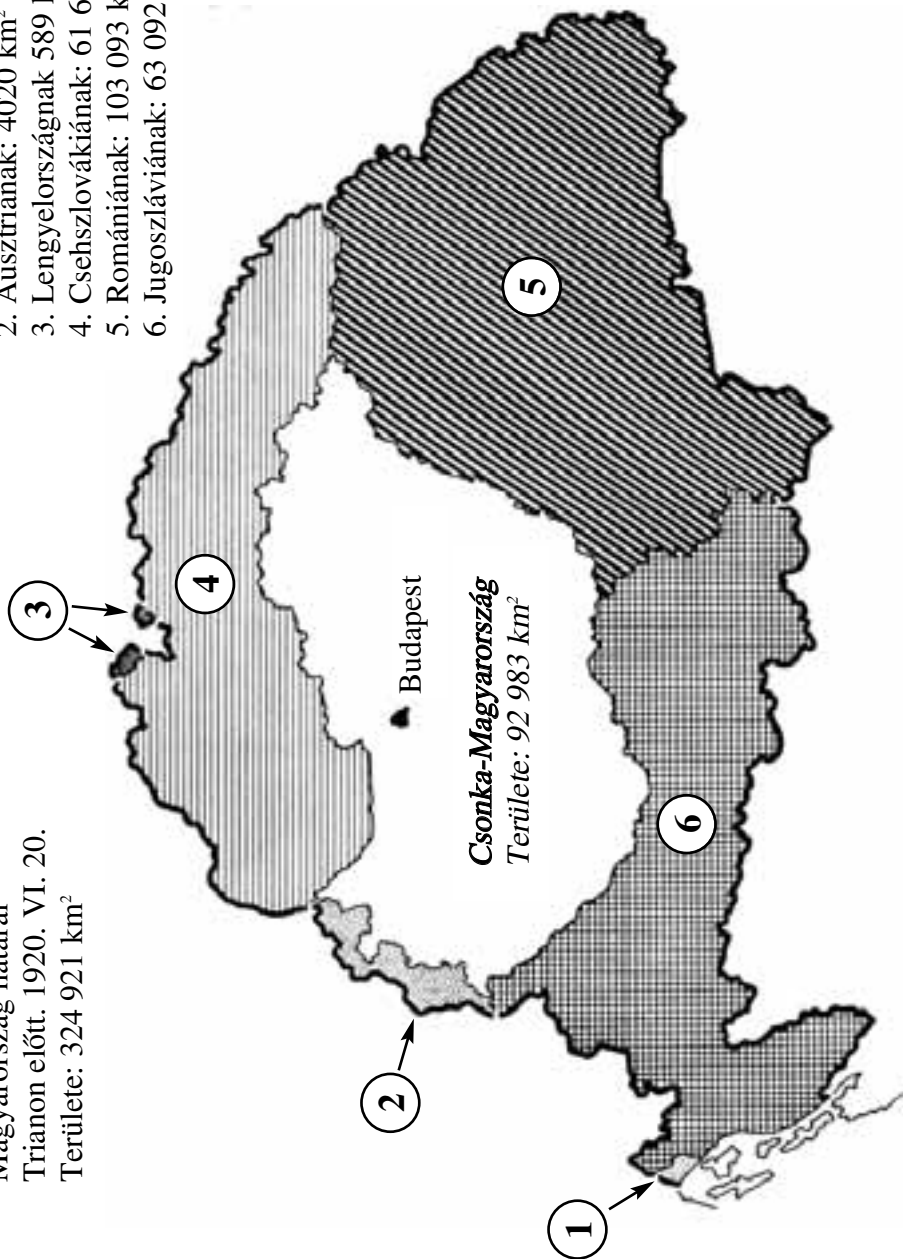
Magyarország területe 324 921 km²-ről 93 ezerre, lakossága 21 millióról 7,6 millióra csökken; a Statisztikai Hivatal adatai szerint Ausztriához kerül 4 ezer km², 292 ezer lakos, akiket nem kérdeztek meg; Csehszlovákiához kerül 63 ezer km², 3,5 millió lakos, akiket nem kérdeztek meg. 1992-ben amikor a varsói szerződés felbomlása után szavazhattak, nem akartak többé egy államban együtt élni [a szlovákok és magyarok] a csehekkel. Jugoszláviához [Szerbia] került 63 ezer km² kb. 3 millió lakossal, akikből a szerbek 1945 után kb. 1 millió horvát és magyar férfit gyilkoltak le, mert szakadár gondolataik támadtak...

Romániához kerül 102 ezer km², 3,5 millió lakos, közte 1 millió 664 ezer magyar, akiket nem kérdeztek meg. Erdélyben a 700 évig virágzó szász [német] kultúrát és népet 70 év alatt szinte tökéletesen felszámolták. [Nem a magyarok!] Természetesen elképzelhető, hogy ez egybeesett azt antant, és ezen belül is a franciák terveivel. A magyarok, még úgy-ahogy tarják magukat.

Magyarország felosztása a Trianoni „Békeszerződéssel”

1. Olaszországnak: 21 km²
2. Ausztriának: 4020 km²
3. Lengyelországnak 589 km²
4. Csehszlovákiának: 61 633 km²
5. Romániának: 103 093 km²
6. Jugoszláviának: 63 092 km²

Magyarország határai
Trianon előtt. 1920. VI. 20.
Területe: 324 921 km²

Az aláírás percében a „békeszerződés” elleni tiltakozásul az országban megkondulnak a harangok, a közlekedés 10 percre leáll, bezárják az üzleteket, iskolákat, az egyetemeket.

Az igazság meggyalázásának a non plussz ultrája, hogy Magyarországot a saját országában [pl. a teljes Felső-Magyarországon és Erdélyben] okozott (Sic!) háborús károkért jóvátétel fizetésére kötelezték egy akkor még nem létező állam [Csehszlovákia, első tervezetben Velkomorávia és Nagy-Románia] javára!

Ha nem hiszik, járjanak utána.

Hungária azon jogos kérése, hogy kérdezzék meg az elcsatolandó területek lakosságát, magyarán rendezzenek népszavazást – a wilsoni elvek [14 pontja] alapján –, süket fülekre talált. A „fair” nagyhatalmak, nehogy mégis valami hiba csússzon a számításaikba, a világháború befejezése **után** – mint láthatták –, csatlósaikkal előzetesen megtámadták és megszállták Hungáriát 1918–1919-ben.

Az egyik ma már nem létező ország – Csehszlovákia – a jóvátétellel kiegészített, kapott [hiszen lopását szentesítették] holmi egy részét, Kárpátalját (ma Zakarpatia ukránul) a második világháború végén Sztálin Szovjetuniójának „ajándékozta”, és így ma az Ukrán Köztársaság elfelejtett része. Persze nem annyira, hogy visszajuttassák jogos tulajdonosának...

Mindenesetre ez a ma már nem létező ország – Csehszlovákia – a második világháború után újabb nagyhatalmi közreműködéssel 1947-ben megszerzi Hungária Dunától délre lévő három hungár lakosságú falvát, hogy kizárólagos stratégiai helyzetbe kerüljön a dunai zsilipek szabályozásában, és előkészítse a Duna főágát arra, hogy a bitorolt országába terelje. Ez az óta megtörtént, amelyet harcias kis utódállama [Szlovákia] a nagy orosz testvér árnyékában (és attól átvett nemzeti lobogójával honorálva) hajtott végre, azóta is lábbal tiporva a különféle nemzetközi egyezményeket a vízmegosztásra vonatkozóan.

Raffay Ernő történész a következőképpen foglalta össze az azóta eltelt időszakot. [Magyar Tragédia, Trianon 75 éve, Bp. Püski Kiadó]

„Sajátos pszichózis alakult ki: a románok, szerbek, szlovákok 75 [82 H. Z.] év óta tudják magukban, hogy a magyarulakta területeket igazságtalanul kapták meg. Ebből nem azt a következtetést vonták le, hogy ezeket a területeket vissza kellene adni jogos tulajdonosának Magyarországnak, hanem azt, hogy a Megszállt Területek magyarsága szükségszerűen és magától értetődően irredenta. De irredentának tartják az anyaország magyarjait is. *Megítélésem szerint, amíg a trianoni rendszer működik, megbékélésről nem lehet szó.* Nem azért, mert mi magyarok ezt nem akarjuk, hanem azért, mert a három trianoni országban változatlanul tart a magyarság eltüntetése, megszüntetése.

Rendkívül fontosnak tartom annak megállapítását, hogy *75 év alatt a megszállók egyértelműen bebizonyították, hogy nem tudják és nem akarják a legalapvetőbb emberi és kisebbségi jogokat megadni a magyarságnak. Sem azokat, amiket ők ígértek meg, sem azokat, amikre a nagyhatalmak kötelezték őket. Éppen ezért van rákényszerítve a magyarság a határkérdés fölvetésére. Igen, fölül kell vizsgálni a trianoni döntéseket.*

Mi magyarok, éppen az elmúlt 75 év tapasztalatait számba véve történelmi megegyezést szeretnénk elérni a szomszédos népekkel. *Ennek egyetlen föltétele van: a volt magyar területek nemzetközi ellenőrzéssel történő, tisztességes megosztása.*

Lehetetlenség, hogy a magyarság nyolc országban élve, továbbra is porladjon, s eltűrje az őt ért sérelmeket. Ha a helyzet így marad, Európának ez a része történelmi veszélyforrásként, háborús tűzfészekként jut el a Krisztus utáni harmadik évezredbe.”

A magyarkérdés becsületes rendezése éppen ezért az egész Európa érdeke.

Ehhez talán részemről az idő hangsúlyozását tenném hozzá, hiszen minél előbb történik meg a nemzetközi rendezés, annál jobb. Mindenkinek jobb lesz, amíg az identitását érző hungárt egyesítik anyaországával, mint esetleg megkésve, ugyanazt a már identitását elvesztő hungárt mint szerbet, szlovákot, ukránt és románt csatolják vissza jogos tulajdonosának, Csonka-Magyarországnak. Bár érdekes módon az előbb felsorolt népek fiai munkavállalási és letelepedési céllal, jelenleg is igyekeznek megcsonkított hazánkba.

Ez dióhéjban Hungáriának geopolitikai helyzete 2002-ben a Gergely-naptár szerint, ahol megszületett a reformnaptár [H. C.] az indoeurópai gondolkodásnak teljesen idegen hungár gondolatvilágban.

Ennél is rosszabb a helyzete a hungár szellemiségnek, hiszen ez a trianoni tragédia nem teljesen véletlenül következett be. A történelmi viharok következtében a középkorban megcsappant lakosságú ország élére a Habsburg-dinasztia került, akiknek feltett szándéka volt, hogy a hungár népet németté asz-szimilálják [ahogy azt az elődeik tették Alsó-Ausztria, Felső-Ausztria, Stájermark és Karintia népével], és így az országba évszázadokon keresztül áramoltatták az idegen telepeseket. (Teljes megrökönyödésükre azonban ezek a jövevények, más anyanyelvük ellenére is hungárnak érezték magukat, és döntő többségben Hungária mellett voksoltak például 1921-ben Sopronban, amikor a jobbára német anyanyelvű lakosság a német Ausztria kedvéért sem lett hűtlen Hungáriájához.)

A büszke szabadságravágyó hungár nép [amely tudatrendszerén keresztül a későbbi telepeseket is magához kapcsolta] nem tűrve tovább a Habsburg

önkényuralmat, a múlt század közepén letaszította országa trónjáról a Habsburgokat, és 1848-ban kivívta teljes függetlenségét Ausztriától. A „térdepelős” Franz Josef, a cári Oroszország beavatkozását kérve Hungáriára szabaddította a muszka hordákat, akik 1849 folyamán végeztek a hőiesen küzdő hungár hadseregekkel, és az orosz túlerő hatására Hungáriába merészkedő Haynau osztrák tábornok mézszárlással nyomatékosított új közigazgatást vezetett be.

Ekkortól számítható a hungár szellemiség felszámolásának kezdete, egy olyan módszer segítségével, amely szinte kivédhetetlen. Egy nép tudatának megsemmisítése vette kezdetét elképesztő körmönfont módszerekkel. Az 1867-ig tartó önkényuralmi gépezet nemzetidegen elemek pozícióba helyezésével (a többiek bebörtönzésével) megteremti az „igazi nemzetközi tudományosságot” a Magyar Tudományos Akadémia falai között. Ez akkor 1860 táján azt jelentette, hogy „indogermán überalles”!

A 19. századi nyelvtudomány az indogermanisztika százada. J. Grimm névéhez fűződik a hangtörvények kidolgozása, („szabályos hangváltozások” tézise), amely a modern nyelvészet alappillérvé, úgyszólván alfájává és omegájává vált. Ennek segítségével próbálják kikövetkeztetni a feltételezett közös indogermán ősnyelv alapszavait. Természetesen ennek következményeként az ősendogermánok eredeti műveltségi fokát is. Szép lassan kialakul egy 19. századi indogermán kultúrprioritásból egy több ezer évre visszaható kultúrprioritás, amely aztán beszívárog még a néma régészet területére is. Ha valamilyen régészeti kultúra elég fejlettnak mutatja magát, jöhet az indogermán jelző.

Ha hunok, avarok [hunok] aranykincset ássák ki egyes régészek, azonnal a sohasem létezett germán ötvös és díszítőművészet remekeivel (fibulák) találjuk magunkat szemben, s nem zavarja őket az az apróság, hogy művészetüknek sem előzményük, sem folytatásuk nincs. A korai középkor egyik legnagyobb csalását, hogy – a geták, gepidák, szkírek, germánok – a ma legnevesebb történései szemrebbenés nélkül képesek hazudni (mert nagyon jól tudják, hogy nem azok). A nagyszentmiklósi hun [avar] aranykincseket, ha már nem lehet germánoknak minősíteni, odaajándékozzák a bolgároknak, hiszen ők előbb-utóbb csak-csak elszlávosodnak, tehát „kultúrméppé” [indogermán] válnak...

Ettől – az abban az időben totálissá váló nyelvészetre és történelemre rátelepedő – „tudománytól” nem sikerült megszabadulni, annak ellenére sem, hogy a mai napig ezeknek az „indogermán (indoeurópai) népeknek sem sikerült kikövetkeztetniük ősnyelvüket, megtalálni közös őshazájukat, pedig erre lenne alapozva a teljes hókusz-pókusz!

Az indogermanisztika kutatási módszereit a többi nyelvcsaládok tudósainak is illett átvenni. Ha húzódoztak, kaptak ajándékba tudósokat, a helyi

nyelvismeret pedig marginális jelentőségű volt. Hungária esetében ez két oszlopos tagot jelentett: a német származású Hunfalvy Pált [univerzális nyelvész és történész] és a Németországból érkező a magyar nyelvvel húszéves korában ismerkedő Budenz Józsefet [„finn-ugor” nyelvész az ugor fogalom kitalálója]. Mindketten a MTA mértékadó személyiségének számítottak, miközben a hungár nép tudta az „égető”, jelzőjét is Hunfalvy akadémikusnak. Azért volt „égető”, mert minden a hungár rovásírással kapcsolatos anyagot, leletet elégetett, nehogy a germán „runák” ősisége csorbát szenvedjen. Az indogermanisták máig nem tudják megmagyarázni szavuk értelmét, miközben a hungár nyelv, még a bekarcolásra vonatkozó igét is ismeri; írjuk csak le szépen sorjában, ne szégyelljük: róni, (róvni), rovás. Olyan ez mint a szablya (szabni) szavunk, amelyet csak a MTA vitat el a hungár nyelvtől. A németek nem... [Kluge].

Szóval e két tudós férfi [még ma is utcák vannak elnevezve róluk] és a maguk választotta tanítványaik ráhúzták a hungár nyelvre a Grimm-féle kényszerzubbonyt, és jól elnyelvészkedtek. Az már senkit sem érdekelt, hogy a kényszerzubbonyt azóta már az indogermanisztika levetette. Tudományos munkásságuk első fő lépése az volt, hogy Budenz doktor, ez a németországi német, a MTA tagja, „ugor”-nak minősítette a hungár nyelvet („Ugrische Sprache”), létrehozva a „finnugor” nyelvcsaládot, megkeresve legközelebbi nyelvrokonainkat, egyből a lényegbe vágta.

Ez pedig a 19. században, de ma is a kultúrprioritás!

A szegény szerencsétlen pattintott kőkorszaki [19. században] színvonalon élő szibériai chanti-manysi nép életformájából megalkották az 1500 évvel korábbi hungár nép kultúrszintjét, azzal kiegészítve, hogy szakadatlan vándorlása során sokat tanult a környezetétől, különösen olyan indogermán népektől, mint a szlávok és a németek...

Természetesen a korabeli források, a régészeti leletanyag, a hungárok mondanivalója, nyelvének kifejezőkészsége szöges ellentétben áll a fentiekkel, de erre is találtak megoldást.

A hungár nép és nyelv egy olyan speciális tákolmány, amely mindig mindent mindenhol átvesz, de adni nem tud semmit...

A **német** (nem indogermán) **történelemtudomány** egyébként már korábban megkezdte totális támadását a hungár írott történelem ellen. A magyar nemzeti krónikákat a „német tudomány” mesének minősítette, miközben a hungár gyűjtésű és gyökerű Nibelung-ének a németek számára szakszerű „germán” forrás. Már-már Atilla is germánvá válik...

A közép-európai térségben [a Kárpát-medence az Enns folyóig] a gyökértelen germánság [németek] kénytelen volt 5–6. és 8–9. századi történelmet

kitalálni önmagának [még a 13. században], és a 18–19. századi utódaik minden más zavaros nézetnek is támogatóivá lettek. A hungárokkal szembeni ok-talan elvakultságukban képessé váltak olyan számszavak szajkózására, mint a „Nagy Morva Birodalom”, amelynek még a földrajzi helyzetét sem tudták, tudják meghatározni. Amióta Boba Imre, a Washingtoni Egyetem professzora újból feltárta az igazságot, azóta síri csend honol „Nagymorávia” körül. Szeretnék agyonhallgatni, de a szellem már kiszabadult a palackból. Ilyen esetben Herwig Wolfram – neves szlovákofil osztrák történész – is jobbnak látja, ha inkább hallgat. Félti, féltheti életművét: a gótokat [geták]. Mi lesz, ha valaki újraolvassa Jordanest? Netán kiderülne, hogy nem is korabeli? Modern lexikonok enciklopédiák lapjairól természetesen nehéz lesz eltüntetni (sokáig tart) az ilyen történelemhamisításokat. A német történetírás olyan elánnal támogatta a hungárokkal szemben a dákó-román kontinuitás elméletet, hogy az mára Erdélyben [a volt Hungáriában] az állami propagandarendszer és az iskolai tananyag részévé vált. Pedig már az elmélet megnevezése is a vicc kategóriába tartozik. Akik kitalálták, azt sem tudták eldönteni, mi a fontosabb számukra; a dák, aki nem római és kiirtották, vagy a latin nyelvű Dáciában 800 éven keresztül a népvándorlás viharaival dacoló megmaradt román népesség, akikről megfeledeztek a történetírók egyetlen sort is írni... Önmaguk is csak valamikor a 17. században ébrednek öntudatra, miután a **hungárok lefordítják és kinyomtatják bibliájukat**. [Igen!, az első román nyelvű Bibliát Erdélyben.]

2002 májusában *Funár* román nemzetiségű kolozsvári polgármester a Nagyrománia Párt elnökétől Bibliát kap ajándékba az „ördög” magyarok elűzésére.

Még az ohridai kereszténység felvételét is inkább elfelejtik a később északra vonuló vlahok, pedig arról források szólnak.

Hogy egy USA-beli olvasó megértse a fentieket, egy 21. századvégi amerikai analóg helyzetet vagyok kénytelen előrevetíteni: A hat részre szakadt USA volt Florida államában a hatalomra került, spanyol ajkú Puerto Ricó-i többség fennhézva kioktatja a kisebbségi elnyomott angol ajkú népet, hogyan kell ürrepülni és atombombát feltalálni. De „A majmok bolygója” című film sem kevésbé kifejező.

Az ilyen és hasonló elméletek támogatásának az a nagy előnye, hogy ha már germánjaink megszabadulnának végre valahára a „hungár” történelemtől, ezeket a fércelméleteket két pillanat alatt széttépik. Persze ez sem mindig sikerül. Például Ausztriában addig ragozták a szláv etnogenezist az „avar” [hun] hátrányára, hogy a folyamatosan előkerülő avar régészeti leleteket ma már szlávoknak látják régészeik...

Ennek a „forráskritikára” alapozott „szakértelemnek” az a lényege, hogy a számtalan igazoló forráshely ellenére a hun nem hungár, a hun nem „avar”,

az „avar” véletlenül sem lehet hungár. (Természetesen e terminusok alkalmazásában van egy kis fogalomzavar, hiszen a hungár nép nagyobb része a 14. század közepétől önelnevezésként a „magyar” szót használta, s használja máig, annak a 9. század végén a hungárok közé, a Kárpát-medencébe költöző turk nép vezető törzsének nevét, amelyik a királyokat adták az országnak [Hungáriának]. A krónikáink egyszerűen testvérnek tekintik a két népet: Hunor és Magor. Az idézőjel az avar szónál azért indokolt, mert ez a hunok alattomos későbbi krónikáisi megnevezése. A kérdés legautentikusabb forrásai, a hungár krónikák nem ismerik ezt a „fösvény” fogalmat.)

Miután a 19. század közepéig nem lehetett a hungár identitástudatot megingatni, más módszerek is bevetésre kerültek. Talán a legtanulságosabb az, hogy a hungárok a nyugati forrásokból tanulták meg tévesen, hogy ők igazából hunok... A nyugati krónikások viszont mindent nagyon jól tudtak, kivéve ezt a szerencsétlen hun kérdést. Bocsássunk meg nekik, hiszen egy nyílzáporban teljesen logikus, hogy elveszíti orientációs képességét az ember.

Nem szóltunk még a hungárok nyelvéről, amelyről a tudomány azt tanítja, hogy „finnugor.” Miután „finnugor” nyelvek nincsenek – az összehasonlító nyelvtudomány halvány hipotézise volt – agglutináló nyelvünket nincs mivel hasonlítgatnunk. Mivel ez a könyv elsősorban az angolul értő olvasók számára készült, Csöke Sándor nyelvésztől idéznénk, korát megelőző [1977] véleményét nyelvünkről:

„A M A G Y A R nyelv magyar eredetű. A magyar nyelvet az idők végtelensége szülte. A transzcendentális mélységekből – önmagából – eredő ősnelv...

A magyar nyelv szókincsének kilencvenöt százaléka magyar eredetű, egyértelmű megfelelésekkel a rokon nyelvekből. A magyar nyelv szókincsé – nem finnugor, de mongol-török eredetű sem. A magyar szókincsnek megfelelői vannak az idézett nyelvek szókincsében, de nem azokból ered...

A magyar szókincs: m a g y a r eredetű!

A M A G Y A R nyelv szerkezeti rendszere m a g y a r eredetű elemeivel együtt. Ez a rendszer hasonló, megfelelő a világ összes ragozó nyelvek rendszerével, de nem abból ered, elemeivel együtt...

A M A G Y A R nyelv önmagából eredő szerkezeti rendszerében is...

F I N N U G O R nyelvek nincsenek. Se nyelvészeti, se történelmi adattal sem bizonyítható e nyelvek finnugor eredete. E nyelvcsoport a nyelvészek és történészek **kitalálása. Soha nem létezett elméleti idióma.**”

E nyelv korát illetően Benkő Loránd akadémikus véleményét idézem: [Honfoglalás és nyelvészet, Bp. Balassi kiadó 1997]

„A magyar nyelv – és vele együtt az e nyelvet hordozó, beszélő társadalom – a honfoglalás [a 9. század vége] előtt jóval nagyobb időt élt meg önállóságban, mint azóta máig: minden közben ható gyorsító és differenciáló, illetőleg lassító és integráló nyelvváltozási tényezőt is beszámítva az előbbi legalább duplája volt az utóbbinak. [összesen cca. 3000 év!]

„A magyar nyelv nemcsak mai voltában, de már honfoglalás kori állapotában is egyike azoknak a legrégebb idők óta önálló európai nyelveknek, amelyek máig fönmaradtak.

Olyan idegen nyelvet beszélő nép, amely vele bármikor érintkezésbe került, nyelvét lényegesen megingató, megmásító hatást a magyarságra sem gazdasági, sem társadalmi, sem katonai, sem politikai, sem műveltségi téren nem gyakorolhatott...

A magyar nyelvnek a nyelvtörténeti tekintetben kétségkívül folyamatos megőrződését csak az tehetta lehetővé, hogy az eredeti magyar etnikum mindig alapvetően töretlen nyelvi folytonosságban élt, és ezt a nyelvet mindig számottevő mennyiségű, alapjaiban önálló történeti: gazdasági, kulturális, társadalmi létű népi tömegek vitték tovább."

A fejezetcím kérdésére válaszolva; [Miért éppen „HUNGÁR NAPTÁR”?] mert ez a felfedezés – a hungár naptár – ezen a csodálatos hungár nyelven, a fentebb kivonatossan idézett igazságtalanságok miliójében, hungár agyban született meg!

Salvador Dalí: Az idő állandósága (részlet)

AZ IDŐ FOGALMA ÉS ANNAK MÉRÉSE

Nem egyszerű dolog az idő fogalma, hiszen fizikailag és filozófiailag nem definiálható. Mivel előttem az elméleti fizikában és a csillagászatban már mindent feltaláltak, maximálisan támaszkodom az eddig elért eredményekre, elsősorban Schalk Gyula kitűnő könyvére: IDŐK-KOROK-NAPTÁRAK (Bp. 1993), amely ebben a témakörben magyar nyelven a legteljesebb, legjobb tudományos munka, és a bizonyításomhoz szükséges alapfogalmak megvilágításához egyszerűen elengedhetetlen.

Az időt első megközelítésben a meg nem határozott, a „végtelennek” tekintett tartamnak szokták nevezni. De a végtelen – éppen, mert „vég”-telen nem értelmezhető tartamként. Valami vagy végtelen, vagy tartam, és akkor mindenképpen véges kell hogy legyen, minthogy kezdete és vége van. Tartamhoz csak akkor juthatunk, ha bizonyos természetes egységeket választunk, melyeknek egymással történő összehasonlítása révén a „végtelen” tartamot tetszés szerint tagolhatjuk, azaz mérhetjük.

Ebből a szempontból teljesen közömbös a számunkra, hogy miként vélekedünk az idő természetéről – nem kell foglalkoznunk az idő lényegének definiálásával, az idő filozófiájával. A csillagászati megfigyelések, de a köznapi élet során is az időt olyan fizikai mennyiségnek tekintjük, amelyet számszerűen kívánjuk kifejezni. Mégis, amikor az idő mérésének és a naptárkészítés problémájának a kérdéskörével akarunk foglalkozni, nem tekinthetünk el annak megvizsgálásától, hogy mi az, amit mérni kívánunk. Nem tekinthetünk el attól, hogy ne foglalkozzunk legalább körvonalait illetően az idő fizikájával és filozófiájával – annál is inkább, mivel igen sok a bizonytalanság ebben a kérdéskörben. Nem róható fel, ha tudni szeretnénk, hogy mi az, amit mérünk, és a kalendáriumainkba foglalunk.

Az idő fogalmának fizikai definiálásáról nem is beszélhetünk, mert azt, hogy az idő „fizikai alapfogalom”, nem tekinthetjük definíciónak. Az olyan filozófiai definíció pedig, mely szerint az idő az anyag „létformája”, azt a helytelen időképet tükrözi, amely a létezőket a rajtuk kívül mozgó időben, tehát vagy vele együtt, vagy tőle függetlenül mozgón, benne létszerűen kezeli.

Az a tény, hogy az idő oly „makacsul ellenáll a fogalomalkotásnak”, azt jelzi, annak a következménye, hogy önálló létezőként, azaz materiálisként (szubsztanciálisként) bánunk vele, jóllehet sejtjük immateriális, azaz fizikailag megragadhatatlan voltát, jelenség jellegét. Innen adódik az is, hogy az idő definiálási nehézsége minden olyan jelenség definiálásában is megmutatkozik, amely kapcsolatos vele, vagy önmaga elemeként tartalmazza az időt.

Az, hogy a fizika „dicséretes önkorlátozással” meg sem kísérel fizikai-fogalmi definíciót adni az időről, az nem a fizika javára írandó – sokkal inkább azt mutatja, és abból következik, hogy főként a fizika az, amely mintegy materiális létezőként kezeli az immateriális időt, vagy legalább ezt a látszatot kelti. Az időt a mozgással, a mozgást az idővel mérjük, amit a mozgás, a gyorsulás és a sebesség stb. fizikai definíciói és formulái is nyilvánvalóvá tesznek. Az időt mint a mozgó létezőn kívül esőt, mint olyant kezelik, amelyben a mozgás, a gyorsulás lezajlik, és az így értelmezett idővel, mint időközzel mérik ezek mennyiségét, mintha az idő egyszerű méterrúd vagy tartály volna, amihez vagy amivel mérni lehet valamit...

Felmerül a kérdés: miként lehetséges, hogy mindezek ellenére, ti. annak ellenére, hogy a fizika olyan alapfogalommal dolgozik, amellyel a fogalmi kifejezés szintjén nincs „tökéletesen tisztában”, mégis képes a jelenségek és mozgások helyes leírására? Azért mert a fizika, szerencséjére, intuitíve is abban az értelemben operál az idővel, mely értelemben annak lényege okán egyáltalán operálni lehet: **tartamokat** mér, és e tartamokkal, mint mennyiségileg kifejezhető egységekkel írja le a mozgásokat. Az eredmény ugyanis teljesen független attól, hogy materiális létezőként fogja-e fel a tartamot, vagy egyszerűen csak mérőszámnak tekinti...

Az idő körül mutatkozó nagyfokú filozófiai és fizikai bizonytalanság csak úgy oldható fel (legalább részben), ha megkíséreljük feltárni időképünk és időfogalmunk legbelsőbb lényegét, ha megvizsgáljuk a geneziséét. (11–12. l.)

Ennek részletes taglalásától eltekinthetünk, helyette inkább olyan mindenki előtt ismert evidenciákat kell átismételniünk, amelyekkel állandóan számolnunk kell bizonyításom során.

Tehát a Föld, amelyen élünk, kering a Nap körül, és forog tengelye körül. A rendszer mozgásaiban részt vevő égitestek tömegei határozzák meg azt a minőséget, amely a **keringési tartamokban** fejeződik ki. **A Föld keringési időtartama** tehát az egyik olyan tartam, amely időfogalmunk genezisének egyik lényeges eleme. A másik a **Föld tengelyforgásának időtartama**, amely tagolja számunkra a keringési tartamot. E két időtartam számunkra az idő **két termé-**

szetes mértékegysége lesz. A mérés lényege egy olyan összehasonlítás, amely különböző földi és égi mozgások időtartamait a Föld mozgásának időtartamához hasonlítja.

A Föld tengelyforgása adta számunkra a napot, amely az évet tagolja, és emberi léptékűvé, áttekinthetővé, kisebb-nagyobb részeit tekintve pedig összehasonlíthatóvá, mérhetővé teszi számunkra magát az esztendőt. Egész szűkített időképzünk (a Hold mozgását figyelmen kívül hagyva) e két periodikus mozgásnak a tartamaira épül.

A fentebb taglalt ellentmondások ellenére, az idő fogalmának alkalmazása az ember mindennapi tevékenysége, de tudományos megismerés szempontjából is igen hasznosnak bizonyult. Így az időt a mindennapi élet, de a tudomány is mérhető, számszerűen kifejezhető fizikai mennyiségnek tekinti. Az időszámítás és a naptárkészítés szempontjából ennyi éppen elegendő, csak meg kell határoznunk az idő méréséhez használatos egységeket, és a mérés kiindulási, illetve nullpontját.

Mindez természetesen pusztán megállapodás kérdése.

Minden olyan folyamat alkalmas az idő mérésére, amely egyenlő intervallumokban játszódik le. A lényeg csupán az, hogy olyan folyamatokat és mozgásokat válasszunk, melyek esetében az őket vezérlő fizikai törvények egyszerű és mindenkor azonos alakban érvényesülő formákat öltenek. És ami még ennél is fontosabb: ha egyszer kiválasztottunk egy alkalmasnak kínálkozó periodikus folyamatot, akkor azt következetesen kell alkalmaznunk, mert a különböző **időmértékek összekeverése később súlyos zavarokhoz vezethet akár a naptárkészítésben, akár a kronológiai számításokban, illetve kormeghatározási eljárásokban!**

Elsősorban erről fog szólni a könyvem, amikor egy **naptárkezdesi időpont, utólagos hibás értelmezése 200 év hibát okoz alkalmazóinak,** amelyről nem akarnak tudomást venni...

Egyelőre folytassuk az alapfogalmak ismertetését, hiszen minden kicsi nűánszra is szükségünk lesz. Mai időszámításunk két természetes alapegysége a nap és az év.

A nap a nappalok és éjszakák váltakozását, vagyis a Föld tengelyforgási időtartamát jelenti, míg az év, amelyet tropikusnak nevezünk, a Föld Nap körüli keringésének időtartamát határozza meg. Ezzel a két természetes egységgel alakította ki az ember a ma is érvényben lévő kalendáriumot, a naptárt. (Nagyon szellemes nyelvújítás kori kifejezés.)

Minden más általunk ismert és használt időegység, így például a másodperc, a perc, az óra, a hét stb. mesterséges egységeknek tekintendők, amelyeknek a segítségével a természetes egységeket tovább tagolhatjuk, illetve kiegészíthetjük, amennyiben több-kevesebb pontossággal sikerül őket egymással és a természetes egységekkel megfeleltetni. A gyakorlatban az ún. Szoláris nap bizonyult olyan, az ember által még „áttekinthető időtartamnak, amelyet a történelem során kivétel nélkül mindenütt elfogadtak természetes időegységként, s ilyen módon általános lett a Földön.

Sajnos a nap, a hónap és az esztendő nemcsak hogy nem egész számú többszöröse egymásnak, de közvetlenül össze sem hasonlítható, ún. inkommensurábilis, vagyis egymással össze nem mérhető mennyiségek. Ez az oka annak, hogy az idő mérése, az időszámítás rendjének a kialakítása, azaz a naptárkészítés emberemlékezet óta nehézségekbe ütközött, és ütközik tulajdonképpen ma is. Ma érvényes naptárunk, a gregorián naptár, a XIII. Gergely pápa (1572–1585) által 1582-ben elrendelt naptárreform során jött létre, az ún. Julián vagy ónaptár megreformálásával. (1., 2., 3., 4., 5. mellékletek)

Az 1582-es naptárreform évének naptára

	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1.	H	CS	CS	VAS	K	P	<u>VAS</u>	SZE	SZO	H	H	SZE
2.	K	P	P	H	SZE	SZO	H	CS	<u>VAS</u>	K	K	CS
3.	SZE	SZO	SZO	K	CS	<u>VAS</u>	K	P	H	SZE	SZE	P
4.	CS	<u>VAS</u>	<u>VAS</u>	SZE	P	H	SZE	SZO	K	CS	CS	SZ
5.	P	H	H	CS	SZO	K	CS	VAS	SZE	15P	P	VAS
6.	<u>SZO</u>	K	K	P	<u>VAS</u>	SZE	P	H	CS	16SZO	SZO	H
7.	<u>VAS</u>	SZ	SZE	SZO	H	CS	SZ	K	P	17 <u>VAS</u>	<u>VAS</u>	K
8.	H	CS	CS	<u>VAS</u>	K	P	<u>VAS</u>	SZE	SZO	18H	H	SZE
9.	K	P	P	H	SZE	SZO	H	CS	<u>VAS</u>	19K	K	CS
10.	SZE	SZO	SZO	K	CS	<u>VAS</u>	K	P	H	20SZE	SZE	P
11.	CS	<u>VAS</u>	<u>VAS</u>	SZE	P	H	SZE	SZO	K	21CS	CS	SZ
12.	P	H	H	CS	SZO	K	CS	<u>VAS</u>	SZE	22P	P	VAS
13.	SZO	K	K	P	<u>VAS</u>	SZE	P	H	CS	23SZO	SZO	H
14.	<u>VAS</u>	SZE	SZE	SZO	H	CS	SZO	K	P	24 <u>VAS</u>	<u>VAS</u>	K
15.	H	CS	CS	<u>VAS</u>	K	P	<u>VAS</u>	SZE	SZO	25H	H	SZE
16.	K	P	P	H	SZE	SZO	H	CS	<u>VAS</u>	26K	K	CS
17.	SZE	SZO	SZ	K	CS	<u>VAS</u>	K	P	H	27SZE	SZE	P
18.	CS	<u>VAS</u>	<u>VAS</u>	SZE	P	H	SZE	SZO	K	28CS	CS	SZ
19.	P	H	H	CS	SZO	K	CS	<u>VAS</u>	SZE	29P	P	<u>VAS</u>
20.	SZO	K	K	P	<u>VAS</u>	SZE	P	H	CS	30SZ	SZO	H
21.	<u>VAS</u>	SZE	SZE	SZO	H	CS	SZO	K	P	31 <u>VAS</u>	<u>VAS</u>	K
22.	H	CS	CS	<u>VAS</u>	K	P	<u>VAS</u>	SZE	SZO	–	H	SZE
23.	K	P	P	H	SZE	SZO	H	CS	<u>VAS</u>	–	K	CS
24.	SZE	SZO	SZO	K	CS	<u>VAS</u>	K	P	H	–	SZE	P
25.	CS	<u>VAS</u>	<u>VAS</u>	SZE	P	H	SZE	SZO	K	–	CS	SZ
26.	P	H	H	CS	SZO	K	CS	<u>VAS</u>	SZE	–	P	<u>VAS</u>
27.	<u>SZO</u>	K	K	P	<u>VAS</u>	SZE	P	H	CS	–	SZO	H
28.	<u>VAS</u>	SZ	SZE	SZO	H	CS	SZO	K	P	–	<u>VAS</u>	K
29.	H	–	CS	<u>VAS</u>	K	P	<u>VAS</u>	SZE	SZ	–	H	SZE
30.	K	–	P	H	SZE	SZO	H	CS	<u>VAS</u>	–	K	CS
31.	SZE	–	SZO	–	CS	–	K	P	–	–	–	P

1582. október 4-e (csütörtök) után 15-ét, pénteket írtak.

1582. napéjegyenlőségeit és napfordulóit feltüntető számítógépes programrészlet

Location: Urania Csillagvizsgáló

East Longitude: 19 deg 0 min / Latitude: 47 deg 3 min.
1582 már 21, 0:00 am (KOZ) / Julian Day: 2298962.4583

Vernal Equinox: Mar 11 1:02 am Summer Solstice: JUN 12 2:30
Autumnal Equinox: SEP 13 1:40 pm Winter Solstice: DEC 22 2:52 am

New moons from DEC 1581 through JAN 1583

DEC 25	JAN 24	FEB 22	MAR24	APR 22	MAY21	JUN 20
JUL 19	AUG18	SEP 16	OCT 26	NOV 25	DEC 25	JAN 23

Moon Phases Near MAR 1582

Twilight Data for

New	THU	FEB 22	08:22 pm	Night starting MAR 21 (KOZ)
1st Q	THU	MAR 1	11:48 pm	Solar Transit: 11:48 am
FULL	SRI	MAR 9	11:02 am	Sunset: 6:11 pm
3rd Q	SAT	MAR 17	12:14 pm	Evening Twilight Ends: 7.57 pm
New	SAT	MAR 24	05:09 am	Morning Twilight Begins: 3:38 am
1st Q	SAT	MAR 31	12:42 am	Sunrise: :24 am

Tavaszi napéjegyenlőség: március 11.
Nyári napforduló: június 12.
Őszi napéjegyenlőség: szeptember 13.

A téli napforduló a reform után már ismét december 22-re került! A márciusi holdtölte március 9-én bekövetkezett, így a húsvétdátum meghatározásánál nem lehetett figyelembe venni. 1582-ben a húsvét még a julián naptár szerinti április 25-re esett.

Location: [Home page](#) > [Date menu](#) > [Calendar](#)

Go to:

- [Home Page](#)
- [Time Zones](#)
- [World Clock](#)
- [Calendar](#)

Calendar for year 227 (Hungary)

January 227	February 227	March 227																																																																																																																																					
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td></tr> <tr><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td>13</td></tr> <tr><td>14</td><td>15</td><td>16</td><td>17</td><td>18</td><td>19</td><td>20</td></tr> <tr><td>21</td><td>22</td><td>23</td><td>24</td><td>25</td><td>26</td><td>27</td></tr> <tr><td>28</td><td>29</td><td>30</td><td>31</td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table> <p>5: ● 12: ● 20: ○ 28: ●</p>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31				<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>2</td></tr> <tr><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td></tr> <tr><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td><td>15</td><td>16</td></tr> <tr><td>17</td><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td><td>22</td><td>23</td></tr> <tr><td>24</td><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table> <p>3: ● 10: ● 19: ○ 26: ●</p>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa						1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28			<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>2</td></tr> <tr><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td></tr> <tr><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td><td>15</td><td>16</td></tr> <tr><td>17</td><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td><td>22</td><td>23</td></tr> <tr><td>24</td><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td><td>29</td><td>30</td></tr> <tr><td>31</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table> <p>5: ● 12: ● 20: ○ 28: ●</p>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa						1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
	1	2	3	4	5	6																																																																																																																																	
7	8	9	10	11	12	13																																																																																																																																	
14	15	16	17	18	19	20																																																																																																																																	
21	22	23	24	25	26	27																																																																																																																																	
28	29	30	31																																																																																																																																				
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
					1	2																																																																																																																																	
3	4	5	6	7	8	9																																																																																																																																	
10	11	12	13	14	15	16																																																																																																																																	
17	18	19	20	21	22	23																																																																																																																																	
24	25	26	27	28																																																																																																																																			
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
					1	2																																																																																																																																	
3	4	5	6	7	8	9																																																																																																																																	
10	11	12	13	14	15	16																																																																																																																																	
17	18	19	20	21	22	23																																																																																																																																	
24	25	26	27	28	29	30																																																																																																																																	
31																																																																																																																																							
April 227	May 227	June 227																																																																																																																																					
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td></tr> <tr><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td></tr> <tr><td>15</td><td>16</td><td>17</td><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td></tr> <tr><td>22</td><td>23</td><td>24</td><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td></tr> <tr><td>29</td><td>30</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table> <p>3: ● 11: ● 19: ○ 26: ●</p>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr> <tr><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td></tr> <tr><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td><td>15</td><td>16</td><td>17</td></tr> <tr><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td><td>22</td><td>23</td><td>24</td></tr> <tr><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td><td>29</td><td>30</td><td>31</td></tr> </tbody> </table> <p>3: ● 11: ● 18: ○ 25: ●</p>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa					1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td></tr> <tr><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td></tr> <tr><td>9</td><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td><td>15</td></tr> <tr><td>16</td><td>17</td><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td><td>22</td></tr> <tr><td>23</td><td>24</td><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td><td>29</td></tr> <tr><td>30</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table> <p>1: ● 9: ● 17: ○ 23: ●</p>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa							1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
1	2	3	4	5	6	7																																																																																																																																	
8	9	10	11	12	13	14																																																																																																																																	
15	16	17	18	19	20	21																																																																																																																																	
22	23	24	25	26	27	28																																																																																																																																	
29	30																																																																																																																																						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
				1	2	3																																																																																																																																	
4	5	6	7	8	9	10																																																																																																																																	
11	12	13	14	15	16	17																																																																																																																																	
18	19	20	21	22	23	24																																																																																																																																	
25	26	27	28	29	30	31																																																																																																																																	
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
						1																																																																																																																																	
2	3	4	5	6	7	8																																																																																																																																	
9	10	11	12	13	14	15																																																																																																																																	
16	17	18	19	20	21	22																																																																																																																																	
23	24	25	26	27	28	29																																																																																																																																	
30																																																																																																																																							
July 227	August 227	September 227																																																																																																																																					
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td></tr> <tr><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td></tr> <tr><td>15</td><td>16</td><td>17</td><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td></tr> <tr><td>22</td><td>23</td><td>24</td><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td></tr> <tr><td>29</td><td>30</td><td>31</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table> <p>1: ● 9: ● 16: ○ 23: ● 30: ●</p>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31					<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr> <tr><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td></tr> <tr><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td><td>15</td><td>16</td><td>17</td></tr> <tr><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td><td>22</td><td>23</td><td>24</td></tr> <tr><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td><td>29</td><td>30</td><td>31</td></tr> </tbody> </table> <p>7: ● 14: ○ 21: ● 29: ●</p>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa					1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td></tr> <tr><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td></tr> <tr><td>9</td><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td><td>15</td></tr> <tr><td>16</td><td>17</td><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td><td>22</td></tr> <tr><td>23</td><td>24</td><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td><td>29</td></tr> <tr><td>30</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table> <p>6: ● 13: ○ 20: ● 28: ●</p>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa							1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
1	2	3	4	5	6	7																																																																																																																																	
8	9	10	11	12	13	14																																																																																																																																	
15	16	17	18	19	20	21																																																																																																																																	
22	23	24	25	26	27	28																																																																																																																																	
29	30	31																																																																																																																																					
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
				1	2	3																																																																																																																																	
4	5	6	7	8	9	10																																																																																																																																	
11	12	13	14	15	16	17																																																																																																																																	
18	19	20	21	22	23	24																																																																																																																																	
25	26	27	28	29	30	31																																																																																																																																	
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
						1																																																																																																																																	
2	3	4	5	6	7	8																																																																																																																																	
9	10	11	12	13	14	15																																																																																																																																	
16	17	18	19	20	21	22																																																																																																																																	
23	24	25	26	27	28	29																																																																																																																																	
30																																																																																																																																							
October 227	November 227	December 227																																																																																																																																					
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td></tr> <tr><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td>13</td></tr> <tr><td>14</td><td>15</td><td>16</td><td>17</td><td>18</td><td>19</td><td>20</td></tr> <tr><td>21</td><td>22</td><td>23</td><td>24</td><td>25</td><td>26</td><td>27</td></tr> <tr><td>28</td><td>29</td><td>30</td><td>31</td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31				<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr> <tr><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td></tr> <tr><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td><td>15</td><td>16</td><td>17</td></tr> <tr><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td><td>22</td><td>23</td><td>24</td></tr> <tr><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td><td>29</td><td>30</td><td></td></tr> </tbody> </table>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa					1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		<table border="1"> <thead> <tr> <th>Su</th><th>Mo</th><th>Tu</th><th>We</th><th>Th</th><th>Fr</th><th>Sa</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td></tr> <tr><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td></tr> <tr><td>9</td><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td><td>15</td></tr> <tr><td>16</td><td>17</td><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td><td>22</td></tr> <tr><td>23</td><td>24</td><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td><td>29</td></tr> <tr><td>30</td><td>31</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table>	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa							1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31					
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
	1	2	3	4	5	6																																																																																																																																	
7	8	9	10	11	12	13																																																																																																																																	
14	15	16	17	18	19	20																																																																																																																																	
21	22	23	24	25	26	27																																																																																																																																	
28	29	30	31																																																																																																																																				
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
				1	2	3																																																																																																																																	
4	5	6	7	8	9	10																																																																																																																																	
11	12	13	14	15	16	17																																																																																																																																	
18	19	20	21	22	23	24																																																																																																																																	
25	26	27	28	29	30																																																																																																																																		
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa																																																																																																																																	
						1																																																																																																																																	
2	3	4	5	6	7	8																																																																																																																																	
9	10	11	12	13	14	15																																																																																																																																	
16	17	18	19	20	21	22																																																																																																																																	
23	24	25	26	27	28	29																																																																																																																																	
30	31																																																																																																																																						

Középkori naptárkép

AZ IDŐSZÁMÍTÁS RENDJE, A NAPTÁR

A naptárt, miként az időmérés különböző formáit is, az időben való tájékozódás ősi igénye szülte. Csak míg az időmérés a kisebb tartamok megbízható mérésének és a mérési eszközök létrehozásának, addig a naptár az ember által már megbízhatóan nem vagy csak nehezen áttekinthető, nagyobb tartamok rendszerezésének és nyilvántartásának igényéből keletkezett.

A naptár annak minden korábbi és újabb formájában mindennapi életünk elmaradhatatlan részét képezi. Ebben és eszerint jelölték ki már a legősibb időkben is az ünnep- és pihenőnapokat, az egyházi és állami, illetve társadalmi megmozdulások időpontjait, a naptár alapján vethetünk pillantást a jövőbe, és régi naptárakat lapozgatva a múltba is. A naptár természetes egysége az esztendő. A csillagászatilag definiálható többféle év közül a tropikus, vagy közepes napév az, amely a naptárkészítés legideálisabb eszközének bizonyult. Annál is inkább, mert ehhez kapcsolódik az évszakváltozások ciklusa is.

A tropikus év az az időtartam, amely alatt a Nap az évi látszó pályáján – az ekliptikán – haladva, a tavaszponttól a tavaszpontig visszatér.

Azért nevezzük tropikus évnak, mert a Nap pályájának fordulópontjait „tropai”-nak (tropai) nevezték a régi görögök. (26–27. l.)

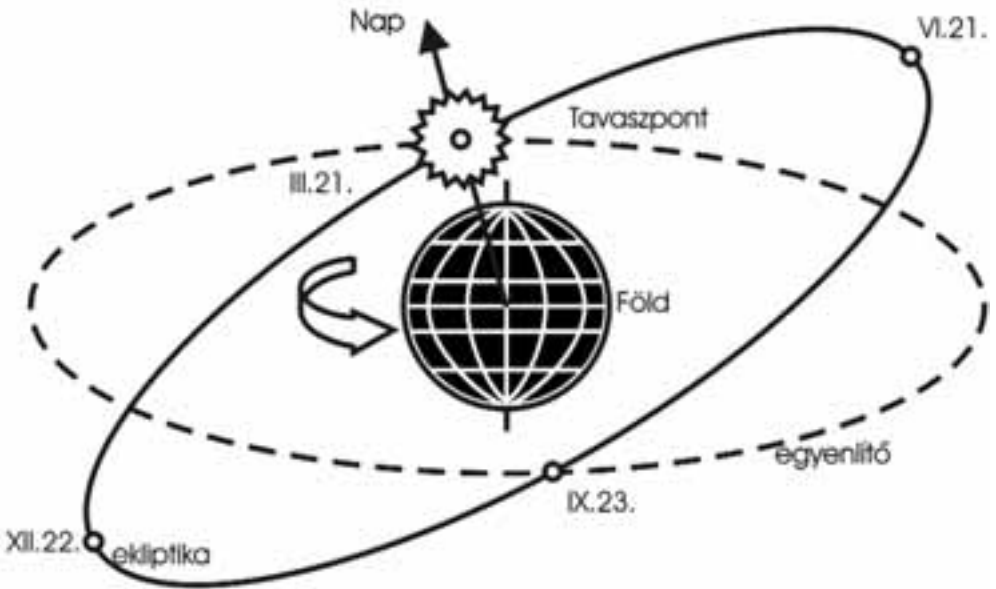
A tavaszpont a két gömbi főkörnek (az égi ekvátornak, azaz a földi egyenlítő égi vetületének, és az ekliptikának, vagyis a Nap látszó évi pályájának) azon metszéspontja, amelyben a Nap a tavaszi napéjegylenlőség napján – az esetek többségében március 21-én – tartózkodik, szemben az őszponttal, amelyben szeptember 23-án az őszi napéjegylenlőség napján tartózkodik a Nap.

Ilyen módon azt is mondhatjuk, hogy a tropikus év a Nap március 21-től a következő március 21-ig tartó 360 fokos útja.

Egy tropikus év hossza négy tizedesjegyre kiírva: 365,2422 középnap, vagyis 365 d 5 h 48 m 46,7 s.

A két időegység vagyis az év és a nap hányadosa végtelen tizedes törtet ad, és ebben rejlik a naptárkészítés alapvető nehézsége: a tropikus esztendő nem egész számú többszöröse a benne foglalt napoknak! (27. l.)

Természetesen ez az alapvető oka, hogy szakadatlanul jobbítani akarja létrehozója, az egyre „okosabb” ember.

Tropikus év: a Nap a pályáján a tavaszpontban kétszer metszi az egyenlítő főkörét. (365,2421 nap)

NAPTÁRUNK

– A HUNGÁR NAPTÁR –

ELŐZMÉNYEI

Azt, hogy az év nem egész számú napokból áll, már az ókorban is tudták, és az év elteltét egyszerű eszközeik segítségével (egy függőleges árnyékvető bot) is megközelítően pontosan regisztrálták. Az egyiptomiak méréseik alapján 365 naposnak találták. Ezt nevezték közönséges évnnek. Először az egyiptomi Thébában vetették fel, hogy a 365 napos évhez 6 órát hozzá kell adni, hogy hossza megegyezzen a Nap által (a gnómon) mutatottal. A görög DEMOKRITOSZ (i. e. 450) 365,25 napot vett az év hosszának. Előzetesen ennyi elég is, és most vizsgáljuk meg konkrétan az egyes előzményeket.

A régi római naptár

Mai naptárunk a régi római naptárból fejlődött ki, amely a Hold járásához igazodott. Az állítólag ROMULUS, Róma első királya által bevezetett tíz hónapból álló 304 napos évben 29 és 30 napos hónapok váltakoztak. A hagyományok szerint később NUMA POMPILIUS király 12 hónapossá, azaz 355 napossá egészítette ki az évet úgy, hogy a tíz hónapos évhez hozzácsatolt 51 napot, mégpedig az év akkori elejéhez (martius) téve a ianuarium-t és a februarium-t. (28–29. l)

Ezt a nyilvánvaló pontatlanságot szökőhónapok segítségével próbálták szabályozni, nem túl sok sikerrel. Ennek az lett a következménye, hogy Julius Caesar idejére (i. e. 1. század) a naptári tavaszi napéjegyenlőség már három hónappal tért el a csillagászatitól. Ezért Caesar, hogy a hivatalos és a tropikus évet egyeztesse, elrendelte, hogy az a. u. c. [ab Urbe condita] 708. évében (i. e. 46) 23 napot iktassanak februarius 23. után, 67 napot pedig november és december közé rendelt iktatni, amivel ez az év 445 naposra növekedett. Ez volt az „annus confusionis ultimus”, a „zűrzavar utolsó esztendeje.”

A JULIÁN NAPTÁR

Az előzőekből következik, hogy a julián naptár az **a. u. c. 709. évében lép életbe**, amikor még nem tudják, hogy az utókor majd egyszer i. e. 45-nek fogja tekinteni ezt a nevezetes évet. Közismert, hogy ezt megelőzően Caesar tartósan Egyiptomban tartózkodott, és Kleopátrán túlmenően feltételezhető, hogy a nagyon szakszerű – a papok által számolt – ünnepi naptár is megtetszett neki. Eddig csak az ún. közönséges 365 napos évet, amelyet a nép használt, említettük Egyiptommal kapcsolatban. Ez az **ünnepi naptár** négyévenként pótnapot iktatott be (mai fogalmaink szerint szökőnapot), és ezzel rendszeresen ki is igazította a fentebb már említett 6 órányi eltérést a 365 napos mesterségesen meghatározott, valamint a két tizedesre kerekített 365,25 napos értékű tényleges év között. Ezt a naptárreformot – jól jegyezzük meg a nevét – a görög-egyiptomi csillagász Szoszigenész dolgozta ki. **Naptárában a Holdat mint időmérő égitestet mellőzte**, és teljességgel a tropikus évre támaszkodott, amelyet 365,25 naposnak vett, és négyévenként egy 366 napos szökőévet iktatott be. Rendelkezéséből, amelyet később nagyon behatóan fogunk még vizsgálni, számomra világos, hogy tisztában volt vele, hogy naptára nem tökéletes.

Mai tudásunk segítségével nagyon pontosan meg tudjuk nevezni azt az értéket amennyivel hosszabb a julián naptár éve a tropikus évnél: 0, 0078 nappal, másképpen kifejezve 11 perccel és 14 másodperccel. Vizsgálatunk szempontjából semmi jelentősége sincs, hogy a szökőnapot február 23-a vagy 28-a után iktatják be, hiszen az a fontos, hogy a tavaszi napéjegyenlőség [MEQ] előtt történik.

Talán nem lesz megterhelő az olvasónak, ha felhívjuk a figyelmét arra, hogy ez a kezdő 709-es év [majd i. e. 45. vagy 45 BC-nek fogják valamikor később tekinteni] szökőév, tehát 366 napos. Amire logikusan azért volt szükség, mert az előző 445 (355 + 90) napos szökőév nem tudta még elfogadott helyére tenni a MEQ időpontját. Ezzel biztosan **egy megállapodott dátumhoz kötötte Szoszigenész az új naptárát**.

Magyarán e két egymást követő évben [a. u. c. 708. és a. u. c. 709.] nem ugyanazon a napon következett be a MEQ!

1. MEGÁLLAPÍTÁS

AZ a. u. c. 709. ÉV A HAGYOMÁNYOS KRONOLÓGIA [H. K.] i. e. 45. ÉVE SZÖKŐÉV, 366 NAPOS, EGY MEGÁLLAPODÁS EREDMÉNYE.

1. KÖVETKEZTETÉS

AZ ELŐZŐ ÉVBEN – a. u. c. 708-BAN – A HAGYOMÁNYOS KRONOLÓGIA i. e. 46. ÉVÉBEN [A ZŰRZAVAR ÉVE] A TAVASZI NAPÉJEGYENLŐSÉG A JULIÁNUSZ NAPTÁR RENDSZERÉBEN MÉG EGY NAPPAL KÉSŐBB KÖVETKEZETT BE. EZÉRT VOLT SZÜKSÉG A SZÖKŐÉVKEZDÉSRE a. u. c. 709-BEN [i. e. 45].

Miután időszámításról, naptárról – tehát tudatos emberi tevékenységről – értekezünk, senki nem vonhatja kétségbe azt, hogy a **naptárat valamihez igazítani kellett**. A fentiekből látható, hogy mai naptárunk [Gergely] ezt az ellenőrző pontot a tavaszi napéjegylenlőséggel [MEQ] határozta meg, amelyet kisebb-nagyobb eltérésekkel igyekszik **március 21-hez** kötni. De így lehetett-e ez korábban a julián naptár bevezetése idején is?

Tehát fel kell tennem könyvem legfontosabb kérdését: **Melyik lehetett az a dátum?**

Az akadémiai tudomány véleménye szerint ez a szakszerű dátum **március 25-e** volt.

Hogy nem csak úgy csúsztatok, idézem Schalk Gyula könyvéből a megfelelő bekezdést:

„Az új naptárban az évkezdetet Caesar az akkor szokásos hivatali év kezdetére, januárus 1-re helyezte. A korrekciók révén, a tavaszi napéjegylenlőség visszakерült a Numa idejében volt helyére, március 25-re.” (30. l.)

A korabeli római és mai akadémiai tudomány viszonylatában gondolkozva, előző évben március 26-ra kellett esnie a MEQ-nek, különben mi szükség lett volna a szökőévre!

Egyáltalán miért olyan fontos ez a kérdés?

Nem mindegy, hogy az MEQ a 708. és 709. évben március 21-re, 22-re 23-ra, 24-re 25-re vagy akár 26-ra esett?

Bizony nagyon nem mindegy, hiszen a Julián-naptár pontatlansága miatt ez az érték [időpont] mind előbbre és előbbre fog kerülni a naptárban, annyira, hogy majd komoly zavarokat is okoz.

Egy nap pontatlanság teoretikusan és ténylegesen is 128 év létét vagy nem létét kérdőjelezi meg. Ráadásul a végeredmény ismert, 1582-ben már március 11-re esik a MEQ.

Nagyon egyszerű a helyzetünk a mai csillagászati programok birtokában, hiszen **ha úgy gondolnánk**, hogy Szoszigenész említett két éve 2047 (2002+45) és 2048 (2002+46) évvel ezelőtt volt, időtengelyünkön máris leolvashatjuk a két kérdéses év adatait:

a. u. c. 708 vagy i. e. 46. év MEQ időpontja **március 23.** 19 óra 46 perc

a. u. c. 709 vagy i. e. 45. év MEQ időpontja **március 23.** 1 óra 39 perc

Ehhez nincs hozzáfűzni valónk, talán csak annyi, hogy i. e. 65 és i. e. 30 között [2032–2067 évvel ezelőtt] minden évben **március 23-ra** fog esni a tavaszi napéjegyenlőség. Tehát nem valami fatális félreértésről van szó. (Látható, sem nem 25-e, de 25-e és 26-a sem stimmel.)

Nagyon fontos pillanathoz érkeztünk tehát. Tökéletesen egyet tudok érteni a tudomány, a tudósok azon feltételével, hogy a tudományos vizsgálódásnak, **igazságkeresésnek** alapszabálya, hogy **először meg kell cáfolni a téves nézeteket**. Egyszerűen nem lehet egy új elméletet úgy megalkotni, hogy a réginek az alkotóelemein, tényanyagán cáfolat nélkül túllépni.

Esetünkben ez azt jelenti, hogy nem állíthatom azt, hogy Julius Caesar idejében [az a. u. c. 709. évben] a tavaszi napéjegyenlőség március 21-én következett be, csak úgy, ha az „Akadémiai Tudomány”, értsd a **világ összes Akadémiája – azt állítja, hogy március 25-én.**

Ez az időpont [márc. 25.] található ma meg a világ összes mértékadó csillagászati naptárkérdésekkel foglalkozó kézikönyvében, ezt tanítják az egyetemeken stb.

Szerencsémre az akadémiai tudomány még nem állít olyanokat, hogy Földünk vagy netán a Napunk az elmúlt háromezer évben meg-megállt, egy kicsit megpihent [nem forgott] vagy esetleg visszafelé forgott, netán fejre álltak [bukfenceztek egyet] akár mindketten.

Azokat a csillagászati programokat, amelyek alapján 2047 és 2048 évvel ezelőtt – a juliáni évekkal számolva – a MEQ március 23-án következett be, az akadémiai tudomány **elfogadja**, sőt számításait visszamenőleg azok alapján végzi. E programokhoz képest, egy jelentéktelen apróság nekik az a bizonyos caesari időpont. De nem nekünk!

A programok jók, a tudomány úgy tartja, hogy a 2047 és 2048 évvel ezelőtti Caesar naptárreform is tény, tehát ezzel megcáfoltnak tekintem a március 25-i MEQ *sugalmazott* időpont helyességét!

1. CÁFOLAT

A LEÍRTAK ALAPJÁN MEGCÁFOLTNAK KELL TEKINTENI AZT A „TUDOMÁNYOS NÉZETET”, MISZERINT 2047–2048 ÉVVEL EZELEŐTT JULIUS CAESAR NAPTÁRREFORM BEVEZETÉSE IDEJÉN A TAVASZI NAPÉJEGYENLŐSÉG MÁRCIUS 25-RE ESETT!

2. KÖVETKEZTETÉS ÉS EGYBEN ÁLLÍTÁS

2047 ÉS 2048 ÉVVEL EZELEŐTT A TAVASZI NAPÉJEGYENLŐSÉG MÁRCIUS 23-ÁN KÖVETKEZETT BE. DE NEM EBBEN AZ IDŐSZAKBAN KELL KERESNI CAESAR KORÁT!

Ezt ma úgy is mondhatnám, hogy szabad a gazda!

Visszatérve a csillagászati programhoz, retrokalkulációval időben visszafelé, **teoretikusan** természetesen létezhet március 25-i MEQ érték is.

Amennyiben egy szakértő csillagász ragaszkodik ahhoz a bizonyos március 25. MEQ időponthoz, bizony kb. 250 évvel [2x128 év] vissza kell menni a történelemben, ami számára csak azt jelenti, hogy a program alapján valahol az i. e. 325 és i. e. 290 közötti időpontban [CET] él Caesar. A MEQ érték ugyanis akkor mutat március 25-i értéket 36 éven keresztül. Fizikailag, csillagászatilag 2292–2327 évvel ezelőttiig... Grafikus ábrázolása a **6.** mellékletben.

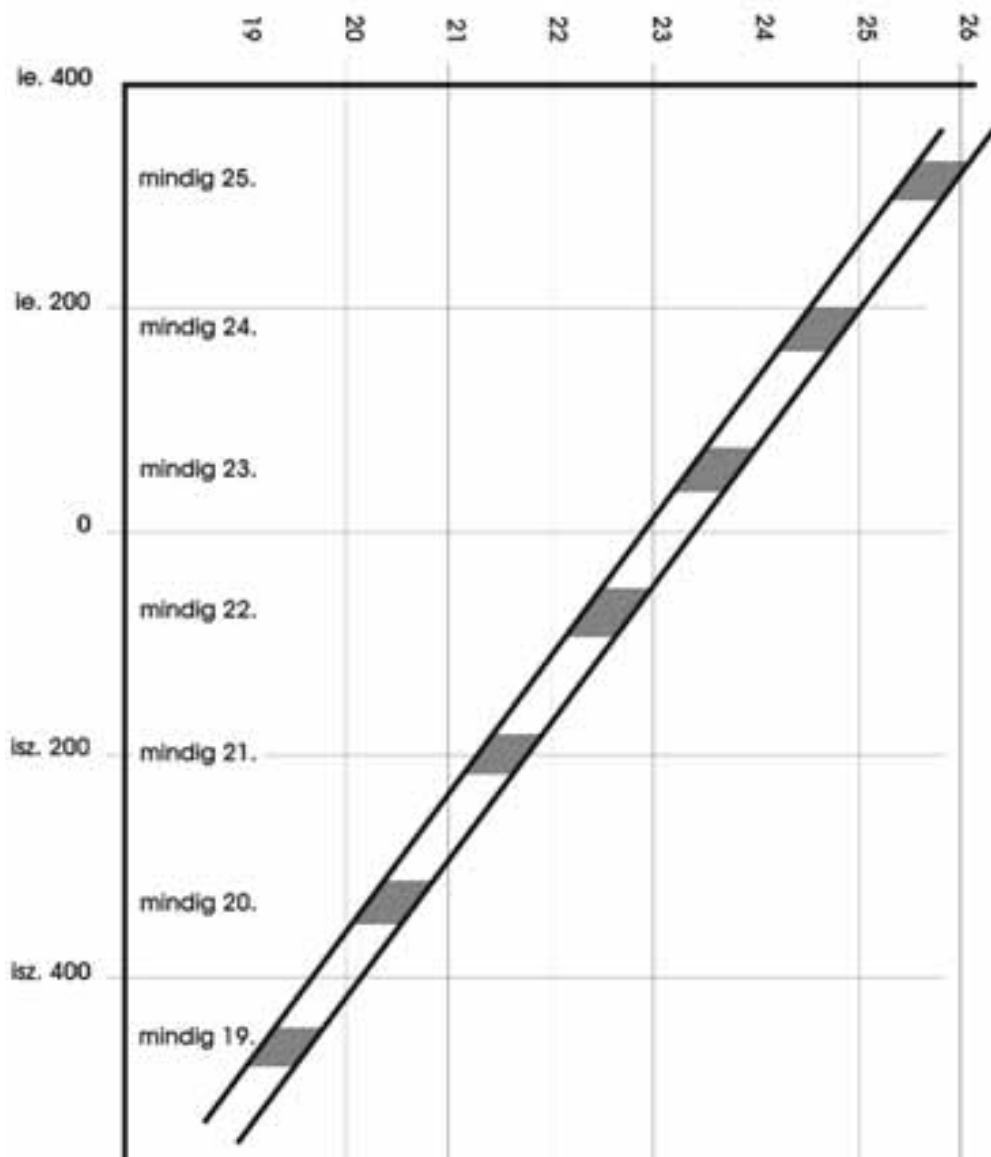
Nem hiszem, hogy a történészek repesnének az örömtől ennek hallatán... (Nem mintha az én teóriámtól túl boldogok lennének.)

Milyen más megoldás létezhet, hiszen úgy gondolom, felvetésem alapján nem fogják megváltoztatni a tudósok a véleményüket. Ebbe az irányba persze ne is változtassák!

E helyet egy lényegesen jobb optikájú ajánlatom van, amely persze nem az én ajánlatom, hanem valószínű maga a valóság!

Szóval eddig tartott az egyszerű cáfolat, remélem minden igényt kielégítő volt, ezután következik az **igazságkeresés**, milyen napon következett be a MEQ Caesarunk évében.

A tavaszi nap-éjegylenlőségek időpontja le. 400 és lsz. 400 között
(1602-2402 évekkel ezelőtt)

6. melléklet (Tavaszi napéjegylenlőség)!

Szoszigenész hazájában, Egyiptomban már régóta a március 21-ét kedvelték és alkalmazták. Ráadásul templomaikat is a MEQ szerint tájolták! Nyugodtan gondolják a következő állításomat hipotézisnek, ki kell derülnie, hogy csak az, vagy netán annál több...

HARMADIK ÁLLÍTÁSOM A KÖVETKEZŐ:

Március hó 21-re esett az a 709. évi [45 BC] MEQ (az előző évi még március 22-re), illetve nem esett, hanem Szoszigenész választotta! Egyiptomi lévén ő március 21-ét ismerte és használta.

Állításomat látszólag a fentebb már citált program nem támasztja alá, hiszen első ránézésre március 23-a sem igazol egy március 21-ét! Állításom bizonyításához nagy segítségül szolgált a szabályos szoszigenészi szöktetési szabály, és annak szabálytalan végrehajtása, tudniillik az, hogy a MEQ 53 év múlva [Caesar után] is ugyanazt a dátumot jelentette. Esetemben a március 21-ét.

A JULIÁN-naptárral kapcsolatban feltétlenül szólni kell annak szöktetési szabályáról, amely azt jelentette, hogy a 366-os évet három 365 napos évnek kellett követnie. Ez esetünkben azt jelenti, hogy a 709-es év után a következő szökőév a 713-as, 717-es, 721-es stb. rendben számolandó. De ezt nem így hajtották végre, mert Rómában minden harmadik évet – a 712-es, a 715-ös, 718-as stb. – minősítették szökőévnek. (7. melléklet)

Tovább folytatom az akadémiai álláspont [március 25.-i MEQ] cáfolatát, más módszerekkel, mert nagyon tanulságos.

E szöktetési rendszer kétszeresen hasznos számomra, hiszen egy újabb bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az akadémiai tudomány március 25-i MEQ időpontja csillagászati program nélkül is gyorsan megcáfolható. (Ami rossz, az rossz – több oldalról is kiderül.)

A pontosan 12 helytelen szökőév beiktatása oda vezetett, hogy a 746-os évben [8 BC] már három nappal korábbra került a MEQ időpontja mondjuk március 25-ről [bár mint láttuk, nem lehet igaz] március 22-re. Ezt a hibát a 746. évben Augustus császár korigálta, oly módon, hogy az elkövetkezendő időben – 14 évig – nem iktattak be a naptárba szökőnapokat (szökőéveket). Ezzel elérte, hogy a 761. évben [8 AD] visszatértek az eredeti szöktetési rendszerbe. 53 év elteltével a MEQ-nek ugyanazon napra kell esnie [oda is esett], mint a 709. évben. Nem állít mást az akadémia tudomány sem. Mi nem tudunk most sem mást tenni, mint kigyűjteni az előbb már használt programból az **1994 évvel ezelőtti** pontos MEQ időpontok:

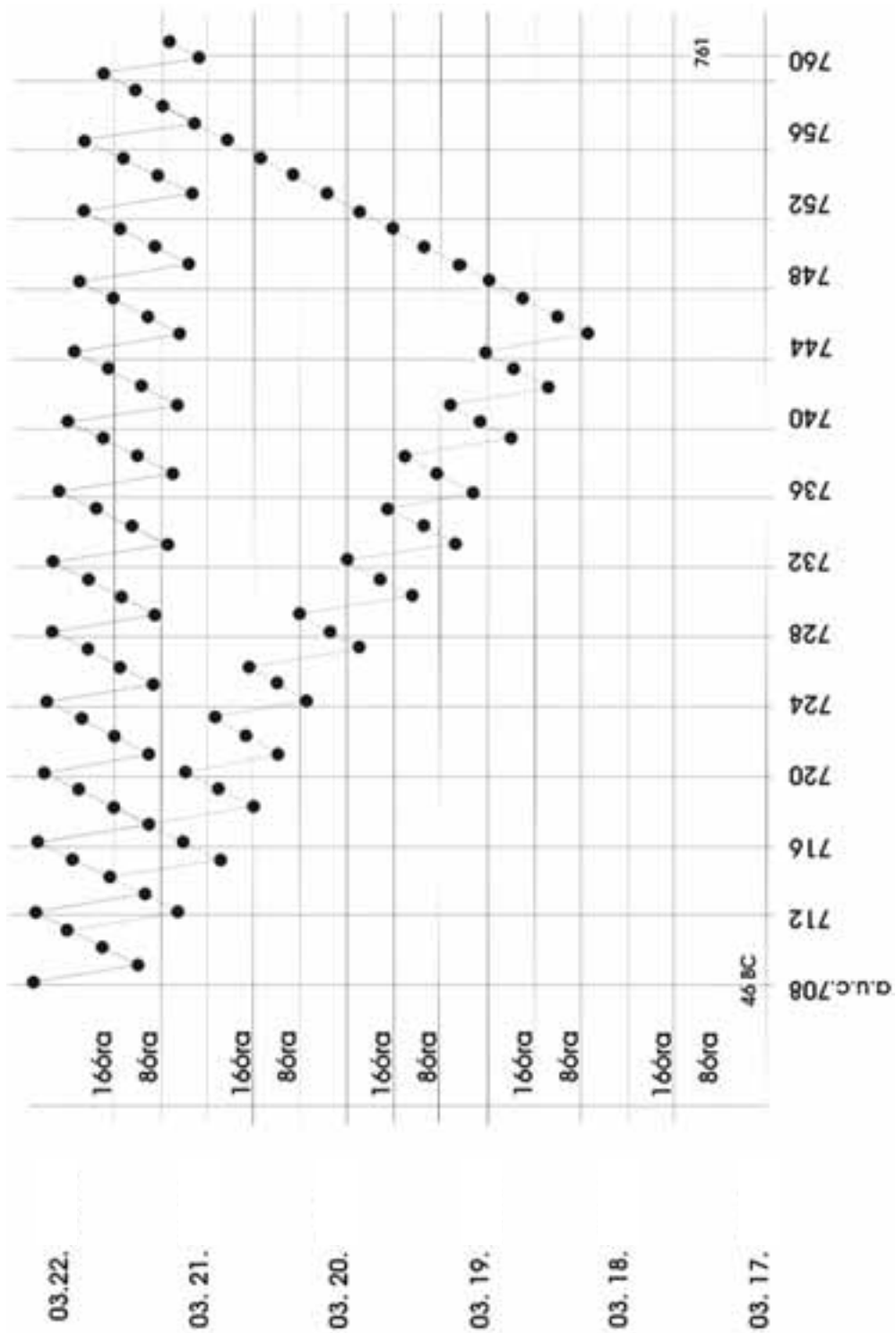
A Julián-naptár első 57 éve, Szoszigenész tervezete, a római papok módosítása és Augustus császár beavatkozása alapján

*7. számú melléklet
megjegyzés*

<i>Julián</i>	<i>római</i>	<i>napok</i>	<i>jelleg</i>	<i>tavaszpont</i>	<i>megjegyzés</i>
46 BC	708. év	445 nap	szökőév	márc. 22. 06:46	a zavar éve
45 BC	709. év	366 nap	szökőév	márc. 21. 12:33	kezdő év
44 BC	710. év	365 nap		márc. 21. 18:30	Caesar halála
43 BC	711. év	365 nap		márc. 22. 00:09	
42 BC	712. év	365 nap		márc. 22. 06:00	téves szökőév 1.
41 BC	713. év	366 nap	szökő 1.	márc. 21. 11:55	
40 BC	714. év	365 nap		márc. 21. 17:46	
39 BC	715. év	365 nap		márc. 21. 23:41	téves szökőév 2.
38 BC	716. év	365 nap		márc. 22. 05:23	
37 BC	717. év	366 nap	szökő 2.	márc. 21. 11:04	
36 BC	718. év	365 nap		márc. 21. 16:59	téves szökőév 3.
35 BC	719. év	365 nap		márc. 21. 22:36	
34 BC	720. év	365 nap		márc. 22. 04:25	
33 BC	721. év	366 nap	szökő 3.	márc. 21. 10:14	téves szökőév 4.
32 BC	722. év	365 nap		márc. 21. 16:01	
31 BC	723. év	365 nap		márc. 21. 21:52	
30 BC	724. év	365 nap		márc. 22. 03:39	téves szökőév 5.
29 BC	725. év	366 nap	szökő 4.	márc. 21. 09:29	

28 BC	726. év	365 nap		márc. 21. 15:31
27 BC	727. év	365 nap		márc. 21. 21:18 téves szökőév 6.
26 BC	728. év	365 nap		márc. 22. 03:10
25 BC	729. év	366 nap	szökő 5.	márc. 21. 09:02
24 BC	730. év	365 nap		márc. 21. 14:51 téves szökőév 7.
23 BC	731. év	365 nap		márc. 21. 20:41
22 BC	732. év	365 nap		márc. 22. 02:22
21 BC	733. év	366 nap	szökő 6.	márc. 21 08: 07 téves szökőév 8.
20 BC	734. év	365 nap		márc. 21. 14:01
19 BC	735. év	365 nap		márc. 21. 19:39
18 BC	736. év	365 nap		márc. 22. 1:32 téves szökőév 9.
17 BC	737. év	366 nap	szökő 7.	márc. 21. 07:21
16 BC	738. év	365 nap		márc. 21. 13:10
15 BC	739. év	365 nap		márc. 21. 19:01 téves szökőév 10.
14 BC	740. év	365 nap		márc. 22. 00:45
13 BC	741. év	366 nap	szökő 8.	márc. 21. 06:30
12 BC	742. év	365 nap		márc. 21. 12:27 téves szökőév 11.
11 BC	743. év	365 nap		márc. 21. 18:10
10 BC	744. év	365 nap		márc. 21. 23:58
9 BC	745. év	366 nap	szökő 9.	márc. 21. 5:53 téves szökőév 12.

8 BC	746. év	365 nap		márc. 21. 11:45
7 BC	747. év	365 nap		márc. 21. 17:33
6 BC	748. év	365 nap		márc. 21. 23:22
5 BC	749. év	366 nap	szökő 10.	márc. 21. 5:15
4 BC	750. év	365 nap		márc. 21. 11:11
3 BC	751. év	365 nap		márc. 21. 16:57
2 BC	752. év	365 nap		márc. 21. 22:39
1 BC	753. év	366 nap	szökő 11.	márc. 21. 04:30
1 AD	754. év	365 nap		márc. 21. 10:18
2 AD	755. év	365 nap		márc. 21. 16:00
3 AD	756. év	365 nap		márc. 21. 21:45
4 AD	757. év	366 nap	szökő 12.	márc. 21. 03:30
5 AD	758. év	365 nap		márc. 21. 9:20
6 AD	759. év	365 nap		márc. 21. 15:05
7 AD	760. év	365 nap		márc. 21. 20:53
8 AD	761. év	366 nap	szökő 13.	márc. 21. 2:52
				szökő 13. (már nem téves)
9 AD	762. év	365 nap		márc. 21. 08:49
10 AD	763. év	365 nap		márc. 21. 14:38
11 AD	764. év	365 nap		márc. 21. 20:26
12 AD	765. év	366 nap	szökő 14.	márc. 21. 2:18
				szökő 14... <i>... és így tovább napjainkig!</i>

A tudomány által vélelmezett a. u. c. 761 vagy i. sz. 8. év MEQ időpontja március 22. 16 óra 6 perc (az igazi adat [március 21. 2:52] a 7. számú mellékletünkben leolvasható), elszomorító, hiszen azt is elfogadják, hogy ebben az évben ugyanarra a napra kellene esni a MEQ-nek, mint 53 évvel korábban!

De ez nem igazolódik be [a 23-ból 22-e lett]. Tehát a csillagászati programunknak most már egyértelmű üzenete az, hogy a **julián naptárreform kezdete más évben** keresendő [nem 2047 éve]. Egy olyan évben (rengeteg létezik) amikor egy „tetszőleges” MEQ kezdőidőpont [március 25-e(?), 24-e(?), 23-a (?), 22-e(?) vagy március 21-e (?)] ugyanarra a napra esik 53 év múlva is.

Mint láthattuk a program alapján, nem esett oda...

Nagyon sok sebből vérzik ez a „tudomány” által láttatott március 25-vel vagy 23-val kezdődő julián naptár. A 25-e egy pillanat alatt kihúzható, [ki is húztuk rögvest már korábban] de a retrokalkulációs 23-ára meg nem igaz a szöktetés mindenki által szentnek gondolt augusztusi intézkedés. Folytatnánk Schalk Gyula könyvével a julián naptár sorsát:

„Minthogy a Julián-naptár szerinti év a már említett 11 perc 14 másodperccel (az egészen pontos érték: 11 m 13,92 s) hosszabb a tropikus évnél, 128 évenként egy nap hiba keletkezett. Ez azt eredményezte, hogy a reform után 371 évvel – Kr. u. 325-ben a niceai zsinat idején – a hiba már három napra rúgott, amit a zsinat eltörölt, ugyan...” (31. l.)

A fenti mondat nem Schalk Gyula extrém egyéni véleménye, hiszen bármely csillagászati kézikönyvben, lexikonban valami hasonló megfogalmazásban így találjuk. Tényleg az a 371 év $2,9 = 3$ nap hibát okoz, aminek azt kell eredményeznie, hogy a MEQ időpontja három nappal előbb következik be, tehát a 25-i kiindulásból kalkulálva március 22-én.

Gyors retrokalkuláció időtengelyünkön:

A tudomány által vélelmezett niceai zsinat a. u. c. 1078 vagy i. sz. 325. év MEQ időpontja március 20. 11 óra 00 perc. (Az igazi zsinati időpontban márc. 18-án 22:11-kor fog bekövetkezni a MEQ.)

Tehát ez sem jó. **Az meg teljesen érthetetlen, hogy mit törölt el a zsinat.** Aki megfejtí, megérdemel egy fizikai Nobel-díjat.

De addig maradjunk annyiban, hogy **nem törölt el semmit!**

Eltörölni, mondjuk akkor volna értelme tisztán teoretikusan, ha a MEQ időpontja Caesar idejében március 21., és a niceai zsinat idején ez elmozdul 3 nappal korábbra, március 18-ra, de a zsinat viszont a húsvétszámítás kapcsán három napot korigál, és így azt visszaállítja március 21-re...

De ilyet a dogmatikus tudomány nem állít!

Folytatva az előző mondatot:

„...de 1582-re már ismét tíz napra növekedett, amit viszont XIII. Gergely pápa naptárreformja törölt el.”

Tehát a mondat második fele megerősíti azon értelmezésemet, miszerint két reform lett volna: a mindenki által ismert Gergelyé (10 nap), míg volt egy „**mini**” reform is a niceai zsinaton (3 nap). Mivel Gergely március 21-re rendezte a MEQ időpontját, ez a „story” csak akkor lenne értelmezhető, ha a caesari kezdőpont március 21!

Tovább folytatva Schalk Gyula és a nemzedékről nemzedékre [apáról fiúra] építkező tudomány gondolatait, **válogassák ki a maguknak tetszőt**, mert tovább nem vagyok hajlandó bírálni sem:

„A niceai zsinat ugyanis csak a háromnapos késést korrigálta, mivel csak a húsvét dátuma pontos meghatározásának a lehetőségére figyelt, azaz csak arra törekedett, hogy a tavaszi napéjegylenlőséget visszaállítsa március 21-re. JULIUS CAESAR naptárreformjának évében a tavaszi napéjegylenlőség napja március 24-re (sic!) esett, de lassan eltolódott – a IV. században már március 21-én következett be, és a zsinat itt rögzítette.” (31. l.)

Még egyszer megismétlem, ez nem személyeskedés Schalk Gyula ellen, hanem **egyszerű frontális támadás az „egyetemes tudomány” ellen!**

A Gergely-naptár

A JULIÁN-NAPTÁR, mint fentebb érzékeltük nem tökéletes. Sok gondot okozott azzal, hogy az a 11 perc 14 másodperccel rövidebb tropikus év kíméletlenül visszafelé szorítja a tavaszi napéjegylenlőség dátumát. (128 évenként egy nappal). Az idők során mind szembetűnőbbé váltak a naptár hibái. Miniket leginkább a julián naptár végső stádiuma érdekel, amikor 1582-ben a MEQ értéke abban a hivatkozott programban a következő:

4. ÁLLÍTÁS

Az i. sz. 1582. év MEQ időpontja március 11. 1 óra 2 perc.

Ez az adat már megtalálható Schalk 9. táblázatában is, tehát ekkor már szinkronban vagyunk vele, és nagyon szakszerű a magyarázata is: (4. melléklet.)

„Az 1582 februárjában kiadott pápai bulla elrendelte, hogy 1582 október 4-ét csütörtököt követően ne 5-ét, hanem 15-ét pénteket írjanak. Hogy ne fordulhasson elő hasonló eltérés, a bulla azt is elrendelte, hogy az évszázadok közül csak a 400-zal oszthatók maradjanak szökőévek (*annus bisextilis*), azaz 366 naposak. Így pl. 1600 és 2000, míg a 400-zal nem oszthatók (1700, 1800 és 1900) maradjanak 365 napos közönséges esztendők. Mivel 400 megreformált Gergely-évben 146097 nap van, a Gergely-naptár évének hossza 365,2425 nap. A tropikus évtől való eltérés mindössze 0,0003 nap, amely csak $1582+3333=4915(!)$ év múltán növekszik fel egy napra, mikor ennek az egy napnak az elhagyásával ismét három évezredre biztosítható a naptári és a tropikus év közötti jó egyezés; feltéve, hogy a Föld keringési idejében nem következik be ezen idő alatt jelentősebb változás.” (32. l.)

Tartozunk annyival az olvasónak, hogy elmondjuk, kiknek köszönhetjük ezt a nagyszerű naptárat. A reformot egy bizottság készítette elő, amelyet először GIGLIO, sorai püspök, később pedig SIRLETO kardinális vezetett. A reform előkészítője egy matematikával és csillagászáttal is foglalkozó perugiai orvos, Luigi Lilio – latinosan Aloysius Lilius – volt. Lilius nem érthette meg tervezetének valóra válását. Reformját azonban elfogadták – főként Clavius német csillagász és matematikus felvilágosító munkája eredményeképpen, aki meg tudta magyarázni a tudósokból és magas papi méltóságokból álló bizottságnak a naptárreform lényegét és előnyeit. A bizottság tagjai a következők voltak: OLIVARIUS, CLAVIUS, CHACONA, LILIUS, LAUREUS, MARTIUS és DANTE. A bizottság által aláírt jegyzőkönyv a pápai könyvtárban mind a mai napig megtekinthető, de LILIUS eredeti javaslatának kézírata sajnos elveszett... [Valószínűleg túl sokat emlegethette Caesar idejét és a március 21-ét.] Mindazonáltal munkám szempontjából elengedhetetlen idézni a pápai bulla tartalmát ismertető részt Schalk Gyula nyomán:

„*Ut enim Aequinoctium vernum ad XII. Kalendas Aprilis restitueretur, stautit, út dicti decem dies mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur, út post quartam diem Octobris Sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in praeteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.*”

„Hogy a tavaszi napéjegyenlőség napja visszaállíttassék az Április Calendae-ja előtti XII. napra, elrendeltetik, hogy 1582 október hónapból tíz

nap hagyattassék el, vagyis Október 15-e következék. Így az elmúlt évek sokaságán végighúzódó hiba e pillanattól korrigálódik.”

Az Április Calendae-ja előtti XII. nap a római naptár szerinti március 21-nek felel meg. Szerencsére így tudja az akadémiai „tudomány” is. Csak az a problémám, hogy egy szóval sincs említve **a niceai zsinat, annak „reformja” vagy „mégsem reformja”**.

Ez a két nagyon tudományos vélemény létezik.

Ebből a bullából csak március 21-e értelmezhető egy Julián-naptár kezdő tavaszi napéjegyenlőség vonatkozásában. Természetesen erre a napra is helyezték vissza azt...

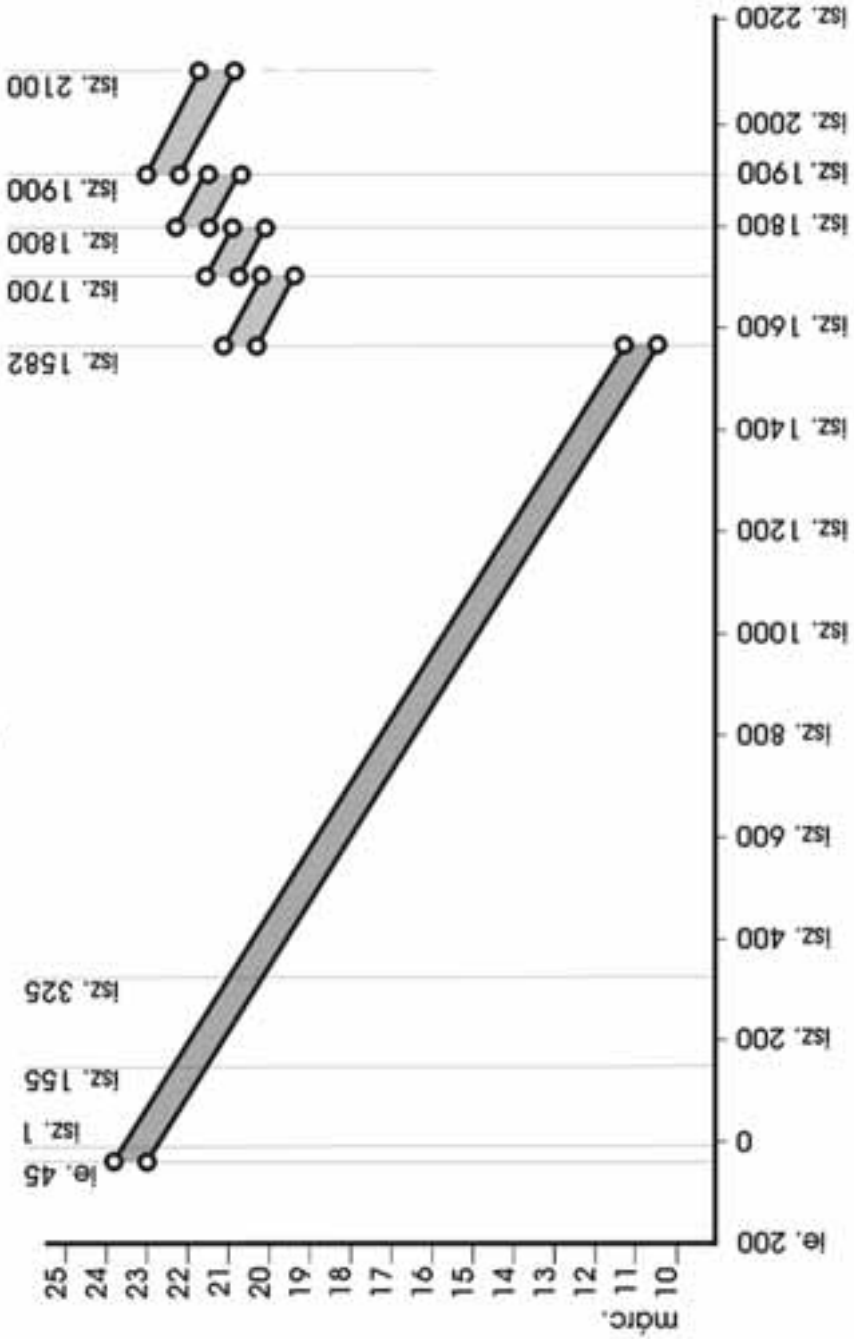
A korrekció 10 nap volt, ami az előbbieik alapján cca. $128 \times 10 = 1280$ évet ível át...

Mint tudjuk ezzel az anomáliák megszűntek. Ebben az évben a tavaszi napéjegyenlőség még a **Julián-naptár** szerinti március 11-re, a nyári napforduló június 12-re az őszi napéjegyenlőség szeptember 13-ra esik. A téli napforduló azonban már a Gergely-naptár szerinti december 22-én következett be. A következő évben – 1583-as – már mind a négy sarokpont [„ujjlenyomat”] a megfelelő időben következett be: március 21-én, június 22-én, szeptember 23-án és december 22-én.

Ja és a legfontosabb; azóta is rendben van a naptárunk!

Mindezek grafikus ábrázolása a 8-as mellékletben.

A MEQ leolvasható értéke
az egyesített Julián és Gergely
naptárakban

A SZÖKŐÉVEK RENDSZERÉNEK LOGIKÁJA ÉS MATEMATIKÁJA

Azért, hogy a minimális csillagászati ismeretekkel rendelkező olvasók (és azok az akadémikusok, akik elfelejtették) közül minél többen megértsék bizonyításomat és a hungár naptár alkalmazásának szükségességét elsősorban történelmi viszonylatban, beiktattam ezt a fejezetet. Bátran kövessen az olvasó, meg fogja érteni a Földünk tengely körüli forgása és a Nap körüli keringésünk elemi összefüggéseit.

Az alapadatokat már ismertettük, de megismételjük:

A közönséges tropikus év átlagos hossza 365 nap, 5 óra, 48 perc és 46 másodperc. Ennyi idő alatt érkezik vissza a tavaszponthoz egyévi útja után a Nap. Ha ez az 5 óra 48 perc 46 másodperc 6 óra lenne, akkor úgy is tekinthetnénk, hogy a Föld keringése, tavaszponti visszaérkezésekor 1 negyeddel többet fordult [tovább fordult], mint a kerek 365! Ez gyorsan látszik, hogy négyévenként helyreáll, tehát a Föld négy év alatt eggyel többet fordul, mint a $365 \times 4 = 1460$ nap. A fenti 6 órás kerekítéssel 1461 napot! Ennek kiküszöbölésére alkalmazta a **Julián-naptár** a négyévenkénti szökőévet. Ez idáig rendben volna, de több tíz, vagy száz év távlatában az a bizonyos napi 11 perc 14 másodperc nagyvonalúság is csak-csak jelentkezik.

Ennyivel lett túl korrigálva Julián-naptárunk [365,25].

Egyszerű osztással belátható, hogy 24 óra vagy 1440 perc eltérés kb. 128 év alatt keletkezik, ez az a naphiba, amelyet már tárgyaltunk a julián naptárnál. Végző soron ezt a problémát küszöbölte ki a Gergely-naptárreform, amikor 10 nap „túllkorrekciót” [overcorrection] egyszerűen megszüntetett, nem tekintett reálisnak, teljesen jogosan, hiszen emberi beavatkozást (túl sok szökőnapot vett vissza) javított ki [vissza]. Ezután ismerkedjünk meg a tropikus év pontos működésével és az emberi beavatkozás jellegével! Mintának egy négy évnél hosszabb időszakot választunk, 1995-től napjainkig.

MEQ: 1995. 03. 21. 03:16

MEQ: 1996. 03. 20. 09:05 szökőév!

MEQ: 1997. 03. 20. 14:56

MEQ: 1998. 03. 20. 20:54

MEQ: 1999. 03. 21. 02:43

MEQ: 2000. 03. 20. 08:31 szökőév!

MEQ: 2001. 03. 20. 14:27

MEQ: 2002. 03. 20. 20:16

Talán ennyi tökéletesen elég az ismerkedéshez. A felsorolásból látszik, hogy Földünk évről évre teoretikus 5 óra 49 perccel nyomul előre [többet pördül], amelyet négyévenként egy szökőév **mesterségesen** 1 teljes nappal (24 óra) visszafog! Az egyes évekre lebontva természetesen nem azonosak a különbségek. Esetünkben ezek a következők:

5 óra 49 perc

5 óra 51 perc

5 óra 58 perc

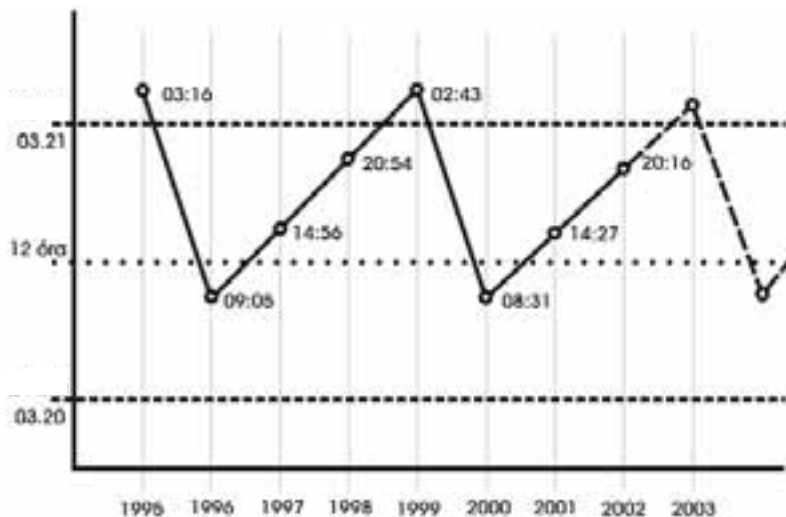
5 óra 49 perc

5 óra 48 perc

5 óra 46 perc

5 óra 49 perc

A fentiek alapján arra az „apróságra” hívom fel az olvasó figyelmét, hogy három, nyolc, de harminc év távolság esetén sem fordulhat elő **három különféle** MEQ időpont, csak kettő. Tehát nincs olyan csillagászati szituáció, hogy Caesar idejében egymás közelében lehetne egy március 25-i, egy március 24-i és egy március 23-i MEQ időpont. Ezt csak azért kell előre bocsátanom, mert – nem lévén csillagász – szakemberekkel konzultálva ez volt a leggyakoribb ellenérv teóriámmal szemben...

Hipotézisem szempontjából kardinális kérdés, hogy mikorra esik a julián naptár kezdőévében – a. u. c. 709-ben [i. e. 45, vagy 45 BC] a tavaszi napéj-egyenlőség.

A juliáni kezdőév MEQ időpontjának kérdése

A előzőkben áttekintettük mai naptárunk főbb jellemzőit és annak előzményeit, amely bármely csillagászati kézikönyvben ugyanilyen formában megtalálható. Az egyes naptárak közötti „átjárhatóság” már bonyolultabb probléma, amely már ellentmondásosan jelenik meg a szakkönyvekben. Nem említettük eddig az egyiptomi naptárat, pedig a juliáni reformhoz annak ismerete elengedhetetlen.

Az egyiptomi [görög] naptár munkám szempontjából csak annyiban érdekes, hogy Szoszigenész idejében az év már 365 napból állt [a korábbi 360 nap helyett], és a rendszer ismert hibájának kiküszöbölésére a papság átlagosan négyévenként egy napot csatolt az évhez. Az így kapott 365,25 napos évet azonban csak a papság használta, a polgári vagy közönséges év megmaradt 365 naposnak. Ez azért fontos, mert ez a **papok által ismert know-how került „római exportra”**. Márpedig Egyiptomban a tavaszi napéjegylenlőséget március 21-én tartották nyilván; megfordítva a papság, aki számolta az éveket, ha baj volt, négyévenként egy nappal kiegészítette a naptárt. Mivel semmiféle szabály nem kötötte (de a templomaik segítették) őket, azt is megtehették például – ha 80 év elteltével egy újabb hibát, eltolódást észlelt – hogy előbb korrigálták a 128 évenként is keletkező hibát. (128 évenként „elfelejtettek” egy szökőévet a 32-ből.)

A tavaszi napéjegylenlőség Egyiptomban szinonimája volt március 21-nek!

De emlékezhet az olvasó, hogy Gergely pápa bullája is március 21-ét emlegette. Még alaposabban nem tárgyaltuk, de a niceai zsinat is március hó 21-re rögzítette a tavaszi napéjegylenlőséget, **függetlenül annak valódi bekövetkeztétől!**

Ezek után joggal kérdezheti az olvasó, egyáltalán mi itt még a kérdés.

Azért olyan fontos e kérdésen rágódni, mert tudományos művek ezrei, tízezei azt szeretnék velünk elhitetni, hogy Julius Caesar [Szoszigenész] naptárreformja március 25. (sic!) dátummal vette figyelembe a tavaszi napéjegylenlőséget. Ennek utólagos magyarázatása azért indokolt, mert a mai ismereteink szerint Julius Caesar óta naptárunkban csak tíz napot korrigáltak

1582-ben, de ez nincs szinkronban az $1582+45=1627$ évvel, hiszen a tíz nap korrekció csak 1280,4 évet magyaráz meg durván, **teoretikusan 347 év „hibádzik”**. Ez igazából 2,7~3 nap, ami még mindig nem igazol egy március 25-i MEQ időpontot, legfeljebb csak 24-ét!

Ilyenkor nagyvonalúan azt is szokták állítani, biztos március 24-én volt a MEQ időpontja, ki a fene emlékszik már arra...

Komolyra fordítva a szót idéznénk a magyar szakirodalomból:

„A korrekciók révén, a tavaszi napéjegyenlőség visszakerült Numa idejében volt helyére, március 25-re.” (Schalk: 30. old.)

Ugyanezen könyv következő oldalán már a következőket olvashatjuk: *„JULIUS CAESAR naptárreformjának évében a tavaszi napéjegyenlőség napja március 24-re esett, de lassan eltolódott...”*

Ponori Thewrewk Aurél Naptárunk története című munkájában dodonaiban fogalmaz:

„A tavaszi napéjegyenlőség így visszakerült eredeti helyére, martius hó 24. vagy 25. napjára.” Válasszák ki maguknak...

De a nemzetközi szakirodalom sem állít mást. J. I. SUR 1964-ben magyarul is megjelent könyvében a 97. oldalon a következőket olvashatjuk: *„Sosigenes azt javasolta, hogy a tavaszi napéjegyenlőséget helyezték vissza eredeti 'napjára' amely abban az időben március 25-én volt.”*

Balázs Béla: Mi az idő? című könyvének 67. oldalán is a következőket olvashatjuk: *„A helyzet ezért egyre rosszabbodott, és a tavasz kezdete a XVI. század végéig már a Caesar idejében érvényes márc. 25-ről márc. 11-re vándorolt vissza a naptárban.”*

5. ÁLLÍTÁS

A kör bezárult; én azt állítom, hogy a római időszámítás 709. évében [vélt vagy igazi szakértelmünk szerint 45 BC] a tavaszi napéjegyenlőség március 21-én 12 óra 33 perc 17 másodperc pillanatában következett be, és ezzel azt is állítom, hogy 1847 évvel ezelőtt még élt Julius Caesar!

Ez természetesen csillagászatilag egy időszámítás szerinti 156. évet támaszt alá!

Az akadémiai tudomány pedig azt állítja, hogy 2047 évvel ezelőtt március 25-ére esett a tavaszi napéjegyenlőség!

Az órát, percet valamilyen extra ok miatt nem szokták megnevezni, ami csillagászatban kissé szokatlan...

Az én véleményem egy hipotézis, a másik a TUDOMÁNY!

Elismerem, nem könnyű a helyzetem (közös helyzetünk), amelynek áthidalására kérem az olvasó türelmét. Hogyan tovább? Kénytelen vagyok ismétlésbe bocsátkozni.

A „nagyok” úgy tanítják szerte a világban, minden tudományágban, hogy saját állításunk [hipotézisünk] bizonyítását csak úgy kezdhetjük el, ha megcáfoljuk az arra vonatkozó tudományosnak tekintett [érvényben lévő] állítást, álláspontot. Tehát veszem a fáradságot, nem vacakolok és megcáfolom egyszerre az akadémikus tudomány mindkét állítását. (Azt, hogy Julius Caesar életének utolsó éveiben a MEQ időpontja se, nem március 25-e se nem március 24-e! **MÁS!**)

Mivel egyelőre nincs jogunk elvonatoztatni a megszokott Gergely- és julián naptárunktól, a tudósok keze ügyében lévő csillagászati programok segítségével pillanatok alatt leellenőrizhetők ilyen és hasonló jellegű adatok. (Természetesen egyszerű aritmetika alkalmazásával is visszaszámolható, mindenféle segédeszköz nélkül, csak sokáig tart.)

Így gyors ellenőrzéssel megállapítható, hogy a tudomány jelenlegi állása szerinti 45 BC évben [a.u.c. 709. év] 2047 évvel ezelőtt a tavaszi napéjgyenlőség **március 23-án hajnali 1 óra 39 percben következett be.**

Tehát se nem március 25-én, se nem március 24-én!

Hogy nem valami fatális véletlennel állunk szemben, igazolják az ezt megelőző és követő évek adatai: a.u.c. 708. évben például március 23. és 19:46 a keresett időpont, de a március 23-i tavaszi napéjgyenlőséget kiterjeszthetjük saccolással az a.u.c. 681 és 716 közötti évekre is [69 BC–34 BC]. (46 BC előtt az érték csak teoretikus csillagászati jelentőségű, mert a naptár és annak évhosszai rendkívül zavarosak voltak.)

Ezt a bizonyítványt nem lehet magyarázni, tisztán, világosan látszik, hogy **a mától számított 2047 évvel ezelőtt a tavaszi napéjgyenlőség hosszabb periódusban is március 23-ra esik!**

Ilyen hibát nem véthetett Szoszigenész egyiptomi csillagász, aki tisztában volt a tavaszi napéjgyenlőség jelentőségével. De az akadémiai tudomány sem engedhet meg magának ekkora hibákat, hiszen tudott dolog, hogy minden 3 óra napéjgyenlőség eltérésnek cca. 16 naptári év vonzata van, minden nap eltérésnek 128 év, míg ennek a 2 nap eltérésnek $2 \times 128 = 256$ év vonzata keletkezik a naptárban. Nincs jogunk kétségbevonni a számítást, hogy 2047 évvel ezelőtt cca. 36 éves periódusban mindig március hó 23-ra estek a

tavaszi napéjegylenlőségek. Így a tudomány hivatalos képviselőinek le kell, kellene vonniuk e számítás eredményének következményeit... Reméljük, megteszik. Ha nem, az sem baj.

Én mindenestre részemről még egyszer **megcáfoltnak tekintem az akadémiai tudománynak ezt az eredendően is zavaros állítását!**

Ez a 2047 évvel ezelőtti időszak és annak csillagászati koordinátái világossá teszik számomra, hogy nem Julius Caesar idejében vagyunk, hanem jóval előtte... [200 évvel]

De egyelőre maradjunk még a „tudományosság” talaján.

E március hó 25-vel összefüggően további szakszerűtlenségekre is felhívnam a – **most már remélem érdeklődő** – olvasó figyelmét.

A niceai zsinat zavarai

A tízig számolni nem tudó olvasóval, hallgatósággal szemben pompás esz-köz a ködösítésre a niceai zsinat [i. sz. 325]. Kezdjük azzal, mit is tudunk annak a számunkra is fontos határozatáról, mely szerint:

„az ünnepet a tavaszi napéjegylenlőséget követő holdtölte utáni vasárnapon kell megtartani. Ha ez március 21-re esik, úgy a következő telihold a húsvéti hold. Ha pedig ez vasárnapra esik, úgy a következő vasárnap a húsvét napja.” (78. l.)

Ezt a mondatot ugyanúgy tudom értelmezni, mint Schalk Gyula könyvének 80. oldalán:

*„...a zsinat a napéjegylenlőséget március 21-re rögzítette, **függetlenül annak valódi bekövetkeztétől...**”* (kiemelés tőlem)

De másnál is olvashatunk a zsinat március 21-re [MEQ] történő rögzítéséről. Az a problémám, hogy Schalk Gyula írt mást is ugyanerről a niceai zsinatról:

„Minthogy a Julián-naptár szerinti év a már említett 11 perc 14 másodperccel (az egészen pontos érték: 11 m 13,92 s) hosszabb a tropikus évnél, 128 évenként egy nap hiba keletkezett. Ez azt eredményezte, hogy a reform után 371 évvel – Kr. u. 325-ben a niceai zsinat idején – a hiba már három napra rúgott, amit a zsinat eltörölt ugyan, de 1582-re már ismét tíz napra növekedett, amit viszont XIII. Gergely pápa naptárreformja törölt el.” (Schalk: 31. old.)

Ha a szöveget jól értelmezzük, a niceai zsinaton egy „mini” naptárreform történt, 3 nap (sic!) eltörlésével!

Vajon melyik lehetett az a három nap, mert Gergely idejéből ismerjük a 10 nap koordinátáit: 1582. október 4. és 15. közötti 10 nap.

Ne keressék, nem töröltek el a niceai zsinaton egyetlen napot sem, nem hogy hármat! Ha Schalk könyve alapján dolgoznánk, nem elvenni kellene három napot, hanem 1-et hozzáadni!

Miért? Nagyon egyszerű oka van.

Azért, mert 370 vagy 371 év tényleg cca. 3 nap eltérést eredményez, de mivel nála a kiindulás március 25. az csak azt jelenti, hogy a niceai zsinat idején érvényes napéjegyenlőség $25 - 3 = 22!!!$ Matematikailag elképzelhető lenne természetesen egy olyan szituáció, hogy egy március 25-i tavaszi napéjegyenlőség 370 vagy 371 év múlva a szöktetés miatt még március 21-re essen, de ezt kizárja Augustus Octavianus császár beavatkozása. Ő a szabálytalanul számolt szökőéveket visszahelyezte eredeti rendszerébe, és így elérte, hogy a tavaszi napéjegyenlőség ugyanarra a napra került AD 8-ban, mint előtte 53 évvel, BC 45-ben. Így az áthidalandó idő lecsökken 317 évre [a niceai zsinat 325-ös és Augustus 8-as éve között], amely 128-cal osztva 2,47 nap hibát eredményez... A 25-e kontra 22-e továbbra is igaz lehetne, de már nem lehetséges megalkotni egy 25–21-e párost! Remélem, érthető!

Nagyon sajnálom...

De aztán folytatódnak a zavarok és következetlenségek:

„A niceai zsinat ugyanis csak a háromnapos késést korrigálta, mivel csak arra törekedett, hogy a tavaszi napéjegyenlőséget visszaállítsa március 21-re. JULIUS CAESAR naptárreformjának évében a tavaszi napéjegyenlőség napja március 24-re esett, de lassan eltolódott, – a IV. században már március 21-én következett be, és a zsinat itt rögzítette.” (Schalk: 31. old.)

Egyáltalán nem áll szándékomban Schalk Gyulát bántani, hiszen telefonbeszélgetésünkben elmondta, hogy adatait mindenki által elfogadott korábbi tudományos munkákból merítette és nem egyéni kutatásainak eredménye, és ez így is van. De a TUDOMÁNY [hivatalos képviselői útján] nem teheti meg, hogy hányaveti módon azt mondja – nesze neked! –, ha nem jó a március 25-e, akkor legyen inkább március 24-e!

Ez a játék **véresen komoly**, hiszen 128 évet (azoknak létét, vagy nem létét) érint naptárunkban, vagy ha jobban tetszik történelmünkben.

Tehát a fenti idézett gondolat alapján nincs mit korrigálni és visszaállítani, ráadásul március 21-re!

De mi nagyon köszönjük Schalk Gyulának ezt az így megfogalmazott mondatot, hiszen tudatalatti megérzésével megerősít bennünket abban, hogy a **háromnapos késés korrigálásával 371 év elteltével visszaállították a tavaszi napéjegyenlőséget március 21-re!** Az pedig csillagászatilag, logikailag és matematikailag csak úgy lehetséges, hogy egyszer már ott volt!

Természetesen csak kiforgattam szavait, hiszen már jeleztem véleményemet, hogy a zsinat nem törölt el semmit. Nagyon valószínű már el is felejtették az elődök tudását – szörnyűséges könyvégetéseik következtében – és már nem is tudták szakszerűen megállapítani – a tavaszi napéjegyenlőség kézi számításaim szerinti akkori március 18. 22 óra 11 perces (+/- 10 perc) időpontját. (Ez még mindig csak – tudom – az én hipotézisem.)

Mindenesetre tény, hogy a húsvétszámítás érdekében teoretikusan rögzítették a tavaszkezdetet március 21-re.

Vajon miért éppen 21-re, ha addig a március 25-e emlékét ismerték (őrizgették) volna?

Szakszerűen mérni nem tudták, mert különben március hó 22-re rögzítik. (MTA és a világ összes akadémiaja nyomán.)

De ez a március 21. rögzítés újabb bizonyítéka annak, hogy tudtak róla!

Hiszen fentebb megmutattuk, hogy egy julián naptári 45 BC-ből [a. u. c. 709] kiindulva (márc. 25.) a niceai zsinat idején március hó 22-re kell esnie a tavaszi napéjegyenlőségnek. Ez persze áttételesen azoknak is bizonyítja, hogy nem tudták szakszerűen megállapítani, akik elfogadják a március 25-ét mint kiindulópontot. A „TUDOMÁNY” élveboncolásának még nincs vége.

Legalább ilyen érdekes a helyzet, ha Gergely-naptárreformjától visszafelé számolunk. A niceai zsinat elfogadott évében [i. sz. 325] bizony a tavaszi napéjegyenlőség segédeszköz nélkül kézi számítással március 20-án 11 óra táján következik be.

Ráadásul AD 320 és AD 355 között [CET] **mindig** március 20-án fog megtörténni. Tessenek leellenőrizni! (1647–1682 évvel ezelőtt.)

Remélem, érzékelhetővé tudtam tenni, hogy generális bajok vannak. Mi a kiút? Az, hogy nem megbízhatóak és zavarosak a „tudomány” által ajánlott időpontok, felhatalmazva éreztem magam, hogy új megoldást keressek, amelyet tételként, hipotézisként a fentiekben már egyszer-kétszer megfogalmaztam.

A bizonyítás

Állításomat [5.] nem ismétlem meg, mert már bizonyára unalmasnak tűnik. A bizonyítás érdekében azonban vissza kellett térni Julius Caesar korába, mégpedig a 708. esztendőbe Róma városának képzeletbeli alapításától számolva. Ekkor még nem tudhatjuk, hogy ezeröttszáz év múlva majd 46 BC-nek fogják az emberek gondolni. **Ez egyelőre az ismeretlen év!** (Csillagászati koordinátái is ismeretlenek számunkra.)

Nem tudhatjuk, hogy mától viszonyítva csillagászatilag hány évre is van tőlünk? 1500? 2000? **Vagy netán pontosan 1848 évre?**

Szoszigenész zsenialitása

Tehát ebben az évben Julius Caesar, aki egy személyben dictator és pontifex maximus (főpap), e minőségében kiadott rendeletével Szoszigenész egyiptomi csillagász számításai alapján reformálta meg a római naptárt. Mindenekelőtt a meglévő hiba kiküszöbölésére a 708. évben február 23. után 23 napot, november és december közé két rendkívüli hónapot [összesen 67 napot] iktatott. Ezzel az év 445 naposra növekedett. Hogy jól értsük, **ő mondta meg, hogy mennyi szökőnapra van szüksége a „rend érdekében”.**

„*Ez volt az 'annus confusionis ultimus', a 'zűrzavar utolsó esztendeje'.*” (Schalk: 29. old.)

A mai, de akkori fogalmak szerint is ez egy „alapos” szökőév volt, amelylyel megteremtette alapját a Julián-naptárnak, amely a következő évben [709. vagy 45 BC] veszi kezdetét.

Már többször ismertettem, hogy Szoszigenész egy olyan naptárat alkotott meg a rómaiaknak, és természetesen az emberiségnek, amelyben az év átlagos hossza 365,25 nap. Ez úgy kivitelezhető legegyszerűbben, hogy három normál 365 napos évet korrigál egy 366 napos szökőév. Szoszigenésznek hazai tapasztalatai alapján tudnia kellett arról is, hogy naptára nem lesz tökéletes, mert ezt egy apró jellel tudtukra adta. Az, hogy a tudósok erre nem figyeltek fel, nem az én problémám.

Egy kicsit kanyarodjunk a mába, és mai tudásunkkal vizsgáljuk csak meg Szoszigenész naptárát.

A naptár feladatterve

A naptár „feladattervnek” a legfontosabb igénye, hogy a MEQ időpontja sokáig egy és ugyanazon napra essen. (Most akár el is vonatkoztatnánk a 21. kontra 25. vitától.)

Ha ezzel egy mai csillagászt bízánk meg, ő nagyon gyorsan közölné velünk, hogy folyamatosan ez csak 36 éven keresztül oldható meg. Az a bizonyos 11 perc 14 másodperc évenkénti rövidülés és a szökőév szabályozó funkciója következtében matematikailag nem lehetséges az, hogy a MEQ 36 évnél tovább ugyanarra a napra essen. Ez durván a következő módon számítható ki: A 6 órának megfelelő 360 percet elosztjuk a 11,23333 végtelen tizedes törttel [11 perc 14 mp], az eredmény 32 évet tesz ki, amely mindkét végén, előtte és utána 2–2 évvel megnövelendő, tehát matematikailag **36 év az a maximum**, amikor egy teoretikus, de tényleges MEQ egy és ugyanazon naptári napra esik!

A 9. sz. melléklet tartalmazza ezeket a szabályosan ismétlődő 36 éves MEQ maximumokat 2331 évre visszamenőleg.

Egy ilyen ciklust alulról és felülről egy olyan 28–32 év követ, ahol 4 évből 3 év MEQ megegyezik a fenti „36 éves maximum” időpontjával. Tehát kb. 100 év az az intervallum, amikor egy MEQ érték tipikusnak (dominánsnak) tekinthető. A fentiek a március 21-i MEQ vonatkozásában a 10. sz. mellékletben található. E segédletből megállapítható, hogy nagyon tág határok között létezik március 21-i időpontra eső MEQ. Pontosan 224 év távolságban létezik március 21-re eső MEQ. A felső szélső határ az i. sz. 319. év, 0 óra 16 perc időponttal, míg az alsó, az i. sz. 96. esztendő 23 óra 31 perc értékkel.

Ez a hihetetlen „lazaság”, hogy 224 év – egymástól való – távolságában léteznek március 21-i MEQ időpontok, egy azonnali visszaellenőrzést kínál. Lehet-e teoretikusan a 302-es év [1582–1280=302] környékén március 21-i MEQ időpont?

Hát hogyne lehetne!

Például az i. sz. 303-as év, a i. sz. 307-es, az i. sz. 311-es, az i. sz. 315-ös, és a már említett felülről záró i. sz. 319-es év. (E MEQ adatok jellemzői, hogy az 1582-es évhez hasonlóan a hajnali órákhoz köthetők.) Természetesen visszafelé sokkal nagyobb a választék. Tehát kézi visszaszámolással azonnal igazolható egy március 21-e helyessége. Nincs szükség sem 24-ét, sem 25-ét sugallni...

Mert azok a dátumok nem többek „tudományos sugallatnál”...

Az a két szakszerűen megnevezett év, népszerűen azt jelenti, **ha Szoszigenész i. sz. 96-ban** [1906 évvel ezelőtt] reformálja meg a naptárat, ak-

kor **140 évvel** nem tudnánk elszámolni történelmünkben, **amennyiben i. sz. 319-ben** [1683 évvel ezelőtt], akkor a fiktív évek száma **363 évet** tenne ki. Ezek a szélső teoretikus lehetőségek, amelyek valószínű nem lehetnek igazak.

Köztük van az igazság!

Természetesen könnyű a mai programok birtokában okosnak lenni, de rövidesen meglátják, Szoszigenész is tudta ugyanazt, amit én, számítógépes csillagászati program nélkül is. Mivel az általam megrajzolt képzeletbeli időtengely vége 2047 évvel ezelőtt – mint már leírtuk március 23-i értéket mutat, nem kívánok 250 évvel korábbra visszamenni a március 25-e kedvéért...

Engem személyesen jobban érdekelt az a bizonyos március 21-e hiszen az egyiptomiak is azt ismerték [Szoszigenész odavaló volt], és a niceai zsinaton is valamiért csak-csak azt emlegették, sőt rögzítették tavaszpontként a nap járásától függetlenül. Vettem a fáradságot és kikerestem csillagászati múltunkból azokat az éveket, amikor **36 éven keresztül a március 21-i MEQ „uralkodik”**. (Római helyszínre, CET.)

Bárki megteheti, de a könnyebbség kedvéért az 10. sz. mellékletben szerepeltetem a megfelelő értékeket. Tehát mostani időszámításunk szerint [i. sz.] a 188-as évvel [1814 éve] kezdődik a március 21-i kizárólagos MEQ, és az i. sz. 223-as évvel [1779 éve] zár.

A MEQ kezdő óra–perc értéke i. sz. 188 évben [szökőév] hozzávetőlegesen (kézi számítással) 6 óra 30 perc. A ciklust záró i. sz. 223 évben a megfelelő óra–perc érték 18 óra 01 perc. A március 21-i domináns MEQ i. sz. 156 évtől pontosan 100 évig, i. sz. 255 évig tart.

Egy mai csillagász tehát úgy növelheti, optimalizálhatja naptára érvényességét, hogy „lenyúl” a domináns MEQ legkorábbi időpontjáig, ezzel biztosítja, hogy naptára 100 évig szinte tökéletes! Esetünkben ez azért is indokolt, mert tudjuk, hogy a naptárutasítás végrehajtásába hiba csúszott, de 53 évvel a naptár megalkotása után ugyanabba a helyzetébe tudták hozni. Logikám szerint még nagyon sokáig jónak tűnt a helyrebillentett julián naptár. A fentebb saccolt értékből kiindulva 47 évig. (Itt kívánjuk megjegyezni, hogy a julián naptár helyreigazítója [szökőév-korrekció] Augustus Octavianus császár a fennmaradt életrajza tükrében szeptember 23-án az őszi napéjegyenlőség napján született, amit egy akkori március 21-i MEQ-t játszva lehet igazolni. Az életrajzban természetesen az őszi napéjegyenlőség a meghatározó és „utókalkulációval” készülhetett, hiszen a BC 63 még nem tartozott a julián naptár „hatáskörébe”. A gondolat a fontos, hogy tudták Rómában, hogy egy szeptember 23-i SEQ csak egy március 21-i MEQ-el függ össze. [Heribert Illig: Wer hat an der Uhr gedreht, 50. l.] A március 25-e értelmezhetetlen.)

Ezek a kiindulási feltételek – **március 21. domináns időszak, hosszú ideig, még 53 éven túl is sokáig érvényes, és a kezdő szökőév** – úgy érzem, elegendők lesznek a bizonyításomhoz.

Tehát nevezzük meg az 53 évvel szűkített rendszerünket. A 224 év teoretikus időintervallum ezzel 171 évre szűkült, és kizárható, hogy Szoszigenész i. sz. 266 [1736 éve] után járt volna Rómában. Ez egyben azt is jelenti, hogy lehetőségeink a fiktív évekkel kapcsolatban a felső maximumról, 363 évről 310 évre csökkentek. (A minimum továbbra is 140 fiktív év.)

Most térnék vissza Szoszigenész árulkodó apró jelzésére, bár a kiinduló feltételrendszerben már említettem;

Ha én lennék az a modern kori megbízott csillagász, akinek egy hosszú ideig érvényes szakszerű naptárat kell megalkotnia, bizony nem a kivétellel, a szökőévvel kezdeném, hiszen az azonnal elveti a bizalmatlanság magvát. Én elegánsan három normál évet futtatnék, és utána következne a kivétel, a szökőév. Itt mutatkozik meg Szoszigenész zsenije, hiszen azzal, hogy szökőévvel kezdte a naptárát [julián naptár], áthúzott minden normális emberi számítást. Az az óta eltelt 1846 év (még hipotézis!) alatt máig senki sem volt képes meghatározni naptárának kezdőévet, és az akkori MEQ pontos időpontját! (A tudomány által tanított 2047 évvel ezelőtti időpont, mint láttuk rossz, hiszen a MEQ március 23-ra esik, amely se nem 25-e, 24-e, de még csak nem is 21-e.)

Ez a szökőév kezdés óriási lökést ad az időintervallum szűkítésére, hiszen a 10. sz. mellékletünkéből kitűnik, hogy az első „felülről” jelentkező szökőév az i. sz. 220.-ik esztendőben regisztrálható 0 óra 40 percben. Így felülről az i. sz. 220. évvel behatárolhatjuk az augustusi intézkedés ún. 8 AD évét, amely mai naptárunkban maximum 212 fiktív évet mutat felülről szűkítve. Természetesen ezzel Szoszigenész római intézkedése felső határon az i. sz. 168. év. Matematikailag tehát a teoretikus 363 év lecsökkent **212 évre**, mégpedig úgy, hogy a fiktív évszámítás a szökőév következtében csak 208, 204, 200, 196, stb. értékeket mutathat, természetesen lefelé haladva egészen a 140-es értékig. Az alsó határ matematikai, csillagászati alapon történő szűkítésére nincs módunk, de az nem olyan nagy baj, hiszen Szoszigenész megbízása úgy szólt, hogy hosszú ideig jó, tehát közel azonos március 21-i MEQ időpontot tükröző naptárt alkosson. Tehát ezen a nagylyukú rostán ki kell ejtenünk azokat a szökő éveket (már csak azok maradtak), amelyek az ún. domináns időszakon (cirka 100 év) kívül esnek. Ezek a 10. sz. melléklet adatai alapján az i. sz. 96 és i. sz. 152-es évek közötti szökőévek.

A domináns időszak alulról az i. sz. 156. évvel kezdődik, amikortól a négy MEQ időpontból három már március 21-re esik. Az i. sz. 156, az i. sz. 160, az i.sz. 164 és az i. sz. 168. év.

Tehát ezek az évek és **csak ezek az évek jöhetnek szóba!** Ez fiktív évszámításban 200, 204, 208 vagy 212 éveket jelent. Korábban már említettük a domináns évek felső záróévét az i.sz. 255. évet. A létező leghosszabb és még jó naptár 100 évet hidal át. (53 év az augustusi korrekcióig és utána még 47 év!)

Nem szégyellem, több napos elmélkedés, és a római papok – a naptár bevezetését három évvel követő – későbbi reakciója alapján derítettem ki a julián naptár kezdő évének igazi koordinátáit.

Nem borzolom tovább olvasóim idegeit, megnevezem a **julián naptár mai fogalmaink szerint elfogadott szakszerű kezdő évét, amely nem más, mint az i. sz. 156. év!**

Megérdemel annyit évünk, hogy közöljem szakszerű adatait: először is szökőév, tehát 366 napos! (Ebből az is kiviláglik, hogy az ezt megelőző 445 napos esztendő egy nap híján nem érte be a március 21-i MEQ-t.)

A tavaszi napéjegyenlőség (MEQ) ebben az évben **március 21-én 12 óra 33 perc 17 másodperc** [UT idő] pillanatában következett be. Ez a **római naptár 709-es éve és a julián naptár ma 45 BC-nek** „mondott” éve.

Mindenki meg volt elégedve, és búcsúzóul Szoszigenész a lelkére kötötte a római papoknak – akik a naptárért voltak felelősek –, hogy instrukciójának megfelelően négyévenként iktassák be azt a bizonyos februári szökőnapot [évet], és meglátják minden a legnagyobb rendben fog menni. Latin eredetiben: „quarto quoque anno”.

„Ave Caesar”-ral búcsúzott és visszatért Alexandriába, magára hagyva a julián naptárt.

A római papok feladata az lett volna, hogy a 713-as, 717-es, 721-es, 725-ös, 729-es, 733-as, 737-es, 741-es, 745-ös, 749-es 753-as, 757-es éveket – és természetesen az ezután következőket is – szökőévnek minősítsék. Azért kellett kiemelniük a fenti 12 szökőévet, mert Szoszigenész utasítását másképp (rosszul?) hajtották végre. Azok kedvéért, akik jobban eligazodnak, a ma szokásos évjelölésekben, megismételjük a fenti szökőéveket: 41 BC, 37 BC, 33 BC, 29 BC, 25 BC 21 BC, 17 BC, 13 BC, 9 BC, 5 BC, 1 BC, 4 AD.

**A napjainktól visszafelé számított
36 éven keresztül állandó MEQ értékek [UT]**

1876–1911 között március 20. és 21, mivel az 1800-as és az 1900-as év nem szökőév.

1748–1783 között március 20-a marad, mert az 1700-as év nem szökőév.

1616–1651 között mindig március 20-a, mivel 1 napot csúszik 11 (21)-ből.

1484–1519 között mindig március 11.

1352–1387 között mindig március 12.

1224–1259 között mindig március 13.

1092–1127 között mindig március 14.

964–999 között mindig március 15.

832–867 között mindig március 16.

704–739 között mindig március 17.

576–611 között mindig március 18.

448–483 között mindig március 19.

316–351 között mindig március 20.

188–223 között mindig március 21.

60–95 között mindig március 22.

i. e. 69- i. e. 34 között mindig március 23. (2036–2071 évekkel ezelőtt)

i. e. 201 és i. e. 166 között mindig március 24. (2168–2203 évekkel ezelőtt)

i. e. 329 és i. e. 294 között mindig március 25. (2296–2331 évekkel ezelőtt)

**Az összes lehetséges március 21-i MEQ időpont kimutatás,
visszafelé az időben
UT értékre, a julián naptár alapján**

<i>Sorszám</i>	<i>Juliáni év</i>	<i>Óra, perc</i>	<i>Megjegyzés</i>
1.	i. sz. 319. év	0:16	négyévenként egyszer
2.	i. sz. 315. év	1:00	négyévenként egyszer
3.	i. sz. 311. év	1:49	ua.
4	i. sz. 307. év	2:43	ua.
5.	i. sz. 303. év	3:19	ua.
6.	i. sz. 299. év	3:50	ua.
7	i. sz. 295. év	4:48	ua.
8.	i. sz. 291. év	5:36	ua. (utolsó, nyolcadik)
9.	i. sz. 287. év	6:20	négyévenként, kétszer, párosan
10.	i. sz. 286. év	0:25	ua.
11.	i. sz. 283. év	6:55	ua.
12	i. sz. 282. év	1:14	ua.
13.	i. sz. 279. év	7:40	ua.
14.	i. sz. 278. év	1:42	ua.
15.	i. sz. 275. év	8:24	ua.
16.	i. sz. 274. év	2:50	ua.

<i>Sorszám</i>	<i>Juliáni év</i>	<i>Óra, perc</i>	<i>Megjegyzés</i>
17.	i. sz. 271. év	09:25	ua.
18.	i. sz. 270. év	03:30	ua.
19.	i. sz. 267. év	09:55	ua.
20.	i. sz. 266. év	04:09	ua.
21.	i. sz. 263. év	10:37	ua.
22.	i. sz. 262. év	04:44	ua.
23.	i. sz. 259. év	11:21	ua.
24.	i. sz. 258. év	05:43	ua. (utolsó, nyolcadik páros)
25.	i. sz. 255. év	12:15	négyévenként három
26.	i. sz. 254. év	06:19	ua.
27.	i. sz. 253. év	00:38	ua.
28.	i. sz. 251. év	12:56	ua.
29.	i. sz. 250. év	07:16	ua.
30.	i. sz. 249. év	01:28	ua.
31.	i. sz. 247. év	13:43	ua.
32.	i. sz. 246. év	07:52	ua.
33.	i. sz. 245. év	02:05	ua.
34.	i. sz. 243. év	14:14	ua.
35.	i. sz. 242. év	08:28	ua.

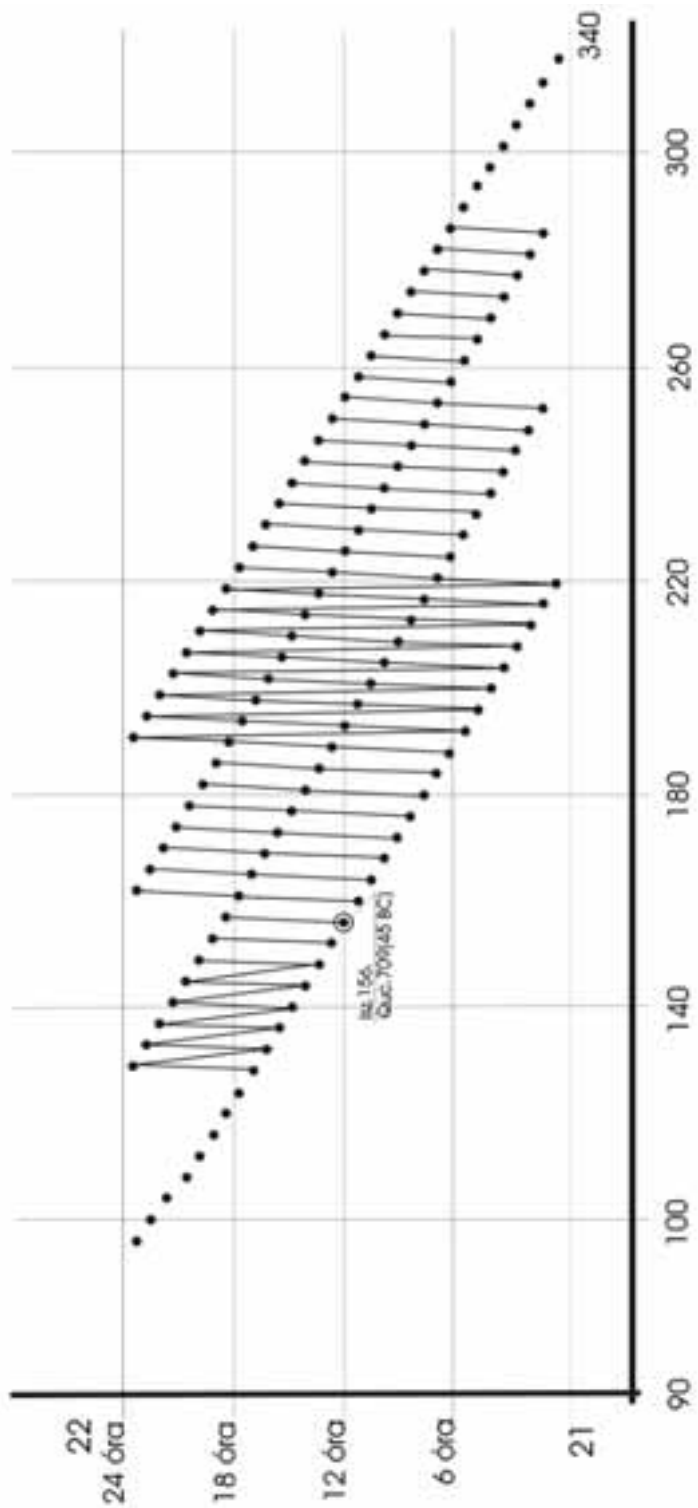
<i>Sorszám</i>	<i>Juliáni év</i>	<i>Óra, perc</i>	<i>Megjegyzés</i>
36.	i. sz. 241. év	02:44	ua.
37.	i. sz. 239. év	15:06	ua.
38.	i. sz. 238. év	09:20	ua.
39.	i. sz. 237. év	03:36	ua.
40.	i. sz. 235. év	15:58	ua.
41.	i. sz. 234. év	10:17	ua.
42.	i. sz. 233. év	04:34	ua.
43.	i. sz. 231. év	16:41	ua.
44.	i. sz. 230. év	10:48	ua.
45.	i. sz. 229. év	05:00	ua.
46.	i. sz. 227. év	17:17	ua.
47.	i. sz. 226. év	11:31	ua.
48.	i. sz. 225. év	05:45	ua.
49.	i. sz. 223. év	18:01	mindig 21-e 36 éven keresztül.
50.	i. sz. 222. év	12:17	ua.
51.	i. sz. 221. év	06:31	ua.
52.	i. sz. 220. év	00:40	ua.
53.	i. sz. 219. év	18:48	ua.
54.	i. sz. 218. év	13:02	ua.

<i>Sorszám</i>	<i>Juliáni év</i>	<i>Óra, perc</i>	<i>Megjegyzés</i>
55.	i. sz. 217. év	07:21	ua.
56.	i. sz. 216. év	01:30	ua.
57.	i. sz. 215. év	19:41	ua.
58.	i. sz. 214. év	13:57	ua.
59.	i. sz. 213. év	08:10	ua.
60.	i. sz. 212. év	02:18	ua.
61.	i. sz. 211. év	20:26	ua.
62.	i. sz. 210. év	14:38	ua.
63.	i. sz. 209. év	08:49	ua.
64.	i. sz. 208. év	02:52	ua.
65.	i. sz. 207. év	20:53	ua.
66.	i. sz. 206. év	15:05	ua.
67.	i. sz. 205. év	09:20	ua.
68.	i. sz. 204. év	03:30	ua.
69.	i. sz. 203. év	21:45	ua.
70.	i. sz. 202. év	16:00	ua.
71.	i. sz. 201. év	10:18	ua.
72.	i. sz. 200. év	04:30	ua.
73.	i. sz. 199. év	22:39	ua.

<i>Sorszám</i>	<i>Juliáni év</i>	<i>Óra, perc</i>	<i>Megjegyzés</i>
74.	i. sz. 198. év	16:57	ua.
75.	i. sz. 197. év	11:11	ua.
76.	i. sz. 196. év	05:15	ua.
77.	i. sz. 195. év	23:22	ua.
78.	i. sz. 194. év	17:33	ua.
79.	i. sz. 193. év	11:45	ua.
80.	i. sz. 192. év	05:53	ua.
81.	i. sz. 191. év	23:59	ua.
82.	i. sz. 190. év	18:10	ua.
83.	i. sz. 189. év	12:27	ua.
84.	i. sz. 188. év	06:30	ua. (a 36. év)
85.	i. sz. 186. év	19:01	négyévenként három
86.	i. sz. 185. év	13:10	ua.
87.	i. sz. 184. év	07:21	ua.
88.	i. sz. 182. év	19:39	ua.
89.	i. sz. 181. év	14:01	ua.
90.	i. sz. 180. év	08:07	ua.
91.	i. sz. 178. év	20:41	ua.
92.	i. sz. 177. év	14:51	ua.

<i>Sorszám</i>	<i>Juliáni év</i>	<i>Óra, perc</i>	<i>Megjegyzés</i>
93.	i. sz. 176. év	9:02	ua.
94.	i. sz. 174. év	21:18	ua.
95.	i. sz. 173. év	15:31	ua.
96.	i. sz. 172. év	09:29	ua.
97.	i. sz. 170. év	21:52	ua.
98.	i. sz. 169. év	16:01	ua.
99.	i. sz. 168. év	10:14	ua.
100.	i. sz. 166. év	22:36	ua.
101.	i. sz. 165. év	16:59	ua.
102.	i. sz. 164. év	11:04	ua.
103.	i. sz. 162. év	23:41	ua.
104.	i. sz. 161. év	17:46	ua.
105.	i. sz. 160. év	11:55	ua.
106.	i. sz. 157. év	18:30	négyévenként, kétszer, párosan
107.	i. sz. 156. év	12:33	ua. [a. u. c. 709, 45 BC]
108.	i. sz. 153. év	19:08	
109.	i. sz. 152. év	13:17	
110.	i. sz. 149. év	19:53	ua.
111.	i. sz. 148. év	13:54	ua.

<i>Sorszám</i>	<i>Juliáni év</i>	<i>Óra, perc</i>	<i>Megjegyzés</i>
112.	i. sz. 145. év	20:34	ua.
113.	i. sz. 144. év	14:48	ua.
114.	i. sz. 141. év	21:33	ua.
115.	i. sz. 140. év	15:40	ua.
116.	i. sz. 137. év	22:11	ua.
117.	i. sz. 136. év	16:13	ua.
118.	i. sz. 133. év	22:46	ua.
119.	i. sz. 132. év	16:55	ua.
120.	i. sz. 129. év	23:34	ua.
121.	i. sz. 128. év	17:41	ua.
122.	i. sz. 124. év	18:32	négyévenként egyszer
123.	i. sz. 120. év	19:18	ua.
124.	i. sz. 116. év	20:00	ua.
125.	i. sz. 112. év	20:40	ua.
126.	i. sz. 108. év	21:28	ua.
127.	i. sz. 104. év	22:18	ua.
128.	i. sz. 100. év	22:57	ua.
129.	i. sz. 96. év	23:31	ua.

Mit és miért korrigálták Szoszigenészt a római papok?

Mivel Szoszigenész instrukciója nem – nem úgy – került végrehajtásra, ezért számos **tudománytalan találgatás** ütötte fel a fejét – **tudományos berkekben**. Egyesek Caesar elleni bosszúra gyanakodtak – őt a 710. évben [44 BC] meggyilkolták, – de logikátlan, mert a naptár neve maradandó lett. Mások tudatlanságra vagy hanyagságra gondoltak, ami azért nem hihető, mert nem lehet egy papra bízni a naptár karbantartását. Egyébként is nagyon sok kívülről [laikus] is érdeklődhetett új naptárunk iránt.

Nem csigázom az olvasó érdeklődését tovább, ismertetem először a tényeket, mi is történt. Hát az történt, hogy a szökőnapokat nem négyévenként, hanem háromévenként iktatták be. Így a szökőévek a következők lettek: 712-es, 715-ös 718-as 721-es 724-es 727-es, 730-as, 733-as, 736-os, 739-es 742-es és a 745-ös esztendő. [42 BC, 39 BC, 36 BC, 30 BC, 27 BC, 24 BC, 21 BC, 18 BC, 15 BC, 12 BC, 9 BC] ([http:// scienceworld.wolfram.com/astronomy/juliancalender.html](http://scienceworld.wolfram.com/astronomy/juliancalender.html))

Ekkor megálljt, parancsolt Augustus császár, és elrendelte a szökőnapok (évek) beiktatásának szüneteltetését mindaddig, amíg helyre nem áll a 709-es év [45 BC] szerinti állapot. Magyarán ugyanaz a MEQ időpont, mint „anno Szoszigenész”...

Augustus császár szerint ez 761-ben [8 AD] következett be, amely már szakszerű szökőév is egyben. Ezt így a tudomány is elfogadja, de annak az általuk logikusnak tekintendő március 25-i MEQ időpontjáról már hallgatnak, hiszen túl közel van a niceai zsinat. A mi március 21-i MEQ időpontunkkal a legkisebb probléma sem merül fel, ahogy az jól figyelemmel követhető mellékelt időtengelyünkön. Annak megítélésének kérdéséhez, hogy a római papok miért tették, amit tettek, közelebbről meg kellene vizsgálni, mondjuk a 710. [44 BC] és 718. [36 BC] közötti esztendőket. (7. sz. melléklet)

A **710-es évben [44 BC]** mint tudjuk, még a MEQ beállta előtt meggyilkolták Julius Caesart. Ebben az évben a MEQ hozzávetőleges értéke **március 21. 18:30 perc.**

A **711-es [43 BC] évben** ez az adat már **március 21. 22 óra 09 perc 17 másodperc.** Annyira határhelyzet, hogy képtelenség lehetett abban az időben kiszámítani.

Nem így a következő év – **712 [42 BC]** – amikor tisztán világosan kiszámolhatóan 6 óra körül következett be a MEQ. Méghozzá **március 22-én!** Ek-

kor avatkoztak be a római papok! Nem akarták ők sem Julius Caesart, sem Szoszigenészt megcsúfolni, hanem azonnali intézkedéssel megszüntették az anomáliát. Azzal, hogy szökőnapot iktattak be egy évvel korábban, máris 21-re került a MEQ! Tehát intézkedésük rövid távon tökéletes!

Vegyük a következő **évet – 713 [41 BC]** –, amely Szoszigenész tervezett első szökőéve, amelynek korrigáló napját a papok az előző évben „elhasználták”. Így az év tökéletes – szoszigenészi értelemben – a MEQ időpontja **március 21. 11 óra 55 körül**.

Következő évünk a **714-es [40 BC]** továbbra is szakszerű; a MEQ időpontja március 21. 17 óra 46 perc körül.

Sorban haladva a **715-ös évben [39 BC]** a tervezett és tényleges MEQ érték **március 21. 23 óra 41 perc** környéke. Látható, hogy ez is határhelyzet, kiszámolni szinte képtelenség. A római papok bízva három évvel korábbi sikereikben szökőnapot iktattak be, ezzel elcsúsztatták naptárukat március 20-ra. Hangsúlyozni szeretném, hogy ez részükről teljesen jogos, megelőző intézkedés volt a 716-os március 22-re eső év mentése érdekében.

A **716-os [38 BC]** év MEQ időpontja bizony már időtengelyünkön megint **március 22. hajnali 5 óra 23 perc táján**. De nem igaz ez az akkori Rómában, hiszen az előző évi „téves” szöktetéssel bizony a **legnagyobb rendben van naptáruk!** Március 21-e esik a MEQ!

A **717-es év [37 BC]** igazi szoszigenészi szökőév, amikor **március 21-én 11 óra körül** következik be a MEQ! Természetesen a római papok naptára is tökéletes ebben az évben.

A fentiekkel azt próbáltam demonstrálni, hogy rövid intervallumban (az első 9 évben) legalább olyan jó, ha nem jobb a római papok naptára, mint Szoszigenész hosszú távú alkotása.

Bátran mentsük fel a római papokat a naptárgyalás vádja alól!

Az más kérdés, hogy ez a kezdetben „sikerés” háromévenkénti szöktetés megbosszulja magát, és három nap hibát okoz, amelyet, mint fentebb tárgyaltuk Augustus császár rendezett el. Felületesebb tudományos értekezések szerint ezt a három nap hibát a niceai zsinat képzelte „három nap hibájával” összemosni...

Az augustusi helyreigazítás kézzelfogható eredménye

Fentebb már említettük, hogy a „mindig” március 21. MEQ időpont időszak az i. sz. 188. évben kezdődik, és tart az i. sz. 223. évig. Az a bizonyos már szabályos 13. szökőév időtengelyünk ezen időszakába lokalizálható, mégpedig az **i. sz. 208. évre!**

Tehát a **761-es évben [8 AD] a MEQ március 21-én hajnali 2 óra 52 perc körül** következik be.

A MEQ időpontja ugyanarra a napra esik, mint 53 évvel korábban Szoszigenész első évében 709-ben.

Ez pedig, megismételjük **szinkronizál a Gergely- és julián naptár számítás szerinti 208. évvel!** [i.sz. 208.]

És innentől nincs több számolnivalónk, hiszen időtengelyünk a mai napig levezethető, vagy érthetőbben a mai naptól számítottuk ki visszafelé csillagászati módszerekkel. Annak minden évét!

Ilyen egyszerű ez az egész!

A jövő feladata ennek megértése lesz – a cáfolattól nem félek, magyar agyonhallgatástól igen – majd bevezetése, és alkalmazása. A könnyen kalkulálható 200 év különbség nagyban fogja segíteni a „Hungár naptár” [H. C.] alkalmazását elsősorban a történelemtudományok területén. Ez a „véletlen” 200 év feletti valószínűvé teszi azon feltételezésemet, hogy a „hiba” tudatos emberi beavatkozás és elképesztő módon összefügghet a [H. C.] 800 körül Rómában tartózkodó „III. Ottó” „Német-római császár” és a Heribert Illig által bizonyított fiktív „Nagy Károly” éppen 800. évi [julián naptár] „császár-rá koronázásával.”

Még egyszer a Gergely-naptárról

Az alapos olvasó figyelmét valószínű nem kerülte el az az ellentmondás, amely Heribert Illiget is tévútra vezette. Gergely beavatkozása [10 nap] cca. 1280 évet korigált, miközben $1582+45=1627$ év között nem az általunk bebizonyított 200 év a különbség, hanem teoretikusan, pontosan 347 év! Tudjuk azt is, hogy egy extrém MEQ értékpáros esetén [Gergely; 0:01 perc és Caesar; 23:59 perc] esetén ez 128 évvel csökkenthető 219 évre, de ez nem áll fenn, hiszen 1582-ben a MEQ időpontja 1 óra 02 perc, így nem szélső határérték.

Annak ellenére, hogy nagyon jó véleménnyel vagyok Gergely 16. századi matematikusairól, el kell mondanom, pont e hiba kapcsán, hogy Julius Caesarhoz képest **a 10 nappal** nem tették rendbe a naptárat. 11 napot kellett volna korigálniuk.

Mivel támasztható alá e meghökkentő véleményem, hiszen a bizonyításo-mat éppen erre a 10 napra alapoztam. Ennek igazolására vissza kell tekinteni Szoszigenész instrukcióihoz, konkrétan a H. K. i. e. 45. meghatározásához.

Az az év 366 napos, azaz szökőév volt. Így nem tehetjük meg, hogy adatait az 1582-es évvel vessük egybe, mert az nem szökőév volt. Az 1584-es év [szökőév] adatai a következők: **MEQ március 20. 11:36 perc**. A két év, már bátran egybevetethető, és a caesari **március 21. 12:33 perc között van a 10 nap**.

Ha most alaposabban odafigyelünk, észrevehetjük, hogy a MEQ ezzel 20-ára és nem 21-ére lett helyreállítva. (1620–1655 évek között a MEQ mindig március 20-ára esik.) A 10 nap korrekció azt jelenti, hogy az 1280 éven túlmenően 128 évvel távolabb van Caesar kora. ($1280 + 128 = 1408$ évre.) Másképpen, annak a kimondott célnak az elérése érdekében, hogy a tavaszi napéjegyenlőség dominánsan március 21-ére essen, keveset – egy nappal kevesebbet – korrigált Gergely, ezért fog a jövő században, századokban újból megjelenni a március 19-i MEQ. Ezt az egy napot bármikor korrigálhatnák „tudósaink”, semmiféle káros következménnyel nem járna, csak természetesebb, szakszerűbb lenne naptárunk.

Egyenletünk leegyszerűsödött: $1584+45-(11 \times 128) = 221$ évre, amely még mindig nem 200 év.

Amennyiben még szakszerűbbek kívánunk lenni, az 1580-as szökőév jobb viszonyítási alap annak ellenére, hogy a gergelyi intézkedés még nem érintette. A viszonyítási alap, a MEQ óra-, percértéke miatt szakszerűbb. (III. 10. 12:27). Hat perc híján ugyanaz, mint Caesar idejében volt [12:33].

Egyenletünk a következőképpen változik: $1580+45-(11 \times 128) = 217$ év.

Ez a 217 év csak teoretikus a reprodukcióval szemben számolt 200 évvel, mert i. sz. 156 és i. sz. 1582 között a tropikus évek átlagos hossza 129,77 a teoretikus 128 helyett. (A földpálya nagytengelyének lassú elmozdulása tropikus év hosszváltozásokat okoz.) Ezzel a 200 évvel kell elszámolniuk a történészeknek.

Kétszáz fiktív év, amelyek nem történtek meg!

Miután így sikerült szinkronizálnunk a „Hungár naptárt” a Gergely- és julián naptárakkal, magával a kronológia fogalmával és mint tudományággal kell megismerkednünk.

A „KRONOLÓGIA MINT TUDOMÁNY”

Az időről, annak méréséről, a naptárakról már szoltunk, hátramaradt e tudásanyag szakszerű összefoglalása, hiszen a kultúrnépek az időmérést és időszámítást tudománnyá fejlesztették. Ez a tudomány a kronológia vagy kortan, amely ma már önálló tudomány és egyszersmind a történelemnek egyik fontos segédtudománya. [Szentpétery, 19. l.]

Amint már az előszóban is említettük, a laikus olvasó általában meg van győződve arról, hogy az időszámítás teljesen magától értetődő [hiszen végtelesen egyszerű], és semmi okunk nincs arra vonatkozóan, hogy kételkedjünk a ma elfogadott adatainak hitelességében.

Ehhez képest a kronológia tudománnyá válása csak a 17–18. században kezdődött meg, amikor az első nagy forráskiadvány-sorozatok közzétételét a különböző európai országokban megkezdték. A 19. században azután már végleg elismert önálló tudománnyá vált a történelem legfontosabb segédtudománya. [Szentpétery, 9. l.]

A modern értelemben vett tudományos kronológia elindítója a kiváló francia humanista SCALIGER és ellenfelének PETAVIUS jezsuita szerzetesnek a nevéhez fűződik. SCALIGER filológiai munkássága közben megírta *De emendatione temporum* (1583) című művét, az első tudományos (? H. Z.) kronológiát, melyet később a *Thesaurus temporum* követett és egészített ki (1606). Előbbi munkájában és *Elenchus et castigatio anni Gregoriani* című iratában (1595) SALIGER megtámadta a Gergely-féle naptárreformot, rámutatva annak hibáira. [...] Így jött létre PETAVIUS-nak SCALIGER ellen irányuló és őt kiegészítő két műve: *De doctrina temporum* (1627) és az *Uranologium* (1629).

SCALIGER és PETAVIUS alapvető munkáinak megjelenése óta a tudományos kronológia **az általuk kijelölt nyomokon fejlődött tovább.** (Szentpétery, 22. l.)

Ismertetésünket nem folytatjuk a kronológia történetének további fejleményeivel, hiszen a legfontosabb ellentmondás már is világhosszá vált.

A tudományos kronológia a 19. században születik meg, miközben mindenben a középkori Európa tudománytalan keresztény időszámításainak [a világ teremtésétől levezetett] egymástól számos elemében különböző típusa-

ira támaszkodik. A felettébb bonyolult szinkronizációt a különféle naptár-rendszerek között, még a tudományosságot nélkülöző időszakban végezték el, a 19. században már csak apró korrekciókat végeznek.

Ezzel csak azt akarjuk mondani, hogy kronológiailag teljesen biztos időszámításunk legfeljebb a 14. századtól létezik. Mondjuk 1301-től. És természetesen azt, hogy van keresnivaló hiba [nagy] a történeti kronológiában. A csillagászat segítségével általunk kimutatott kétszáz évet, igenis reálisan kell keresnünk Gergely pápa és Julius Caesar közötti időintervallumban. E kereséshez a „hungár naptár” egy segédeszköz a kétszáz éves korrekciójával, amely egy adott évszám pontos meghatározhatóságát nem garantálja, hiszen a 16–19. századi „tudományosság” igyekezett bizonyos csillagászati eseményekhez rögzíteni történelmi eseményeket, ezáltal eltérítve azoknak a krónikákban éppen helyesen leírt rendjétől. A ténylegesen 200 év távolságban [időben közelebb] is végbement csillagászati történéseket **senki nem vizsgálta!** A hagyományos [Scaligeri–Petaviusi] kronológia 1000 utáni eseményeinek megközelítően jóknak kell lenniük, feltéve, ha maga a történelmi esemény igaz, nem pedig későbbi kitalálás, hamisítás. Hogy példával érzékeltessük a problémánkat: a 13. században már tudtak visszafelé az időben napfogyatkozásokat kalkulálni, így egy nem létező „Nagy Károly császár” halálának közeledtét igazolni tudták napfogyatkozásokkal [részlegesek], amelyekből van bőven, de még napfolttevékenység jelzésével is. És ettől nagyon szakszerűnek tűnt [korabelinek], még az alaposan felkészült jó szándékú kutatóknak is.

(A hamisítást észretevő, de cinikusan hallgató [nem kevés] kutatók más kategóriát képeznek.) Az i. sz. 600. és i. sz. 1000. év között különösen nehéz helyzetben vagyunk, hiszen az adatok részben jók, részben 200 év korrekcióval számíthatók, míg 200 év ebben az időszakban egyáltalán nem létezik. Hogy egy hungár/magyar vonatkozású adattal világosítsam meg a kérdést: a Képes Krónika a hét kapitány Pannóniába érkezését 677-re teszi, amely a hungár naptár szerint helyes, és a 200 év korrekcióval a 877. év. De a Képes Krónika szerzője abban nem tévedett, hogy az Krisztus születésétől számítva tényleg a 677-es év. (Érdekes módon Kézai Krónikájában szereplő 872-es évszámból levonjuk – könyvünk címében is szereplő –, Jézus születési évét [194], egy 678-as évszámot nyerhetünk...)

Tudom, nem könnyű követni...

További nehézséget okoz a Caesar előtti időszak, hiszen ott már nem segít bennünket Gergely pápa intézkedése. Egyetlen lehetőségként a csillagászati események **nagyon alapos újraértékelése** jöhet szóba. Remélem, kicsit el tudtam gondolkztatni az olvasót a „**Kronológia mint tudomány**”-nyal kapcsolatban, amely mint tudjuk, a történelem gerince...

Kár, hogy valakik eltörték!

A hungár naptár főbb jellemzői

A hungár naptár [H. C.] kezdő éve a római naptár 754-es évével, a julián naptár 1 AD vagy másképp 1 AC évével esik egybe, és annak csillagászati adataival jellemezhető.

**Egy csillagászati adat csak ténylegesen eltelt évek
visszaszámlálásával értelmezhető.**

Ez naptáram esetében 1801 eltelt évet jelent!

A félreértések elkerülése végett a **MEQ időpontja** akkor, abban az évben **március 21. 10 óra 18 perc. [UT]**

Csillagászati kézikönyvekben és programokban ez **az i. sz. 201-es év megfelelő koordinátái**. (Amennyiben még mindig nem találják elég meggyőzőnek fenti bizonyításhoz, bátran keressék ki a programokban szereplő 1 AC MEQ időpontját [H. K.] – március 22-én 23 óra 7 perc 8 másodperc – és újból gondolkodjanak el azon, hogy is viszonylik az a 7 évvel későbbi augusztusi kiigazításhoz vagy a 45 évvel korábbi első juliáni évhez... Sehogy!)

A hungár naptár alapján ma az 1802. évet írjuk, természetesen a napok, órák és percek is követik az 1582-es Gergely-naptárreformot, amelynek ideje 1382 H. C. Amint a bevezetésben már jeleztem, ez nem jelent mást, mint hogy 200 fiktív év van elrejtve hagyományos naptárunkban. Hipotézisem szerint a sötét középkori századokba épült be.

Logikus, hogy ettől lett később sötét, hiszen óhatatlanul is ellentmondásos.

Későbbi gondos kezek 200 évnyi reális történelmet 400 évnire duzzasztottak fel. Természetesen egy ollóval nem lehet eltávolítani a meg nem történt éveket időtengelyünkről, ahogy Heribert Illig elmélete állítja. (Nála a 614 és 911 közötti 297 évet.)

A hungár naptár cca. első hatszáz éve egybeesik a julián naptár hasonló sorszámú éveivel, tehát a 284. év Dioklétianusz császár uralkodásának kezdete, és a 476. évben mondatja le Odoaker hun hadvezér Romulus Augustus császárt. Ezután kezdődik a bizonytalanság időszaka, a meg nem történt 200 év, amely véleményem szerint egy ténylegesen megtörtént 200 év történéseivel vannak **mixelve**. Valószínűleg megtörtént, és a 755-ös évre datálható a

hungárok [hunok] augsburgi veresége. De nem volt „Nagy Károly császár”, aki ezért nem is írhatta ki 8 éves háborúban az avarokat [hunokat]. A hagyományos kronológia szerint 1000-re datált Szent István királysága 800-tól már rendben van, a nándorfehérvári ütközet 1256-ban volt, és a lényeg, hogy ma 1802. évet írunk a hungár naptár szerint! Nem is olyan nagyon bonyolult az átjárhatóság a Gergely- és julián naptárakba, kivéve a hagyományos kronológiák 600–1000-ig terjedő időszakát. (11., 12., 13. melléletek)

De előbb vagy utóbb az emberiségnek saját önbecsülése érdekében fel kell dolgoznia azt a 200 év fantomidőszakot. Úgy érzem, ennek megkezdéséhez alapvetően járultam hozzá, a fogalmat – a hungár naptárat – is azért vettem szabadalmi oltalom alá, hogy a jövőben ezzel foglalkozó, publikáló történészek ezrei némi lelkiismeret-furdalással viseltessenek egy olyan nép iránt, amelyhez a 20. század, és annak történészei is oly igazságtalanok voltak. Nem állítom, hogy könnyű és gyors lesz az átállás, hiszen ez a fantomtörténelem leginkább a németeket és a franciákat fosztja meg dicső őseiktől, de ki fogják bírni.

Nem összehasonlítható azzal az érzéssel, mint amikor a hungárokat a német történelemtudomány a múlt században megfosztotta [elválasztotta] ősi, dicső történelmétől, és kitalált nekik egy Urál környéki [fenyőerdő-övezet] őshazát, őstörténelmet, nem zavartatva magát olyan apróságoktól, hogy a magyar nyelvnek csak egyetlen szava van a rengetegféle túlevelű fára. Befejezésül csak annyit, hogy a hungár naptárnak csak a történeti kutatásokban lesz jelentősége, mindennapjaink továbbra is folytatódhatnak a jól megszokott Gergely-naptár szerint. (Valahogy úgy, mint az ókori Egyiptomban; a köznépnek a közönséges naptár, a tudóknak [papok] pedig az ünnepi naptár.)

Összehasonlító táblázat a. u. c. 703 és a. u. c. 780 között

Időtengely retrokalkulációval csillagászat szerint	Római naptár	Hagyományos kronológia H. K.	Megjegyzés
i. sz. 150 [1852 éve]	auc. 703. auc. 708. auc. 709. auc. 710.	51 BC 46 BC 45 BC 44 BC	zűrzavar éve julian naptár Caesar halála
i. sz. 160 [1842 éve]	auc. 713.	41 BC	
i. sz. 170 [1832 éve]	auc. 723.	31 BC	Augustus császárságának kezdeté
i. sz. 180 [1822 éve]	auc. 733.	21 BC	
i. sz. 190 [1812 éve]	auc. 743.	11 BC 8 BC	Augustus-naptár Krisztus születése
i. sz. 194 [1808 éve]	auc. 747.	7 BC	
i. sz. 200 [1802 éve]	auc. 753.	1 BC	
i. sz. 201 [1801 éve]	auc. 754.	1 AD	
i. sz. 208 [1794 éve]	auc. 761.	8 AD	Rendben a julián naptár
i. sz. 210 [1792 éve]	auc. 763.	10 AD	
i. sz. 214 [1788 éve]	auc. 767.	14 AD	Augustus császár halála
i. sz. 220 [1782 éve]	auc. 773.	20 AD	
i. sz. 227 [1775 éve]	auc. 780.	27 AD	Jézus halála (április 19.)

A lüdiaiak és a médek közötti csata alatt, Kr. e. 585. május 28-án teljes napfogyatkozás következett be. Ez annyira megrémítette a katonákat, hogy abbahagyták a harcot, és békét kötöttek. (Mabel Loomis Todd: Total Eclipses of the Sun)

A hungár naptár felismerésének természettudományi jelentősége

Közismert, hogy számtalan csillagászati megfigyelés maradt fenn különféle krónikákban, régi útleírásokban, amelyeket megpróbáltak beazonosítani több-kevesebb (a régiek esetében kevesebb) sikerrel. A 200 év pontos fizikai fikció ismeretében, a hagyományos kronológia szerinti [H. K.] i. sz. 600 év előtti események esetében a korabeli forrásban lejegyzett napfogyatkozás, holdfogyatkozás egy fix **200 év hozzáadásával** (mivel ennyivel közelebb jut) reális időpontba kerül napjainktól számítva. **Természetesen a 200 év csak akkor biztos, ha a hagyományos kronológia adata eredendően nem hibás.** Mint tudjuk, a Jézus Krisztus születéséhez kötött kronológia, még a „tudomány” szerint is 4–9 év hibával indít. Csillagászati eseményeket szívesen és gyakran használtak mankóként, támaszkodási pontként valamilyen történelmi esemény alátámasztására. Nagy távlatok nyílnak e régi adatok újraértékelésére. Hogy csak egy népszerű témát a „betlehemi csillagot” említsem: bizony csillagászatilag az i. sz. 192–196 táján kellene keresni, tehát 1806–1810 évvel ezelőtt.

Hogy mennyire problematikus lesz ez az újraértékelés, szeretném **néhány példán** keresztül bemutatni. Kezdeném a halasi [görögösen Halüsz] csatával. („Tudósaink” pechére ez a magyar hal szó „véletlenül” sumérül is hal. Egyébként a TESZ szerint „ősi örökség az uráli korból”.) De ne kanyarodjunk el ennyire a témától, lássuk a tényeket.

Forrásom: Az emberiség krónikája. Officina Nova kiadó 1990 után.

Kis-Ázsia, i. e. 585. V. 28. Napfogyatkozás vet véget a háborúnak.

Egy napfogyatkozás, amelyet állítólag a milétoszi Thalesz matematikus és filozófus (†547 körül) előre megjósol, véget vet a hat éve tartó háborúnak, mely a lüd király, Aliattész és a méd király, Küaszarész között folyik a Halüsz-folyónál a Kis-Ázsia feletti egyeduralomért. A háború döntetlenül végződik, és a Halüsz ismerik el Lüdia és Média határának.

Egy csillagászati programmal, de kézi számítással is nagyon gyorsan megállapítható, hogy a fent nevezett évben, napon ott, a mai Ankara környékén tényleg volt egy napfogyatkozás, mégha nem is totális, csak 98 százalékos. Ilyen apróságba nem kívánok belekötni. De abba igen, hogy hány órákor is

kezdődött ez a bizonyos napfogyatkozás. Helyi idő szerint estefelé 18 órakor, amikor a hadviselő felek már halottaikat szokták számlálni, és eltemetni. Nem valószínű, hogy tudomásuk lehetett Thalesz előjelzéséről, és mindenki csak azt várta, kormozott üveggel a kezében...

Én úgy gondolom, hogy ez a dátum csak a történészek utólagos kitalálása, hiszen a napot, hónapot egyébként sem tudják. Ha egy kicsit belelapozunk régebbi történelemkönyvekbe, bizony elcsodálkozhatunk, hiszen a nagy Ranke még i. e. 610. szeptember 30-ra tette e nevezetes, készülő csata dátumát. **Potom 25 év különbség!**

Az időpont – reggel 9 óra körül – nagyon jó lehetne, hiszen ilyen tájra már teljes a készültség, és már csak a kürtjeleket várják az izgatott katonák. De egy totális sötétség megzavar mindent...

Ezzel az időponttal csak az a baj, hogy a napfogyatkozás 70 százalékos volt, magyarán észre sem vették, nemhogy sötét lett volna. Márpedig félbeszakadt, vagy el sem kezdődött a csata! A helyszín is jó! Nincs más lehetőség, addig kell keresni a programban, amíg meg nem találjuk. A kétszáz év nagy segítség, hiszen Caesar koráig ennyi a hiba. De egyáltalán semmi garancia arra vonatkozóan nincs, hogy hány év hiba létezhet az azt megelőző öt évszázadban. (Láthattuk, hogy 25 év meg se kottyán a történészeknek, miközben esküdjönek, hogy kronológiájuk halálpontos.) A kereső program segítségével találhatunk egy jó kis napfogyatkozást [99%] 248 év különbségre i. e. 337-es évben július 14-én. Sajnos ezzel is az a probléma, hogy túl későn 19 óra 16 perckor következik be a maximum. Ha megvizsgáljuk Heribert Illig 297 év különbségét, az i. e. 288. év június 13-án 20 óra 43 perckor igazolható egy 95 %-os gyűrűs napfogyatkozás, amely igazából semmire sem jó! De melyik évnél bujkálhat a mi igazi nagyhatású napfogyatkozásunk?

275 év távolságban i. e. 310 augusztus 15-én 8 óra 45 perc és 55 perc között tökéletes az elsötétedés. Közel tíz percig! E kereséssel csak azt akartam demonstrálni, milyen óriási feladat fog várni a kutatókra, kronológiánk újraírása kapcsán. A Caesart megelőző ötszáz évben is felgyülemlett további 75 fiktív év (vagy 100 év).

Mivel amihez hasonlítottunk, az is téves [25 éves hiba meg sem kottyán a történészeknek], nagyon körültekintően kell eljárni történelmi eseményeink vizsgálatánál.

Annak érdekében, hogy lefektessem a görög–perzsa háborúk történetének helyes kronológiai alapjait, nem kerülhetjük meg Xerxész első hadjáratának elemzését, hiszen az együtt járt egy totális napfogyatkozással:

„*A perzsa hadsereg 480 tavaszán mintegy 150 000 harcossal indul el Szardeiszből* [Izmir környéke]. Hérodotosz Terényi István fordításában a következőképpen írja:

„A sereg téli szállásra vonult, és **tavaszelején** teljes harci készülékben elindult Szardiszból Abüdosz felé. Induláskor a nap elhagyta helyét az égen, és **láthatatlanná vált**, holott az égbolt felhőtlen és igen világos volt; és a **nappal éjszakába fordult**. Xerxészt gondolkodóba ejtette a jelenség, és megkérdezte a mágusokat. Azok kijelentették: az istenség ily módon nyilvánította ki a helléneknek, hogy elhagyta városaikat; a nap ugyanis a hellének jövődőlője, mint ahogy a perzsáké a hold. Xerxész nagy örömmel fogadta ezt a magyarázatot, és kiadta a parancsot a menetelés folytatására.”

A történészek és csillagászok ismerik a forráshelyet, értik is a helyzetet, mégsem merik a 478. február 17-ei gyűrűs napfogyatkozáshoz kötni – nagyon helyesen – az eseményt.

A halasi csata megkönnyítette helyzetünket a keresésben, és 290 év távolságban megtaláltuk az igazit!

Érdemes megjegyezni, **i. e. 190. március 14-e helyi idő szerint 8 óra 25 perc.** Nem akarok e két esemény alapján törvényszerűséget megállapítani, de bátran ajánljuk az érdeklődőknek, hogy az **ókori görög történelem** kapcsán érdemes úgy kb. háromszáz év különbséggel közelíteni az események újraszámolásához.

Ebben is természetesen már megelőztek. Személy szerint **Newton Isaac**, 1728-ban megjelent **„The Chronology of Ancient Kingdom amended”** című könyvével. Bár könyvét nem olvastam, nem is láttam, de a róla szóló kritikákból – hogy „élete végére megzavarodott, mert háromszáz évvel közelebbinek gondolta a görög világot” – elég világosan kitűnik, hogy fizikus lévén, természettudományi alapokon **„észrevett valamit”**.

Sajnálatos módon a magyar szakirodalomban nagyon keveset és jót lehet olvasni e történelmi fontosságú napfogyatkozásokról, hiszen a „Természettudományi Közlöny 130. évf. 8. füzetében” a következő jelent meg:

„*Kimagasló fontosságú a magyarok számára Bölcs Leóé (968. dec. 22. – napfogyatkozás), ami egyébként a napkorona egyik első, ha nem a legelső említése is.*”

Az általunk ostorozott Scaligeri kronológia [H. K.] szerint Bölcs Leó 912-ben meghal, így nem valószínű, hogy említhette a napkoronát... Így azt sem tudhatjuk meg már soha többé, miért volt oly fontos a magyarok számára ez a napfogyatkozás.

Legalább ilyen érdekes a következő holdfogyatkozás i. sz. 227 április 19-én [csütörtök] a zsidó húsvét előtt két nappal. (5. sz. melléklet) Az evangéliumokban említett három órás sötétség Jézus megfeszítése után, csak holdfogyatkozásra vonatkozhat, hiszen teljes napfogyatkozás nem tarthat 5 percnél tovább, egyébként sem volt ilyen esemény a kérdéses időszakban.

Sem i. sz. 27. környékén, sem i. sz. 227. táján. A mellékelt naptárkivonatból az is megállapítható, hogy holdtölte abban az évben március 20-ára esik, tehát a zsidó húsvét a lehetséges legtávolabbi időpontra, április 21-re esett. A keresztre feszítést követő éjszaka – telihold lévén különlegesen világos volt, mindaddig, amíg nem következett be a holdfogyatkozás. E dátumból már egyszerű visszaszámolással (–33 év) megkapható **Jézus születésének máig meg nem határozott időpontja: Kr. u. 194.**

A tudósok valamikor az i. sz. 33. április 3-án pénteken, a telihold mellett bekövetkező részleges holdfogyatkozást tekintették a kronológia kiindulópontjaként, amely minden szempontnak megfelelné [Jézus így a 0. évben születne], de sajnos a 14 óra 15 perces délutáni időpont értelmetlenné teszi. Így manapság ezt a kérdést nem forszírozzák...

Elismerjük túl nagy bátorság egy kivonás segítségével meghatározni egy születési időpontot, ezért megpróbálom véleményemet más oldalról [születés] is alátámasztani.

„A régiek hite szerint a régi Nap december 24-én meghalt, és 25-én az éjjel született új Nap kelt fel hajnalban. Ez a pogány felfogás annyira beivódott a nép tudatába, hogy a régi keresztények még évszázadok múlva is megünnepelték a napisten születésnapját: még a 4. században is kivonultak a szabadba, hogy napkeltekor imádkozzanak a felkelő Naphoz.

Az egyház belátta, hogy ez a szokás kiirthatatlan a keresztény hívőkből. A pogány napistenek kultuszának még nagyon élő volta miatt arra kényszerült, hogy keresztény tartalommal töltsse meg a téli napforduló – a leghosszabb éjszaka és a legrövidebb nappal – napját. A 4. század második felében elrendelte, hogy ekkor kell megünnepelni Jézus születésnapját. Csak ettől kezdve lett keresztény ünnep a karácsony.” [Ponori, A betlehemi csillag. TIT Planetárium]

A fentiekből tehát egyértelmű, hogy nem tényleges, születési, fizikai időpontot keresünk, hanem az írásokból, hagyományokból, számításokból kialakítható megközelítőleg jó időpontot. A hagyományok és az írások egy része tavaszi időpontot sugall. Megpróbáljuk a keresést szinkronizáció, bizonyíthatóan élt személyek segítségével.

Kiindulásként Dionysos Exiguus római apáttal kellene kezdenünk, aki a tulajdonképpen megalapítója a mai polgári időszámításunknak. Ő Krisztus születését a 754. évre tette Róma város alapítása után. A fogalom – „az Úr megtestesülése” [ab incarnatione Domini] – is tőle hagyományozódott. Nagyon sokan bizonyították már, hogy a 754-es év tarthatatlan, 5–9 évvel korábban kell Krisztus születését keresni. A Lukács-evangélium nagy segítségünkre van Jézus születési évének meghatározásában:

„Jézus születése

Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment József is a galileai Názáretből a júdeai Betlehembe, a Dávid városába, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Amíg ott voltak eljött születésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát.”

Cirénius [P. Sulpicius Quirinius] a. u. c. 745 és 748 között még nem volt Szíria helytartója, de egy több évtizeddel későbbi író krónikás esetében ilyen pontatlanság elhanyagolható. Az első népeesség összeírást a. u. c. 746-ban rendelték el Rómában. Annak végrehajtásának realitása a 747. évre tehető. Ez az a. u. c. 747-es év nem más, mint a 7 BC, amely csillagászatilag a H. K. i. sz. 194. évvel szinkronizál. (A MEQ Rómára vonatkoztatott értéke: március 21. 18 óra 33 perc.) Az előző kétoldali közelítések alapján nincs jogunk kételkedni Jézus születési időpontját illetően. Kronológiám szempontjából az a fontos, hogy nem 2002, 2009, hanem **1808 évvel ezelőtt született**.

Befejezésül – annak igazolására, hogy milyen nagy bajok vannak a kronológia háza táján – az ókori egyiptomi kronológiát ellenőrizzük egy napfogyatkozás segítségével.

Julius Caesar idejéig 200 év hibával, a görög ókor idején kb. 300 év hibával voltunk (vagyunk) kénytelenek együtt élni.

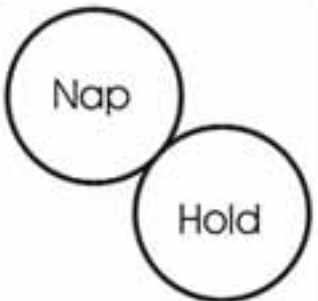
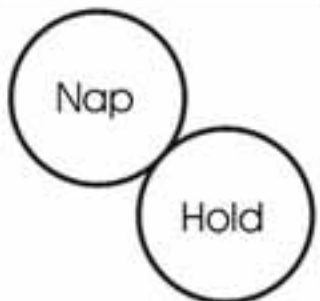

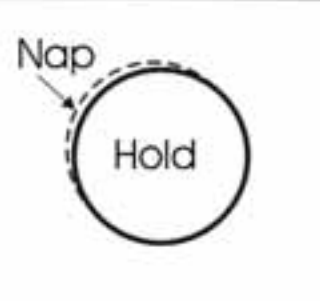
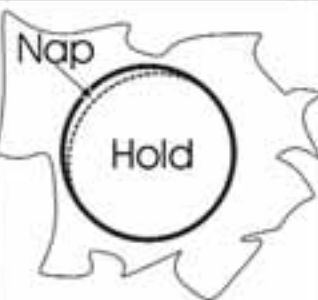
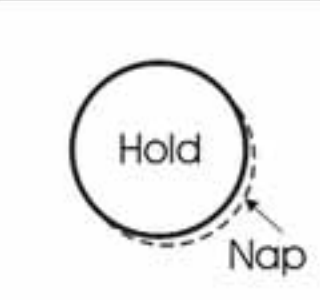
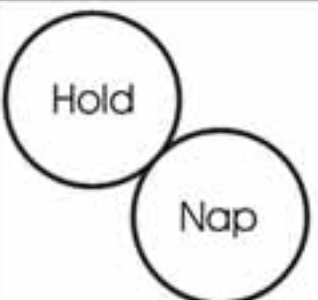
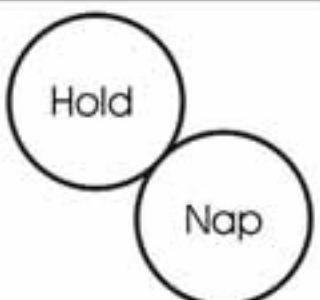
David Rohl FÁRAÓK ÉS KIRÁLYOK. A BIBLIA – A MÍTOSZTÓL A TÖRTÉNELEMIG (Gold Book Kft.) című könyvében a szerző az ugariti napfogyatkozás dokumentálásával bizonyítja, hogy az egyiptomi „XVIII. Dinasztia kora nem i. e. 1570 körül kezdődött, amint azt a hagyományos kronológia feltételezi, hanem 377 évvel később, i. e. 1194-ben.”

A bizonyítás módszere a fentiekben [a halasi csata, Xerxész hadjárata] általam is alkalmazott csillagászati retrokalkuláció. Tanulmányozni kell a hagyományos keltezésen kívüli időszakok napfogyatkozásra vonatkozó időadatait.

Két fennmaradt levél [agyagtábla] segítette a kutatást a helyes kronológia meghatározásában. Az EA 151-nek katalogizált levélből megtudhatjuk, hogy nem sokkal III. Amenhotep halálát követően tűz pusztította el az ugariti palotát. [A mai Szíria nyugati, Földközi-tengeri partvidéke.] Az ugariti ásatásoknál viszont egy feketére égett agyagtáblácskára [2. levél] bukkantak, amely egy napnyugtakor bekövetkező napfogyatkozásról tudósít Hijjaru havában [április közepétől–május közepéig]. A fentiek alapján Wayne Mitchel, amerikai új kronológia kutató meghatározta az esemény bekövetkeztének

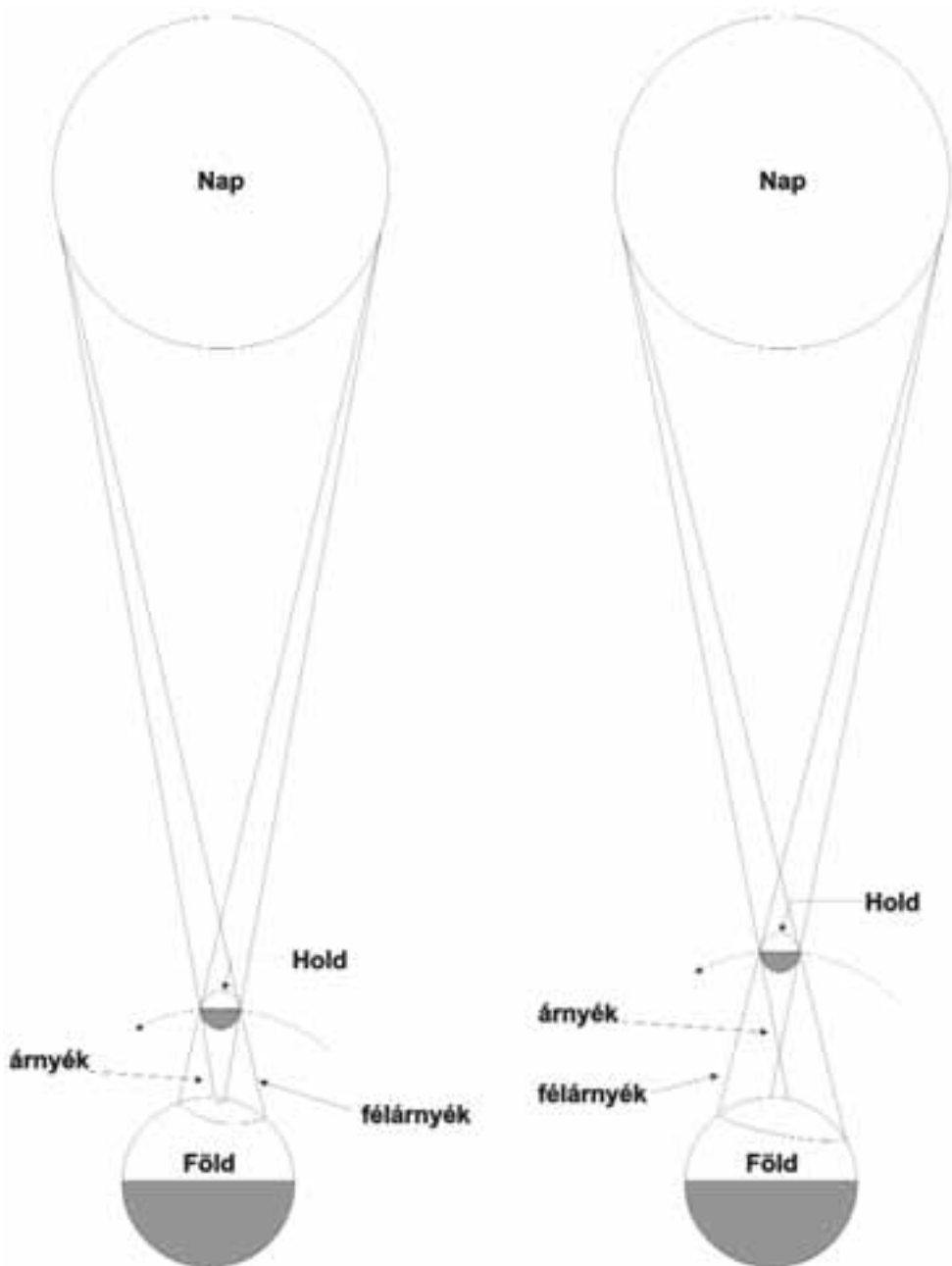
pontos időpontját: **i. e. 1012. május 9-én pontosan 18:09-kor. Az egyetlen lehetséges dátum!** Ez az egyiptológusok számára azt kellene hogy jelentse, hogy ekkor halt meg III. Amenhotep, és az „amarnai kor az i.e. XI. század végére esett és nem a **XIV. század közepére**, mint azt korábban hitték.”

Nem tudom, hogy az egyiptológusok mennyire tették magukévá Rohl javaslatát, az 1012-es évet, hiszen az ortodox tudományt általában nehéz kimozdítani megkövesedett álláspontjáról. Rohl ajánlata a hungár naptár alkalmazása révén csak 177 év reális módosítást bizonyítaná, hiszen 200 év hiba nem az ókorban, hanem a sötét középkorban keletkezett. Ha ráadásul Rohl biztosnak tekintett első kronológiai pillérjét – i. e. 664-es évet – is figyelembe vesszük, az a 177 év is sovány 70–90 évre olvad, hiszen a fentiekben láthatta az olvasó, hogy a méd, lúd és ókori görög történelem kapcsán, én – Newtonhoz hasonlóan – már cca. 300 év [200 + 100] hibát véltem felfedezni. A tudomány nem valószínű, hogy bármit is módosított Rohl felfedezése kapcsán.

	<p>Első kontaktus</p>	
	<p>Második kontaktus</p>	
	<p>Harmadik kontaktus</p>	
	<p>Negyedik kontaktus</p>	

A teljes napfogyatkozás (balra) és a gyűrűs napfogyatkozás (jobbra) kontaktusai.
Részleges fogyatkozás esetén csak első és negyedik kontaktus van.

14. sz. melléklet

A teljes (balra) és a gyűrűs (jobbra) napfogyatkozás sematikus rajzai.

15. sz. melléklet

TÖRTÉNETI FORRÁSELLENŐRZÉS NAPFOGYATKOZÁSOK SEGÍTSÉGÉVEL (RETROKALKULÁCIÓ)

A mint azt már az előzőekben is említettük, a történészeknek, de a csillagászoknak is régi vágya, hogy korabeli vagy annak tűnő történelmi forrásokat tényleges csillagászati eseményekkel igazoljanak.

Robert R. Newton, a *The Johns Hopkins University [Baltimore, Maryland]* professzora, alapvető jelentőségű kutatásokat végzett ókori és középkori napfogyatkozások történelmi forrásokhoz igazításában. A hagyományos kronológia szerint 100 és 1200 között háromszáznál több **eseményt** vizsgált meg, amelyekből számunkra természetesen a korai, érdekesebb, alapvető jelentőségű **eseményeket** vesszük **alaposabb** ellenőrzés alá, hiszen a hungár naptár szerint a hagyományos kronológia 600 és 1000 éve között bujkál 200 kitalált év. Könyvének címe: *MEDIEVAL CHRONICLES AND THE ROTATION OF THE EARTH*, Baltimore, 1972 The Johns Hopkins University Press.

A könnyebb követhetőség kedvéért a számítási rendszerünket megfordítjuk, hiszen minden csillagászati esemény csak visszafelé számítás [retrokalkuláció] segítségével egyértelműsíthető. Ahogy a fentiekben Jézus születésével és keresztre feszítésének időpontjait mától visszafelé számítva adtam meg [i. sz. 194. év ill. i. sz. 227. év], ugyanúgy fogom szerepeltetni a további, általam reálisnak gondolt évadatokat. A könnyebb ellenőrizhetőség kedvéért a forrás megnevezése, illetve az esemény idézése Robert R. Newton terminológiáját követi.

118 szept. 3. Hivatkozás: *Fasti Vindobonenses [ca. 576, p.285]* (Newton p. 451)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*Adrian and Salinator. Under these consuls an eclipse of the sun took place.*”

„*Hadrianus és Salinator. Ezen konzulok idején egy napfogyatkozás történt.*”

Hadrianus császár uralkodása alatt [H. K. 117–138] nem sikerült Róma megfigyelési központtal egy jó napfogyatkozást találnia. Ezek után a szerző kénytelen volt a fenti 80 százalékos részleges napfogyatkozást kiválasztani, természetesen azzal a kitételrel, hogy az esemény realitását – azt, hogy a forrás és a napfogyatkozás egymást fedik – 0,2-re [20%] teszi. Mivel a kiindulás szempontunkból egy fiktív [hiszen csak Hadrianus uralkodásához kötött], nem különösen feltűnő esemény [napfogyatkozás], a 200 évvel későbbi találati intervallum tág határok között kereshető. A következő napfogyatkozások jöhetnek számításba:

306. júl. 27. Róma, helyi idő 6:30 perc, jól észrevehető kb. 95%-os részleges napfogyatkozás. Az évkülönbség a hivatkozott 20%-ra valószínűsíthető eseménytől 188 év!

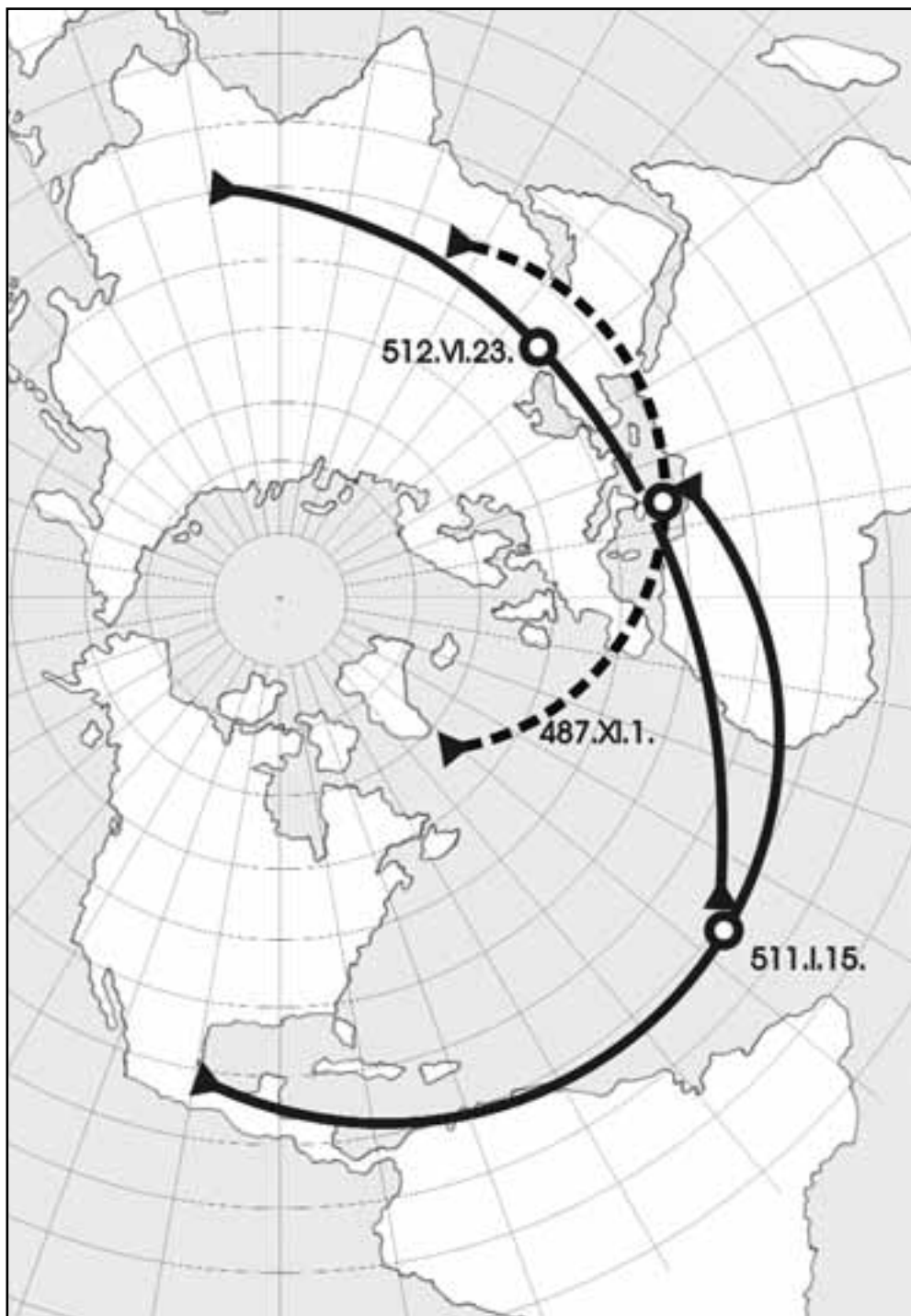
319. máj. 6. Róma, helyi idő 16:57 perc, jól észrevehető, kb. 88%-os részleges napfogyatkozás. Mivel a napfogyatkozás Aachen környékén volt totális, valamint Germánia is a Római Birodalom részét képezte, nem lehet kétségem afelől, hogy ez a keresett napfogyatkozás Hadrianus korából. Az évkülönbség a hivatkozott 20%-os valószínűségű eseménytől 201 év! Teoretikusan – a rossz hivatkozás miatt – ezen kívül szóba jöhetne még a 334. júl. 17-i 98%-os napfogyatkozás is, hiszen Hadrianus uralkodása 21 évig tartott. [216 év különbség]

Számunkra tehát az a fontos, hogy Hadrianus császársága a 320-as évek környékén keresendő. Többet nem is akarok állítani. Ez a napfogyatkozás Jézus Krisztus születésétől számított 125. évben következett be. Természetesen a pontos uralkodási időszak megjelölésére ez alapján nem vállalkozhatok.

291. máj. 15. Hivatkozás: *Consularia Constantinopolitana* [ca. 468] (Newton p. 533)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*Tiberianus and Dione consuls. Under these consuls there was a darkness in the middle of the day, and this year Constantius and Maximinus were elevated to Caesars on the calends of March.*”

„*Tiberiánus és Dione konzulok. Ezen konzulok idejében sötétség állt be délidőben, és ezen évben Constantius és Maximinus cészárok lettek március Kalendae-jában.*”

16. sz. melléklet

Newton nem vállalkozik a helyszín meghatározására, annak ellenére, hogy a korabeli Rómában élő személyekről van említés. Ráadásul azt is tudjuk, hogy Konstantinápoly építését még nem kezdték el. Tehát a helyszín Róma! Nagy segítség a déli időpont megnevezése. Ennek okán a hivatkozott kb. 70%-os [Róma] részleges napfogyatkozás elvetendő. A hungár naptár 200 éves segítségével viszont szinte pillanatok alatt ráakadhatunk a keresett eseményre:

487. nov. 1. helyi idő 12:03 perc, jól érzékelhető 99%-os majdnem tökéletes gyűrűs napfogyatkozás. Mivel a napfogyatkozás nyugat–kelet irányú volt [Barcelona 100%] a teljes Római Birodalom területén láthatták. (Oppolzer, Nr. 4022.)

Az évkülönbség 196 év! De ebben az esetben nem szükséges ennél jobb napfogyatkozás után vizsgálgódní. (16. melléklet) Kronológiailag csak annyit jegyeznek meg, hogy Constantius és Maximinus [Maximiánus] Caesarrá választása Jézus Krisztus születését követő 293. évre [487–194] tehető... Igazából a történettudomány is így tanítja.

306. júl. 27. Hivatkozás: Georgios Hamartolos [ca. 842, Chapter IV. 180] (Newton p. 533)

„György barát” forráshelye a következőket tartalmazza: „*An earthquake happened in Campania, and 13 cities were struck down; and an eclipse of the sun occurred at the 3rd hour of the day, so that stars appeared in the sky.*”

„*Campániában egy földrengés volt, és 13 város dőlt romba; és egy napfogyatkozás volt a nap 3. órájában, olyannyira, hogy a csillagok feltűntek az égbolton.*”

A helyszín meghatározása: Campánia, amelynek része Nápoly városa is, nagy segítségünkre van. Newton jól gondolja, hogy a helyszín csak a földrengésre vonatkozhat. Nagy Konstantin hagyományos kronológia szerinti uralkodási időszakában [306–337] nem talált olyan napfogyatkozást, amely a forrás mindkét feltételét (a nap harmadik órája és a csillagok látszanak) maradéktalanul kielégítené, ezért a forrást, mint csillagászati esemény nem tekintheti használhatónak.

A forrás hihetőségével kapcsolatban nekem is vannak fenntartásaim, hiszen írója 842-ig ír, Konstantinápolyban él, és 500 év választja el a jelzett napfogyatkozásától. Ráadásul az akkoriban már hetven éve „frank függésben” lévő Beneventum hercegséget Campániának nevezi. Túl sokat nem rágódva egy ilyen bizonytalan eseményen, megnevezem ajánlatomat: **512. jún. 29. Antiochia környéke.** Természetesen a múlt században Oppolzer is kiszámította a napfogyatkozást. (Nr. 4083.) A totális napfogyatkozás sávja: Tu-

nisz, Szicília, Görögország, Byzantion (Konstantinápolyt még nem kezdték el építeni), Kaukázus. (16. melléklet.) Ez 206 év távolságra van a hivatkozott, nem megbízható eseménytől.

319. máj. 6. Hivatkozás: Consularia Constantinopolitana [ca. 468] (Newton p. 534)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*Licinio V and Crispo Caes. Under these consuls there was a darkness at the 9th hour of the day.*”

„*Licinio V(?) és Crispus cézárók. Ezen konzulok idején a nap 9. órájában elsötétült.*”

Mommsen óta 318-as évnak illik az eseményt tekinteni. Mivel a helyszín megállapíthatatlan, Newton nem is próbálkozik az esemény szakszerű azonosításával. A nagyfokú bizonytalanság ellenére megnevezem ajánlatomat: **192 évvel később** Rómában, közvetlenül esti szürkület előtt volt nyolcvan százalékos napfogyatkozás, amely január 15-én tényleg a nap kilencedik órája, és ezzel köszöntött be a sötétség. Tehát 511. január 15-e, helyi idő 16:46 körül. (Oppolzer, Nr. 4080., 16. melléklet.)

A figyelmes olvasó észrevehette, hogy ezzel a napfogyatkozással, [319. máj. 6.] pontosabban irodalmával a fentiekben már találkoztunk, hiszen ez Hadrianus kora. Ld. ott!

346. jún. 6. Hivatkozás: Theophanes [ca. 813] (Newton p. 534)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*That same year an eclipse of the sun happened, so that stars appeared in the sky, at the 3rd hour of the day on the 6th day of Daisios.*”

„*Ugyanebben az évben volt egy napfogyatkozás úgy, hogy a csillagok felűntek az égen, a nap 3. órájában Daissos [június] 6. napján.*”

Bár az előszóban azt ígértem, hogy forráskritikát ebben a könyvemben nem szándékozok alkalmazni, „Hitvalló Theophanés” esetében ezt azért nem tehetem meg, mert Robert Newton, a kiváló csillagász nagyon komoly független forrásnak gondolja. Mit is tudunk „Hitvalló Theophanésről”?

Természetesen csak azt, amit önmagáról írt...

Nem rendelkezünk korabeli forrással arra vonatkozóan, hogy egyáltalán abban a tudósok által kijelölt – az ún. „képrombolás időszakban” – 752–818

között élt-e, halt-e. Mindenesetre fennmaradt az utókorra **egy korát megelőző** „Világkrónika” [*Chronographia*], amelyben a hagyományos kronológia i. sz. 284. és i. sz. 813. éve között elvégzi a világtörténészek máig legproblémásabb feladatát – a szinkronizációt. Teljesen – addig – egyedülálló módon, „szakszerűen” évek alá rendezi a bizánci, perzsa uralkodókat (később az arab kalifákat), feltüntetve a konstantinápolyi, jeruzsálemi, alexandriai és antiochiai patriarchákat, de még a római pápákat is...

Mindezeknek az utókor örülhetne, de sajnos ebbe öröm is vegyül, hiszen „Hitvalló Theophanes” az „**egyetlen forrás**” az i. sz. 610–813 közötti időszakra! Nincs megerősítése, tehát nem ellenőrizhető...

Pedig az nagy baj!

Tudományos köntösben, általános megfogalmazásban: „Theophanes forrásai elvesztek, ezért műve, különösen nagy értékű számunkra”...

Moravcsik Gyula – „*BYZANTINOTURCICA*” –, 1958-ban Berlinben megjelent művében három részre bontja Theophanes munkáját, amelyet a napfogyatkozások esetében figyelembe kívánok venni.

„A 4–5. századra vonatkozóan Theophanes forrásai bizánci egyháztörténészek (*SOKRATES, SOZOMENOS, THEODORETOS*), akiknek munkáit, **egy későbbi kivonatos gyűjteményből** ismerte.

Az 5–7. századra vonatkozóan használja *PRISKOS, PROKOPIOS, AGATHIAS, MALALAS, IOANNES EPIPHANEUS, THEPHYLAKTOS SIMOKATTES*, és *GEORGIOS PISIDES* műveit. Nehezen állapítható meg, hogy eredeti műveiket, vagy **későbbi közvetítőkön keresztül** fennmaradtakat. **Ez utóbbinak nagyobb a valószínűsége.**

Művének befejező részét illetően, amely a 7–8. századot fogja át, a felhasznált forrásait **nem ismerjük.**”

Stílusa nagyon érdekes, hiszen a **maga alapította kolostor apátjától** nem elvárhatóan népieskedő, „anyagválogatása és nyelvezete egyszerűbb olvasóközönségre szabott.” [Szádecky-Kardos Samu, *Korai Magyar Történeti Lexikon*, Akadémiai Kiadó Bp. 1994]

Ha ehhez hozzáesszük Moravcsik azon észrevételét, hogy „részben antikizáló nyelvhasználat is kimutatható” teljessé válik bizonytalanságunk. Hozzánk hasonlóan Moravcsik Gyulát is nyugtalanítja a bizánci történetírás „7–8. századi érzékeny lukja”, amelyet Theophanesszel tömnek be. Legyen ennyi elég a „történészkedésből”, inkább koncentráljunk magára az idézett eseményre:

A forrás meglepően pontos. 450 év távolságából napra pontosan megadja **egy napfogyatkozás** szakszerű adatait. Az előzőekben megmutattuk, hogy nem is eredeti forrásokból, hanem késői kivonatokból dolgozott, mégis egy fizikailag megtörtént eseményt ír le!

A problémám összesen csak annyi, hogy ezt a napfogyatkozást nem jegyezheték fel, hiszen Róma felett 70%-os volt, míg Byzantion felett is csak 85%-os volt. Ilyen és ehhez hasonló részleges napfogyatkozások három-négyévenként adatolhatók a föld bármely pontján. Pedig a forrás nagyon is célzatos. Theophanes ezzel az eseménnyel szinkronizálja II. Konstantius császár uralkodásának 10. vagy 11. évét. A hagyományos kronológia szerint 337–361 között uralkodik. A hungár naptár segítségével **194 évvel** később rátalálhatunk az **igazi napfogyatkozásra: 540. június. 20!** (Oppolzer, Nr. 4152., 17. melléklet.)

Ez tökéletes napfogyatkozás volt Gibraltár, Róma, Nápoly, Szófia és a Fekete-tenger környékén, amelynek segítségével pontosítható II. Konstantius császár uralkodása [531–555].

(Erről a napfogyatkozásról tényleg olvashatott a szerintem a hagyományos kronológia szerint 1204 után élő és **tudatosan hamisító** [nem ártatlan kompilátor] magát Theophanesnek és Ansastasius Bibliothekariusnak aposztrofáló szerzetes. Későbbiekben: „Theo, a komputista”.)

E napfogyatkozást egyébként a tárgyilagos, a források korabeliségét meg nem kérdőjelező naiv Newton Theophanes „független” eseményeként értéke-li, pedig a 450 év igazán nem apróság. (A menekülési lehetőséget természetesen nem zárta le, hiszen az esemény hihetőségét, a nem látszó csillagok miatt, 20%-ra teszi.) A független minősítés feltűnő különösen a Római Birodalom esetében, ahol szinte folyamatos a történetírás. Elvárható lenne több korabeli, tényleg független forrás.

Cedrenus, aki a H. K. 1100-as éve körül fejezi be művét, Theophanéstól veszi át az eseményt. Tehát ő még későbbi, és állításunkat nem zavarja az a tény, hogy legkorábbi kéziratai a 13. századból maradtak fenn, természetesen Párizsban és Vatikánban...

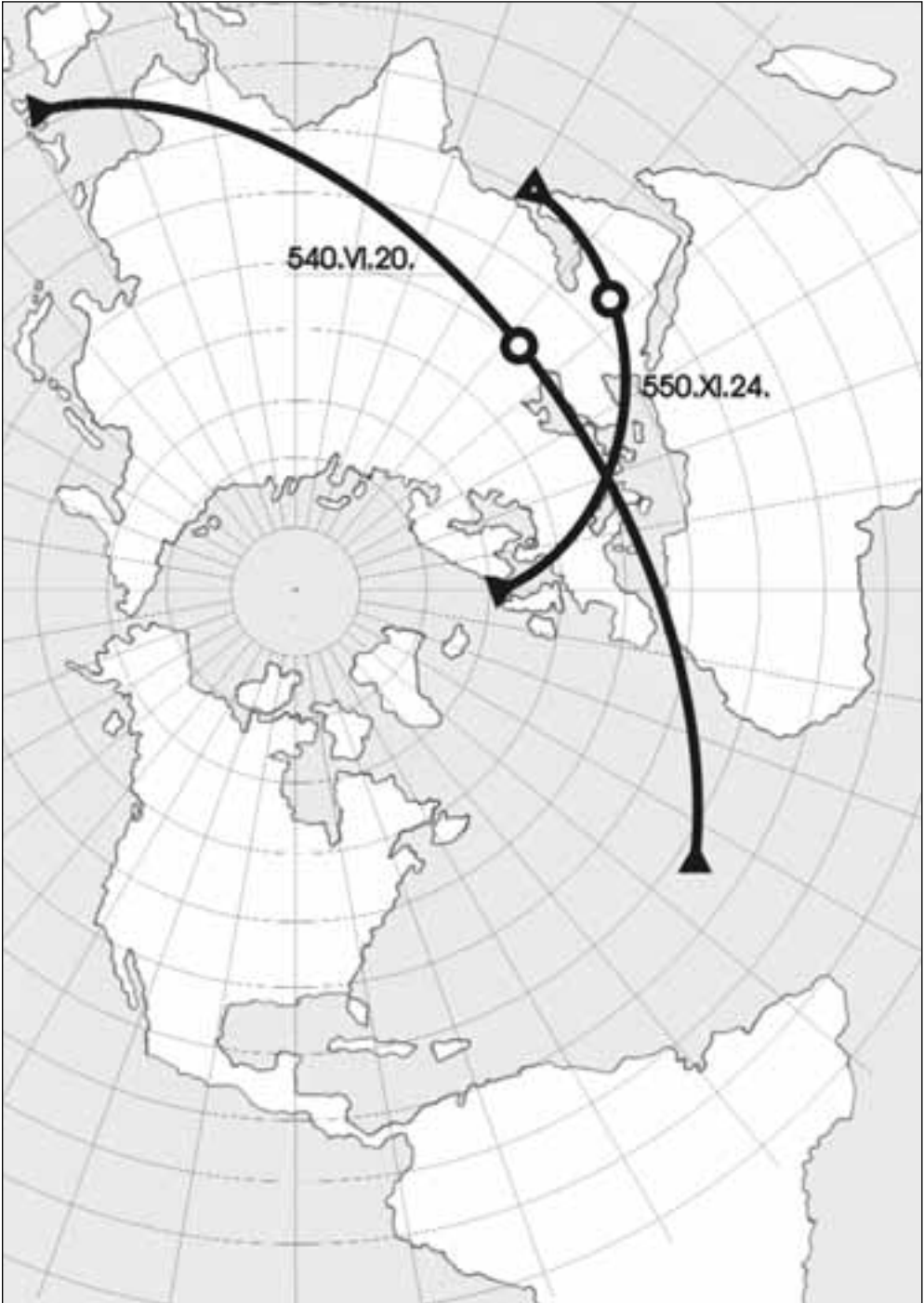
Ezen kívül létezik még egy hivatkozás: Eusebius [ca. 325], aki húsz évre **előre meglátta** ezt az eseményt...

Theophanésről még csak annyit, hogy aki valamikor Párizsban a Bíborbanszületett Konstantin császár művét, a DAI-t kitalálta, azt állítja, hogy a császár anyai nagybátyja volt:

„Eddig az időpontig foglalta időrendbe az arabok éveit Szent Theofánisz, aki az úgynevezett Agrosz monostort alapította, s aki anyai nagybátyja volt Konstantinnak, a nagy, kegyes és legkeresztényebb császárnak, az igen bölcs és erényes Leo császár fiának és a római birodalom jogarát kezében tartó boldog emlékezetű Vazul unokájának.”

(DAI, 22. fejezet, 99. l., Moravcsik Gyula, Bp. 1950.)

Sajnálatos módon az előbbiekből az derül ki, hogy a DAI-t nem Konstantin császár írta, hanem egy olyan kései hamisító, akinek a Theophanes és a császár közötti – mai tudásunk szerinti – 150 évnyi úrról halvány fogalma

17. sz. melléklet

sincs. A hungár naptár 200 éves fantomidőszakát figyelembe véve, egyébként nagyon gyanús időszakban „él” Theophanes [752–813].

Véleményem szerint tehát **Theophanes műve egy i. sz. 1204 [Bizánc kifosztása, kéziratok, könyvek széthordása, majd latinra „ferdítése” az aktuális politikai helyzetnek megfelelően] utáni hamisítás, amikor már tudtak napfogyatkozásokat szakszerűen visszaszámolni!**

Mindenesetre a későbbiekben ki kell ennek derülnie. Tartogat még „Theo, a komputista” meglepetéseket számunkra.

348. okt. 9. Hivatkozás: Theophanes [ca. 813] (Newton p. 536)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*That same year the sun again became obscured at the 2nd hour of the Lord’s Day.*”

„*Ugyanebben az évben a nap újra elsötétült az Úr napja 2. órájában.*”

„Hitvalló Theophanés, aki napra pontosan megadta [kiszámolta] az előző napfogyatkozás időpontját, itt teljesen félrevezető. Ennek ellenére Newton 20%-os valószínűséggel ezt az évet választja a napfogyatkozás időpontjául. Esetünkben – mivel a forrás ugyanaz – elegendő megkeresni Theophanés igazi napfogyatkozása utáni **következő** jó, értékelhető napfogyatkozást, amely **550. november 24-én** volt látható Konstantinápoly felett, a reggeli órákban. (Oppolzer, Nr. 4179., **17. melléklet.**) A napfogyatkozás alapján egy tíz éves bizonytalanság tükröződik így forrásunkban. Az évkülönbség **202 év**. A római császár személye nem változott, II. Konstantius.

360. aug. 28. Hivatkozás: Ammianus Marcellinus [ca. 391] (Newton p. 537)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*That year throughout the East a darkness was seen and stars shone out together from morning until midday.*”

„*Ugyanebben az időben a keleti vidékeken sötét homály borította be az eget, és hajnalhasadástól délig szüntelenül ragyogtak a csillagok.*”

Newton 50%-os valószínűségűnek tekinti az eseményt, pedig az a nullával egyenlő, hiszen még sötét van. [1:55 UT]

Ezen nincs miért rágódnia, a szerzőt keletre küldeni haditudósítónak...

Súlyosabb aggodalmakra ad okot a napfogyatkozás részletesebb leírása, amely alapján az olvasóra bízom, hogy a művet – *Rerum gestarum libri* – írták-e i. sz. 391–392-ben?

„A rémületet még az is fokozta, hogy mivel az égi fény elhomályosult, és a napkorong eltűnt a világ szeme elől, a gyáva lelkű emberek azt gondolták: a Nap hosszú időre megfogyatkozik. Később azonban ismét megjelent, először sarló alakú Hold formájában, azután félhold alakúra növekedett, majd egész terjedelmében visszatért. Ez a jelenség csak akkor látható ilyen tisztán, ha az egyenlőtlen pályán haladó Hold havi útja szabályos időközökben visszatér a kiindulóponthoz, vagyis ha az egész Hold ugyanannak a csillagképnek a tartományában a Nap alá, vele szembe kerül, s néhány pillanatra megáll azokban a pontokban, amelyeket a mértan a részek részeinek nevez. Noha a két égitestnek forgása és mozgása, valahányszor a Hold befutja pályáját, egymástól mindig egyforma távolságban tér vissza ugyanahhoz a ponthoz, miként a természetbúvárok megfigyelték, mégsem mindig sötétedik el a Nap ezeken a napokon, hanem olyankor, ha a Hold vízszintes síkban lép a tüzes korong és a mi szemünk közé. Röviden szólva, a Nap akkor tűnik el és veszti el fényét, ha ő maga és az összes égitest közül legalacsonyabban járó holdkarika egymást kísérve és saját pályáján maradva, a köztük levő magasságkülönbség megőrzésével, együttállásban jut el, mint Ptolemaeus tudományosan és szépen megmagyarázza, azokhoz a dimenziókhoz, amelyeket görögül fel- és leszálló ekliptikus csomóknak nevezünk. Ha a két égitest ebben az együttállásban csak súrolja a szomszédos területeket, akkor a fogyatkozás részleges lesz, ha viszont érintkeznek a felmenő és lemenő pályákat pontosan összekötő fordulópontokkal, akkor az eget vaksötétség borítja, mint sűrű köd, úgyhogy még a legközelebbi tárgyakat sem lehet megkülönböztetni.

Kettős Napot akkor vélünk látni, ha a szokásosnál magasabban úszó felhő, az örök tüzek közelsége miatt ragyogva, mint valami tiszta tükörben egy második napkorong fényét mutatja.

Most térjünk rá a Holdra. Csak akkor szenved a Hold látható és nyilvánvaló fogyatkozást, ha kör alakban teljes fénnel éppen szembekerül a Nappal, s attól száznyolcvan foknyi távolságban, vagyis a hetedik csillagképben tartózkodik. Noha ez minden holdtöltekor így történik, még sincs ilyenkor mindig holdfogyatkozás. Mivel azonban a Hold a földpálya közelében helyezkedik el, és legalacsonyabban van az ég valamennyi szépsége közül, néha a rátűző napkorong alá bukik úgy, hogy ráesik a Föld árnyékának hegyes csúcsban végződő kúpja. Ilyenkor sötétségbe burkolózik, mert a Nap a kettőjük közé tolaikodó Föld miatt nem világítja meg sugaraival a Holdat, melynek, mint különböző megfigyelésekből következtetni lehet, soha nincs saját fénye.

Amikor tehát ugyanabban a csillagképben találkozik egyenes vonalban a Nappal, elsötétedik, amint mondtam, és fénye egészen elhalványodik. A gö-

rögök ezt holdtalálkozásnak nevezik. A feltevés szerint akkor kezd növekedni, amikor csekély eltéréssel csaknem merőlegesen áll fölötté a Nap. Fölkeltkor eleinte még karcsú sarlónak látszik mindaddig, amíg a Naptól eltávolodva egy másik csillagképbe nem lép. Továbbhaladva már szépen világít, és szarvakat kap; ekkor görögül menoeidesnek, sarló alakúnak mondjuk. Amikor annyira eltávolodik a Naptól, hogy a negyedik csillagképhez ér, a ráírányuló napsugaraktól nagyobb fényt kap; ekkor görögül dichomenisnek, vagyis félholdnak hívják. Amikor továbbhaladva már nagyon eltávolodik a Naptól, és az ötödik csillagképhez ér, akkor amphikyrtos, vagyis kétfelé hajló lesz, és kétfelől kitüremelő alakot mutat. Amikor aztán egyenes vonalban szemközt áll a Nappal, akkor a hetedik csillagképbe lépve teljes fényben ragyog.

A fentiekben azt mondtam, hogy a Nap egyszer az aetherben, máskor pedig az alsóbb világban tartózkodik, ámde tudnunk kell, hogy az égitesetek a mindenséghez viszonyítva se nem nyugosznak le, se nem kelnek föl, mert ezt csak a Földről nézve észleljük így, amely valamilyen erő belső mozgásától hajtva lebeg, és a dolgok nagyságához képest csupán parányi pontnak tekinthető. Ha fölnézünk az égen örök rend szerint felfüggesztett csillagokra, fogyatékos emberi látásunknál fogva helyükből kimozdulni véljük őket. De térjünk vissza tárgyunkhoz.”

Ítéletünket, hogy valóban negyedik századi forrással van-e dolgunk, megkönnyíti, annak napfényre kerülésének körülményei. Ugyanaz a **Poggio** találta meg német kolostorok nyírkos, pókhálós elhagyott tornyaiban, aki a Tacitust is **kitalálta**. [1420–1430 körül.]

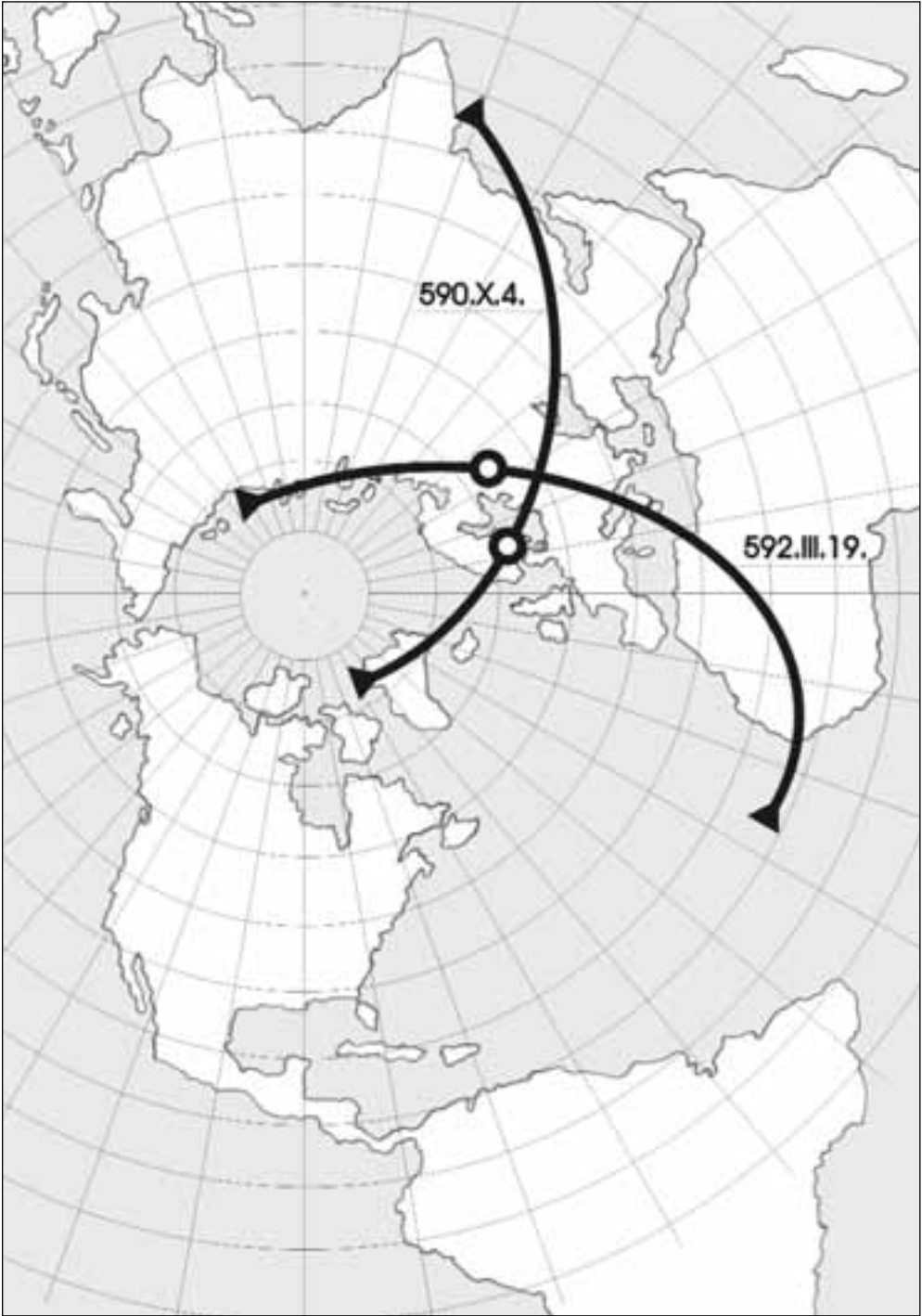
Egy humanista „humanista alkotásának” hihetőségét nagyban segíti, segítheti egy napfogyatkozás szerepeltetése, ráadásul, ha azt visszaszámolással le is lehet ellenőrizni. Ez esetünkben nem állt fenn, hiszen, mint megmutattam, ez a sugalmazott napfogyatkozás nem látszott Rómában. Nem ismerem, nem kutattam a humanista, pápai titkár, „abbreviátor” Poggio forrásait, de biztos, hogy olvashatott egy II. Konstantius korabeli napfogyatkozásról, amelynek adatait az alábbiakban határoztam meg.

A hungár naptár segítségével **190 évvel** később újból az **550. november 24-i** (Oppolzer, Nr. 4179., **17. melléklet.**) napfogyatkozásra akadhatunk. Természetesen a 190 év nem pontos, hiszen a hasonlítási bázis csak egy sötét fikció volt... A 10 óra 31 perces helyi idő, [Antiochia] szerintem tökéletes.

393. nov. 20. Hivatkozás: Marcellinus [ca. 534] (Newton p. 537)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*At that time indeed there was darkness at the third hour of the day.*”

„Ezen időben valóban sötétség volt a nap harmadik órájában.”

18. sz. melléklet

A Római Birodalom területén 1609 évvel ezelőtt tényleg megfigyelhető volt egy napfogyatkozás, csak a forrásunk helyszíne ismeretlen. Newton nem tekinti független forrásnak, ezért nem is értékeli hihetőségét.

Az eddig vizsgált hét esemény alapján feljogosítva érzem magamat arra, hogy a forrás tartalmát kb. 200 évvel később keressem, hiszen annak van értelme. (A tényleges 393. nov. 20. napfogyatkozás irodalmát, a hagyományos kronológia 195. éve környékén kellene kutatni.)

Két ajánlatom is van: 197 évvel később **590. október 4. Konstantinápoly, 13 óra 37 perc** (Oppolzer, Nr. 4281.) vagy amennyiben a délelőtt szimpatikusabb **199 évvel később 592. márc. 19. Konstantinápoly, 11 óra 17 perc.** (Oppolzer, Nr. 4284.)

Keresésünket szerencsésen egészíti ki a Fasti Vindobonenses szövege: „*Theodosius III and Abundantius. Under these consuls was darkness on the day of the Sun at the 3rd hour on the 6th calends november (= oct 27).*” (Newton, p. 452.)

„*Theodosius III. és Abundantius. Ezen konzulok idején nappali sötétség volt a harmadik órában november 6 Kalendae-ján (= okt. 27).*”

Ez a leírás az 590. október 4-i napfogyatkozásra illik rá. A 393. nov. 20. napfogyatkozást Newton a Fasti Vindobonenses független megfigyelésének tartja, amelyet Marcellinus átvesz, de azt is elképzelhetőnek tartja, hogy mindkét leírás közös, fenn nem maradt forrásra megy vissza. Mindazonáltal az esemény realitását mindössze 20 százalékra teszi...

Ajánlatom alapján viszont megengedhető, hogy a két forrás különböző, egymástól másfél év távolságban, más helyszíneken megfigyelhető napfogyatkozásokra vonatkozik. **(18. melléklet)**

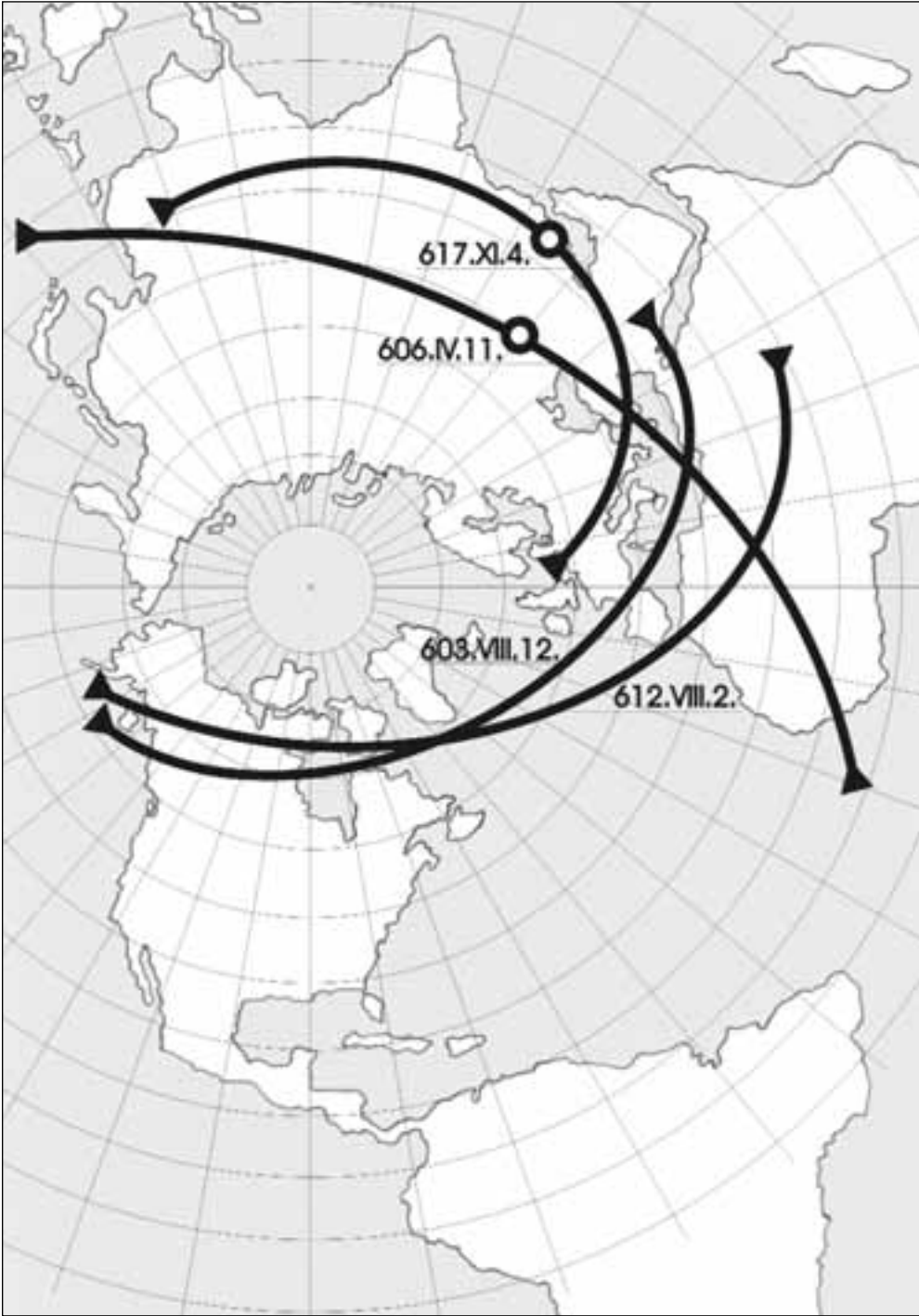
402. nov. 11. Hivatkozás: Consularia Constantinopolitana [ca. 468] (Newton p. 538)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*Arcadius V and Honorius V. Under these consuls there was an eclipse of the sun on the 3rd ides november (= nov 11).*”

„*Arcadius V és Honorius V. Ezen konzulok idejében volt egy napfogyatkozás november 3. idusán (= nov. 11).*”

Mivel a helyszín megállapíthatatlan, Newton nem értékeli az eseményt. A forrás alapján spanyol helyszínt feltételez.

Én ebben az esetben Newtonra hallgatva nem minősítem az eseményt, hiszen cca. 200 évvel később, több nagyon jó napfogyatkozás észlelhető Dél-

19. sz. melléklet

Európa térsége felett. Pl. 603. aug. 12. (Oppolzer Nr. 4312.), 606. jún. 11. (Oppolzer Nr. 4320.), 612. aug. 2. (Oppolzer Nr. 4336.), 616. máj. 21. (Oppolzer, Nr. 4345.), 617. nov. 4. (Oppolzer, Nr. 4347.)

A forrás elég bizonytalan volta miatt, a hónap, nap meghatározás [év nélkül] is kétséges. (19. melléklet.)

418. júl. 19. Hivatkozás: Philostorgius [ca. 425] (Newton p. 538)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*When Theodosius was in his boyhood, and the month of July had advanced to the nineteenth day, about the eighth hour of the day, the sun was so deeply eclipsed that stars could be seen.*”

„Amikor Theodosius ifjúkorát élte és július hava 19. napjára lépett, a nap 8. órája környékén a nap olyan erősen megfogyatkozott, hogy a csillagok láthatóvá váltak.”

Kezdjük a legfontosabbal. **A forrás elveszett.** A fenti mondat egy kilencedik század utáni munkából, az „Epitome Confecta a Photio Patriarcha”-ból maradt ránk. Egy kissé hihetetlen, hogy napra pontosan megnevez egy Rómában, de Konstantinápolyban is tökéletes totális napfogyatkozást (Oppolzer Nr. 3863., **20. melléklet**), ugyanakkor azt Theodosius császár gyermekkorába helyezi, amely már nem fed a valóságot. Theodosius császár a hagyományos kronológia szerint 408-tól uralkodik, 416-ban, 15 évesen nagykorúvá lesz. Newton ennek ellenére független, biztos, jó eseménynek tekinti, amellyel nem tudok egyetérteni. Természetesen ebben az esetben is léteznek kb. 200 évvel későbbi napfogyatkozások – még Theodosius igazi gyermekkorában is –, természetesen nem július 19-én...

E nagyhatású napfogyatkozás irodalmi forrását Caracalla császár idejében [H. K. 198–217] kell keresni.

484. jan. 14. Hivatkozás: Marinus [ca. 486, Chapter XXXVII] (Newton p. 540)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*There were also omens for a year before his death, for example an eclipse of the sun which was so great that it made night out of day. A deep darkness began and stars could be seen. This happened in the sign of Capricorn toward the rising point.*”

„A halála előtti év során több előjel volt, például egy napfogyatkozás, amely oly mértékű volt, hogy a napot éjszakává változtatta. Sűrű sötétség kezdődött és a csillagok láthatóvá váltak. Ez a bak jegyében történt, a felkelő nap irányában.”

Newton az esemény függetlenségét, realitását 50%-ra teszi, képzeletbeli helyszíne Athén. A napfogyatkozást korábban már Oppolzer is kiszámította,

20. sz. melléklet

(Nr. 4014.) és Athénben még reggel egyszerűen nem láthatták. Helyi idő szerint 7:43-kor még sötét van, ekkor 99%-os a napfogyatkozás, 7:50-kor amikor Athénben megláthatnák a felkelő napot, a napfogyatkozás már „fogyóban” van. 8 órakor az állapot 75%-os, tehát a forrásban jelzett körülmények [a nappal éjszakára változott] nem álltak fenn. Magyarul a forrás nem ezt az eseményt írta le. Nehéz a helyzetünk az igazi kb. kétszáz évvel később bekövetkezett napfogyatkozás meghatározását illetően, hiszen a helyszín ismeretlen. Amennyiben elfogadom Newton ajánlatát – Athén és tél –, akkor csak a **698 dec. 8-i** esemény jöhet számításba. (Oppolzer, Nr. 4552., **20. melléklet.**)

497. ápr. 18. Hivatkozás: Marcellinus [ca. 534] (Newton p. 541)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*An eclipse of the sun appeared.*”
„*Egy napfogyatkozás történt.*”

Mivel a helyszín valószínűleg Konstantinápoly – ahol él és ír Marcellius –, Newtonnak megint csak problémái vannak, nem véletlenül. Az év megnevezése ellenére érzi, hogy nem fogadhatja el ezt a Kairó környékén optimális gyűrűs napfogyatkozást. (Oppolzer, Nr. 4046.) 196 évvel később **693. október 5-én** minden igényt kielégítő napfogyatkozást regisztrálhatunk a normandiai partoktól Itálián át Észak-Görögország, valamint Kis-Ázsia felett. (Oppolzer, Nr. 4538., **21. melléklet.**) Mindez természetesen Anastásius császársága idején... A hagyományos kronológia 491–518 évei között.

512. jún. 29. Hivatkozás: Marcellinus [ca. 534] (Newton p. 542)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*Near these times an eclipse of the sun happened.*”

„*Ezen idők környékén egy napfogyatkozás történt.*”

A helyszín Konstantinápoly, az esemény realitása Newton szerint 100%, mivel a forrás korabeli. Ebben az esetben nehéz kétségbe vonni Newton véleményét, hiszen Konstantinápoly felett tényleg 100%-os totális napfogyatkozás volt megfigyelhető a fenti időpontban 1490 évvel ezelőtt. Eddig általában Newton bizánci forrásait vizsgáltam, mert nem vagyok tájékozott a különféle angol, skót, és ír forrásokban. Fenti napfogyatkozás kapcsán el kell mondanom még azt is, hogy a fizikailag akkor lezajlott napfogyatkozás iránya délnyugat-északkeleti volt. Tehát a mai Tunisz felől Szicíliát, Görögországot érintve húzódott a Hold árnyéka Konstantinápolyon át egészen Kínáig. (**Ld. 16. melléklet.**)

21. sz. melléklet

A fentiek alapján meglepetéssel olvashatjuk Newton ír forrásainál, hogy az *Annals of Ulster* és a *Chronicum Scotorum* ismeri és feljegyzi ezt a napfogyatkozást.[p. 187]

Természetesen Newton is meglepi ez az érthetetlen tudás, amelyet azzal hidal át, hogy ismerték, olvasták Marcellinust, és átvették tőle. De vajon miért csak ezt az egyet? És miért nem vették át a német és olasz írók műveikbe, ráadásul ők még közelebb is voltak az eseményhez?

A hungár naptár most is segítségünkre van, remélem, ettől a pillanattól az Önök számára is perdöntő módon!

698. december 8-án Izlandtól délre elkezdődött egy gyűrűs napfogyatkozás. (Oppolzer, Nr. 4552., **20. melléklet.**) Írországban helyi idő szerint 9 óra 27 perckor, Palermo felett 11 óra 6 perckor, Krétán 12 óra 35 perckor, míg Konstantinápolyban 13 óra 40 perckor volt legtökéletesebb a takarás. Tehát ennyit a napfogyatkozásról. Ebben az esetben a teoretikus évkülönbség 186 évet tesz ki [nem 200 évet], de ez nem befolyásolja gondolatmenetemet, hiszen az 512-es viszonyítási alap eredendően téves. (Annak az eseménynek az irodalmát Nagy Konstantin uralkodásának kezdetén kell keresni, Newton 306. júl. 27-i hivatkozása, amikor a Várost még nem kezdik el építeni.) A feljegyzés antiochiai helyszínt bizonyít.

Ne csodálkozzon az olvasó, hogy a napfogyatkozásokra vonatkozó különféle források átfedik egymást, hiszen ez a forrás fogalmának a lényege!

590. október. 4. Hivatkozás: Simocatta [ca. 625] (Newton p. 542)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*Not moved by their entreaties, the emperor Mauricius went out of the palace and proceeded one and one-half parasangs to the Hebdomon, as it is called in Byzantium. That day there happened a very great eclipse of the sun. Then there arose a violent roaring south wind, that almost tore the pebbles from the depths of the sea.*”

„*Kérleléseiktől meg nem indíttatván, Maurikios császár elhagyta a palotát és másfél parasang távolságot tett meg Hebdomonig, ahogy azt Bizáncban neveztek. Azon a napon egy nagyon nagy napfogyatkozás történt. Aztán egy heves, zúgó déli szél támadt, amely majdnem felhozta a kavicsokat a tenger fenekéről.*”

Simocatta nem nevezi meg az évet, hónapot, napot. Mauricius Tiberius császár uralkodása a hagyományos kronológia 582–602 éve között keresendő, tehát az a „nagy napfogyatkozás” is e két év között keresendő. A helyszín Newtonnál Konstantinápoly. A **18. mellékletünkben** a gyűrűs napfogyatkozás vonala jól követhető. Hiába tekinti Newton ezt az egyetlen létező eseményt 100%-os valószínűségűnek, nem meggyőző.

22. sz. melleklet

Ajánlatom ennél lényegesen jobb! 197 évvel később 787. IX. 16-án teljes Dél-Európában megfigyelhető egy gyűrűs napfogyatkozás. (Oppolzer, Nr. 4761. **22. melléklet.**) A helyszín bárhol lehet [pl. Barcelona, Szardínia, Szicília, Peloponnészosz-félsziget, Kréta, Ciprus, Antiochia 100%-os takarás].

Newtonnak úgy tűnik, hogy **Theophanes** Simoccatától átveszi ezt a napfogyatkozást. Szokásától eltérően nem nevezi meg [Theophanes] a hónapot, napot, órát...

617. november. 4. Hivatkozás: Georgios Hamartolos [ca. 842] (Newton p. 543)

„György barát” forráshelye a következőket tartalmazza: *„There happened moreover a severe famine and great mortality; the sun also was darkened and ashes rained.”*

„Ehhez járult még egy súlyos éhínség és óriási elhalálozás; a nap is elsötétült és hamueső esett.”

A hivatkozott napfogyatkozás ismert a 19-es mellékletünkéből, Opp. 4347., Honorius és Arcadius idejéből. A leírás alapján az sem biztos, hogy napfogyatkozásról van szó, így nincs is értelme keresnünk 200 évvel később, Herakliosz császár idején. Egyébként Newton sem foglalkozik a továbbiakban vele, hiszen vulkán kitörés leírás is lehetett.

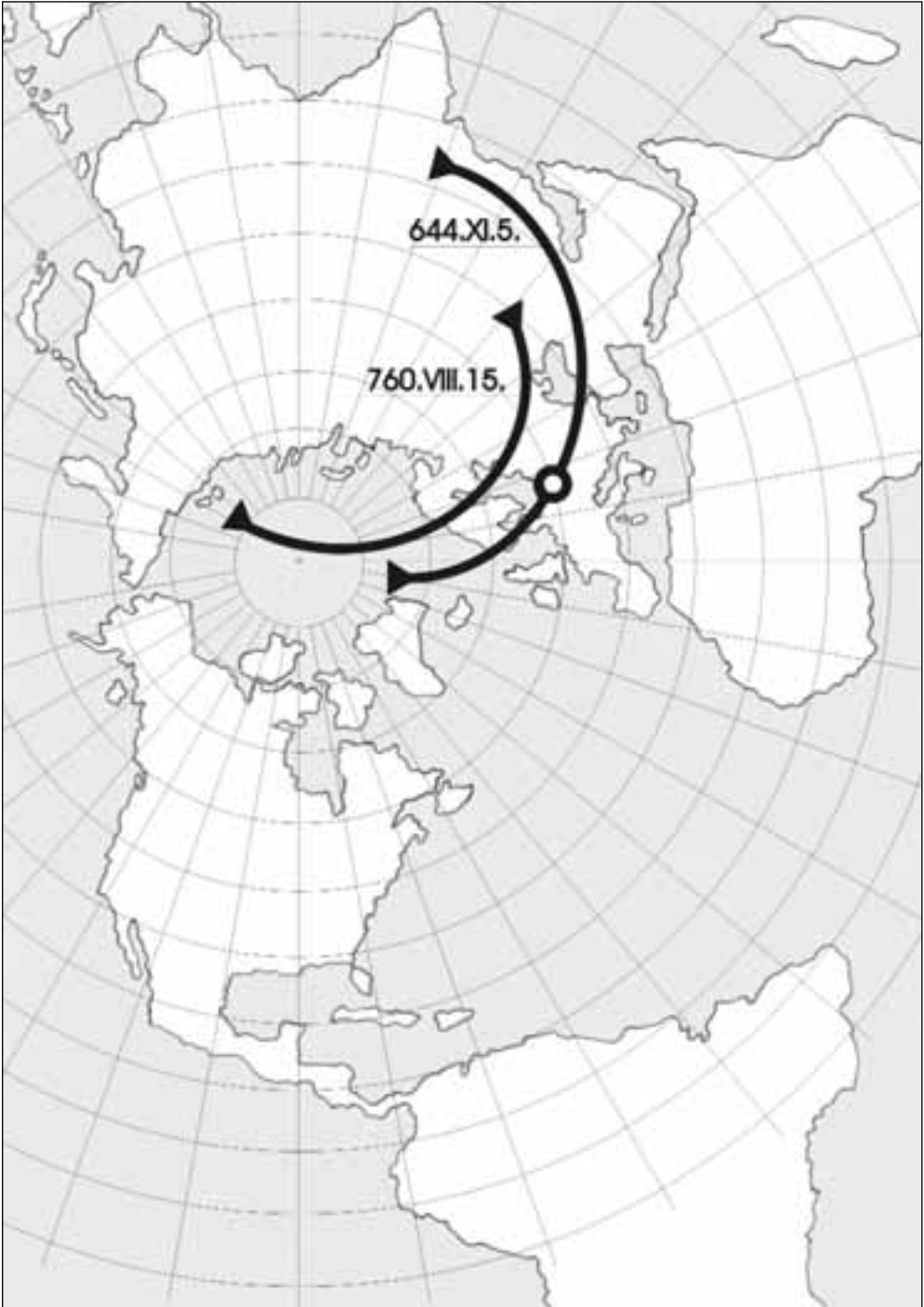
644. nov. 5. Hivatkozás: Theophanes [ca. 813] (Newton p. 543)

A forráshely a következőket tartalmazza: *„And an eclipse of the sun occurred, month Dios fifth, day sixth, hour ninth.”*

„És egy napfogyatkozás következett be Dios 5. hónap 6. nap 9. órákor.”

A hivatkozott napfogyatkozással még nem találkoztunk, de Oppolzer kiszámította, száma 4416. (**23. mellékletben** került feltüntetésre). Meglepő Theophanes pontossága, datálási módszere, és az, amit sugall. Tudniillik azt, hogy ez a napfogyatkozás egy bizonyos Konstans császár uralkodásának 3. évéhez köthető. Mivel e császár uralkodásának [H. K. 642–668] igazolója Theophanes, és csak ő, kronológiailag nincs módunk ezt a napfogyatkozást bizonyítékként elfogadni.

Bizalmatlanságom Theophanésszel kapcsolatban a 346. jún. 6-i napfogyatkozás kapcsán fogalmazódott meg, hiszen bebizonyította, hogy 450 évre visszamenőleg [a H. K. szerint] napra pontosan tud egy részleges napfogyatkozásról [ki tudta számolni], amelyet a korabeliek jó, ha véletlenül észrevettek. (Ha a zsebükben kormozott üveggel jártak.) Az eddig vizsgált tíznél több

23. sz. melleklet

napfogyatkozás alapján feljogosítva érezzük magunkat, hogy ennek a napfogyatkozásnak az irodalmát [forrását] II. Theodosius császár [H. K. 408–450] és a hunok európai uralkodásának idejében keressük.

Fontos pillanathoz értünk, hiszen ezt a napfogyatkozást már nem kell 200 évvel később [844 körül] keresni. A 200 éves kör kezd bezárulni. **Innentől csak Theophanes a forrás.**

Theophanes a forrása Cedrenusnak [Georgios Kedrenos] is, hiszen közismert, hogy a hagyományos kronológia 7–8. századára nincs más forrás. Ezt csak azért jegyeztem meg, mert R. Newton bizonytalan forrásának eredetét illetően.

693. okt. 5. Hivatkozás: Theophanes [ca. 813] (Newton p. 543)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*That year an eclipse of the sun happened, month Hyperberetaeus fifth, day first, hour third, such that some stars shone out.*”

„Ezen évben volt egy napfogyatkozás Hyperberetaeus hónap 5-én, első nap 3. órájában, olyan volt, hogy valamennyi csillag felragyogott.”

„Theo, a komputista” hozza önmagát. Még azt is tudja, hogy a nap harmadik órájában [igaz!] történt az esemény! Ezzel azt szeretné bizonyítani, hogy Bizáncban 685-től uralkodik egy (levágott orrú) Jusztinianosz nevű császár. Hangsúlyozom, ezt csak őtőle tudjuk, és azt is, hogy 694-ben vágják le az orrát...

Magát a napfogyatkozást már tárgyaltuk, [Oppolzer, Nr. 4538] Marcellinus 497 áprilisára sugallt forrása alapján. **(21. melléklet.)**

Ezt a napfogyatkozást Cedrenus [Georgios Kedrenos] is átveszi, tehát Newton szerint forrása nem független. „*After the emperor reentered the city, there was an eclipse of the sun so that stars appeared.*”

„*Miután a császár újra bevonult a városba ott egy olyan napfogyatkozás történt, hogy a csillagok is látszottak.*”

Valószínű, a bizánci történelemben való tájékozatlansága miatt gondolja Newton, hogy Georgios Hamartolos („György barát”) [cca. 842] viszont független. Pedig közismert, hogy a hagyományos kronológia 610–813 közötti időszakára Theophanes az egyetlen „forrás”. És éppen ő [György barát] közvetít Ioannés Skylitzésen keresztül Kedrenoshoz.

Létezik természetesen még egy „forrás”, amely szinte ugyanazt írja, mint Theophanes, mégpedig Niképhoros pátriárka, aki „Theophanésével azonos (számunkra elveszett) forrásból merített.” (Olajos Teréz, KMTL 492–493. 1.)

Véleményem már ismert ezzel a napfogyatkozással kapcsolatban. Marcellinus írja le Anastásius császársága idején.

Mivel a napfogyatkozás jól érzékelhető volt napfelkelte után a mai Németország felett, meg kell vizsgálni, van-e ennek tükröződése irodalmukban. Érdekes bejegyzésre akadhatunk a Xantenses krónika [cca. 873] lapjain, hiszen Theophanes szövegezésében a 687-es évre jelez egy napfogyatkozást. „*There was an eclipse of the sun at the 3rd hour of the day, such that some stars clearly appeared.*”

„*A nap 3. órájában egy olymértű napfogyatkozás volt, hogy valamennyi csillag jól kivehetően előtűnt.*” (Newton, p. 389)

Általában a kutatók úgy tartják, hogy a 873 körül keletkezett Annales Xantenses írója Theophanes művét még nem ismerhette, hiszen azt Anastasius Bibliothecarius 873–875 között fordítja latinra. Ezért inkább nem tekintik csillagászati eseménynek a Theophanes szövegezésében, de téves év mellett szerepeltetett adatot...

Ebből csak az látszik, hogy Theophanes helyretétele után, az Annales Xantenses hagyományos datálásának megváltoztatása is szükségessé fog válni...

A napfogyatkozásról tudtak Belgiumban is. Sigebertus krónikája [cca. 1111] a 695. évnél jegyzi. Newton (231. l.) nem tekinti az eseményt függetlennek, mivel időben nagyon távol van írójától, inkább úgy gondolja, hogy az Annales Xantensestől veszi át. Elég kimerítően foglalkoztunk ezzel az 1309 évvel ezelőtti történet napfogyatkozással, amelynek igazi irodalmi forrása Marcellinus a történelmi időpont pedig Anastásius császársága, a H. K. i. sz. 491–518 évei között.

760. aug. 15. Hivatkozás: Theophanes [cca. 813] (Newton p. 544)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*A rebellion broke out in Africa, and a solar eclipse happened, month August 15th, day sixth, hour tenth.*”

„*Afrikában egy felkelés tört ki, és egy napfogyatkozás történt augusztus hónap15-én 6. nap 10. órájában.*”

A leírás majdnem tökéletes, hiszen Konstantinápolyban helyi idő szerint délután 5 óra 36 perc táján volt maximumon a napfogyatkozás [92%-os]. A **23-as mellékletünk** alapján nyomon követhető a Hold árnyéka Földünkön. (Oppolzer, Nr. 4699.) Az író szándéka egyértelmű, ezzel a napfogyatkozással igazolja V. Konstantin császár létezését (uralkodásának 21. évét). Ugyanazon a mellékleten feltűnik, egy Oppolzer által kiszámolt [Nr. 4672.] 749. márc. 23-i lényegesen nagyobb hatású [98%-os] napfogyatkozás, amelyet viszont nem említ. (Azért merem számon kérni rajta, mert krónikája évenkénti bontásban nagyon részletes.)

Ez az esemény csak erősíti véleményemet, hogy **Theophanes műve egy i. sz. 1204 utáni hamisítás, amikor már tudtak napfogyatkozást visszaszámolni.** A 749-i jobb esemény hanyagságból kimaradt.

Elgondolkodtató viszont az, hogyan kerülhet be egy ilyen napfogyatkozás [Nr. 4699.] archaizáló datálással Herimannus krónikájába [„*There was an eclipse of the sun on the 18th calends September (= Aug 15) at about the 9th hour*”] hiszen R. Newton ajánlott helyszínén [Göttweig, mai Ausztria] nem láthatták, mert 760 táján a hagyományos kronológia szerint ott még avarok élnek, ráadásul a kolostoralapítást 1074-re, az első templom felszentelését 1083-ra teszik. Tehát semmi sem stimmel. Valószínű ezért is tekinti 10%-os valószínűségűnek az eseményt.

Ettől függetlenül nem kerülhető meg a forrás, hiszen aki azt is tudja, hogy Európában egy órával korábban kell, hogy látsszon, mint Konstantinápolyban, az tényleg tud valamit. (Például visszaszámolni.) Először is ismeri „Theophanest”. Herimann Reichenauban élt, és alkotott. Állítólag 1054-ben, 41 évesen halt meg. Hogy hihetőségében nehogy kételkedjünk, a MGH első kiadója 5 nemzedékre visszavezeti a családfáját...

A „Herimann, a Béna”, aki korát megelőző komputista volt: **órát, és asztrológiai szerkezeteket konstruál**, ezermester, feltaláló, és elkészíti nekünk Világkrónikáját Krisztus születésétől saját haláláig. E Krónika elkészítéséhez a matematikai-kronológiai érdeklődése különösen mértékadó volt. Kora gyermekkorától toló(?)székhez volt kötve, benuháza beszédében is akadályozta, ennek ellenére lesznek majd őt méltató tanítványai is... Munkásságának legnagyobb érdeme, hogy Jézus Krisztus megtestesülésétől [inkarnáció] egységes kronológiai vázba szerkesztette az emberiség történetét. Röviden ennyit erről a fenoménről. Ilyenkor joggal vetődik fel a kérdés, vajon milyen forrásokból dolgozott.

A kilenc kötetes „Lexikon des Mittelalters” nagyon szűkszavú forrásfelhasználásával kapcsolatban. Az pedig alapvető fontosságú kérdés lenne. Nem így R. Newton! Ő mit sem sejtve megnevezi a *Fuldai Évkönyveket* és az *Annales Laurissenses*-t másnéven az *Annales Einhardi*-t. (E két krónika korabeliségének mítoszával kapcsolatban komoly kételyek merültek fel.) Saját korára vonatkozóan természetesen ő a legfontosabb forrás. [Általános, mindig alkalmazható közhely.]

Visszatérve napfogyatkozásunkhoz, tehát adva van egy korát megelőző komputista, és egy halálpontos [órára] háromszáz évvel korábbi esemény, amelyet nem vehettek észre, csak visszaszámolhatták, ezen belül akár Theophanest is korrigálhatták.

Mindezek után két lehetőség marad. 1050-ben a „Herimann, a Béna” már tudott visszaszámolni [komputista], rengeteg ideje és olcsó papírja volt,

vagy jóval később – mondjuk a 13. század után – írják, és egy tényleg korábban élt „Herimannre” testálják irományukat a nagyobb hihetőség kedvéért. Én utóbbit tartom valószínűnek, mert ha az első állítást fogadom el, nem oldódik meg Theophanes „tudása”. Márpedig ő a középkori történelemhamisítás alfája. Az omegát viszont amíg ember lesz a földön nem tudjuk megnevezni...

Az eddig bizonyítottak ellenére folytatjuk ellenőrzésünket.

787. szept. 16. Hivatkozás: Theophanes [ca. 813] (Newton p. 544)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*Ninth of September month, Indiction 11, day of the Lord, a very great eclipse of the 5th hour of the day, during mass.*”

„*Szeptember 9-én a 11. indikcióban egy vasárnap, a nap 5. órájában istentisztelet idején egy 'nagyon nagy' napfogyatkozás történt.*”

Newton úgy gondolja, hogy ez Theophanes személyes megfigyelése, ezért teljesen biztos az esemény megbízhatóságát [függetlenség] illetően, annak ellenére, hogy egy hetet, illetve két órát is hibázott leírásában. (Négyszáz évre visszamenőleg nem szokott hibázni.) A napfogyatkozás már jól ismert előttünk Simocatta 590. évi forrásából. (197 év különbség.) „Theophanesünket” szuggerálta a „very great eclipse” valószínű ezért is vette át a szerző szóhasználatát. Tehát az idő, Mauricius császár kora, miközben a hagyományos kronológia – Theophanes nyomán – úgy tartja, hogy ez „**VI. Constantín**” császár uralkodásának ideje.

Állításom tehát a következő: ez a **22. mellékletben** feltüntetett napfogyatkozás nem „Hitvalló Theophanes” személyes megfigyelése – annak ellenére, hogy a H. K. szerint már felnőtt ember –, hanem „Theo, a komputista” elírása. Korábban [9. század] azt kellett volna írnia, hogy október Calendae-ja előtti 16. napon. De ő korát megelőzve használja az akkoriban senki által sem érthető datálási formát. Ezért is maradt benne, a munkában. Nincs kétségem afelől, hogy ne tudta volna a pontos évet, napot, hiszen még az órát is pontosan ismerte. Tehát késői [13. század utáni] visszaszámolás.

Állításom alátámasztására nagy segítségül szolgál „Herimann, a Béna”, hiszen nála is szerepel, igaz Newton szerint átveszi korábbi forrásból. (Pedig ő közismerten jó komputista.) Ez a korábbi „forrás” az „*Annales Quedlinburgenses*”, amelyet a hagyományos kronológia szerint 1025-ben fejeztek be. A szöveg ismerős: „*There was an eclipse of the sun on the 15th calends october (= sep 17) from the 1st hour of the day until the 5th.*”

Newton tételesen vizsgálja az apró elírások okát, amelyek elfogadhatók, csak a végkövetkeztetés nem jó ti., hogy helyi megfigyelés.

A napfogyatkozás nem lehet helyi, korabeli megfigyelés, hiszen a korábban vizsgált Göttweighez hasonlóan ott még fű sem terem. Pontosabban ott akkor még nem élnek szászok, legfeljebb szlávok. (Elba nyugati oldala.) 922-ben történik első említése, 935-körül épülne első templomcskája. A mókás [mert nem lehetett] „Quedlinburgi tanácskozás” [973] után a szlávok 983-ban a földdel teszik egyenlővé [Adelheid és Theophanu rezidenciája], hogy ne kelljen az utókorral elszámolni... (Ezzel a módszerrel számtalan bajor, német kolostor alapítását lehetett antedatálni, hiszen a hungárok 900–955 között mindent földig romboltak...)

Nem folytatom a történelmi csipkelődést, inkább a másik okot – hogy nem látták azon a vidéken – ajánlanám az olvasó figyelmébe. Ami jó [100%-os] Barcelona és Konstantinopol felett, az nem jó Quedlinburg, Frankfurt, Aachen környékén. Hivatkozott napfogyatkozásunk Frankfurt felett 70%-os, Aachen térségében 65%-osnak mutatkozott. (Kormos üveggel esetleg megláthatták volna.)

Ettől a pillanattól kezdve nagyon súlyos következtetéseimet kell megfogalmaznom, hiszen az igazoló napfogyatkozások rendre fordítva sülnek el az eredeti szándékhoz képest. Bizonyítják késői voltukat, és azt, hogy visszaszámolták.

Elvesztették hitelüket [korabeliségük] a fentiekén túlmenően a következő évkönyvek:

A lorschei „*Annales Laureshamenses*” [803 az elfogadott datálása], mivel szerepelteti ezt a napfogyatkozást napra pontosan. (R. Newton tökéletesnek, 100%-ig hihetőnek, eredeti megfigyelésnek stb. tartja.)

A fuldai „*Annales Fuldenses*” [901 az elfogadott datálása], mivel szerepelteti a napfogyatkozást. (Az nem mentség, hogy a lorschei évkönyv a forrása, mert az már hitelét veszítette.)

A szent-bértini „*Annales Sithienses*” [823 az elfogadott datálása], hiszen R. Newton szerint német [germán] forrásból veszi tudását.

798. febr. 20. Hivatkozás: Theophanes [ca. 813] (Newton p. 545)

A forráshely a következőket tartalmazza: „...*the sun for 17 days gave off no rays...*”

„...*a nap 17 napon keresztül nem sütött...*”

Felettébb érdekes ez a bejegyzés. Senki nem gondolhatja, hogy a furfangos „Theo, a komputista” egyszerűen a felhős időre panaszkodik. Ez valami más. Az év egyébként nála nem 798, hanem 797. Természetesen a hónap sem került lejegyzésre. A hír augusztus 15. után van szerepeltetve. Egy ilyen „korabeli” szakembertől többet várnánk, hiszen látnia kellett.

450 évre visszamenőleg órára, napra pontosan szokta tudni a napfogyatkozásokat, itt meg ködösít. Szó szerint! Ez R. Newtont is meglepi, hiszen ő eddig nagyon szorgalmas, tárgyilagos jegyzetelőnek gondolta. Rossz politikai tréfa? Felelős felnőttként hogy jegyezhetette le? Ilyen gondolatokat fogalmazott meg, és azt, hogy ez egy komoly vulkánkitörés leírására ráillik!

Ha „Theo, a komputista” kortárs lett volna, és célja nem a félrevezetés, akkor szakszerűen elmondta volna ennek a természeti fenoménnek az okát. 10 évvel követte a 787–590-es napfogyatkozást [Maurikios császár].

Ha egy kicsit visszatekintünk [cca. 200 év], György barát 617. évi bejegyzéséhez, Herakleiosz császár uralkodásának kezdetén a nap elsötétüléséről és hamuesőről is tájékoztatott... Igaz az időtartamot nem határozta meg.

Szegény „Theo, a komputista” viszont vulkánkitörést nem tudott visszaszámolni, de hihetőségének fokozása érdekében nem hagyhatta ki. Szerencsénkre!

812. máj. 14. Hivatkozás: Theophanes [ca. 813] (Newton p. 546)

A forráshely a következőket tartalmazza: „14 of May month, day sixth, a great solar eclipse happened for about three and a half hours, from the eighth hour until the eleventh hour.”

„Május 14-én pénteken egy nagy napfogyatkozás történt, mintegy három és fél órán keresztül, a nap nyolcadik órájától a tizenegyedik óráig.”

A leírás nagyon jó, hiszen Konstantinápoly felett délután 3 óra 12 perckor 98%-os állapoton „tetőzött” a napfogyatkozás, tehát 2 óraker kezdődött és 16 óra 27 perckor ért véget. Összesen két és fél óráig tartott. A bizánci szerzők közül a 200 évvel később író Kedrenos átveszi, amely teljesen normális. E napfogyatkozás segítségével újabb forrást vagyok kénytelen elbúcsúztatni, hiszen hitelét veszítette. Mégpedig a másik lorschei évkönyvet, az „Annales Laurissenses”-t, régebbi nevén „Annales Einhardi”-t.

A helyzet még a 787-es évi napfogyatkozásnál is rosszabb, mert Frankfurtban [Lorsch és Fulda környéke – Newton ajánlott helyszíne] a napfogyatkozás 50%-os volt, de Reichenau környékén sem volt 60%-osnál jobb.

Így elvesztette hitelét az „Annales Einhardi” és az „Annales Fuldenses” is.

A történészek megkönnyebbülhetnek (vagy mégsem?), hiszen ezután nem kell olyan butaságok tudományos magyarázatát adni, mint például a Fuldai Évkönyv 900–901. évi bejegyzései:

„900 őszen, miután az avarok, akiket hungárnak neveznek az Enns folyótól nyugatra 50 mérföld mélységben és szélességben elpusztítják a bajorokat, egy Liutpoldo gróf [comiti] és egy név nélküli passauai érsekkel, és néhány

nemessel átúsznak a Dunán, az északi oldalon pusztítókat megfékezni. Ez sikerült is, oly módon, hogy 1200 pogányt leöltek, miközben a keresztények egyetlen fegyverest sem vesztek. Ezután örömben visszaúsztak a túlsó oldalra, hogy az Enns partján Birodalmuk igen erős városát a legnagyobb sietéssel, fallal vegyék körül... A következő évben a nyolcéves király Régensburgból Alamannia(sic!) érintésével – ahol peres ügyekben járt el – hűsvétra már a Frankokhoz [Franciam] érkezett...”

Az egyetlen lehetséges megoldást nem szándékozom elhallgatni; mindkét évkönyv 1200 utáni, amikor már tudnak napfogyatkozást visszaszámolni. Az évkönyvek célzatosak; olyan történelmi eseményeket, személyeket szeretnének igazolni, amelyek vagy akik soha nem, vagy nem úgy léteztek.

813. máj. 4. Hivatkozás: Theophanes [ca. 813] (Newton p. 547)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*On the 4th of May month an eclipse of the sun happened near the 12th degree of Taurus.*”

„Május hó 4-én egy napfogyatkozás történt a Taurus 12. foka közelében.” (jav.?)

Több problémám is van ezzel a napfogyatkozással. Ezt csak akkor láthatta egy korabeli megfigyelő – nem Theophanes, hiszen Ő már eljátszotta becsületét –, ha még éjszaka felkel, és mondjuk álmatlanságában a tengerparton sétál a jó oldalon, vagy egy hegy tetején várja a napfelkeltét. A napfelkelte kicsit késni fog, hiszen már megkezdődött a napfogyatkozás. Helyi idő szerint akkor pirkad – 4 óra 55 perckor –, amikor a napfogyatkozás 50%-os. 5 óra 24 perckor van a maximum [99%], és 6 óra 14 perckor véget is ér.

Theophanes a „precíz megfigyelő” ez alkalommal sem nem sétált, de nem is ült egy hegytetőn, mert különben megemlíti ezt a korai időpontot.

Newton megfélekedezik Theophanes koráról és lehetőségeiről, és arra gondol, hogy a leírás nem személyes megfigyelésből, **inkább számításból** történik. Pontosan úgy, ahogy az összes eddigi napfogyatkozásával kapcsolatban állítottam. **Tudott visszaszámolni!** Egy esetben hajlandó vagyok visszavonni Theophanesszel kapcsolatos véleményemet, ha a tudomány bebizonyítja (nem Theophanesszel), hogy i. sz. 813 körül tudtak napfogyatkozásokat előre és visszafelé kalkulálni, valamint meggyőznek arról, hogy datálási módszere [hónap, nap egzakt jelölése] Bizáncban akkoriban már szokványos. Ne felejtjük, hogy nyelvezete „egyszerűbb olvasóközönségre szabott”. Szá-deczky-Kardos Samu szerint, „egyszerű szerzetesek, bizánci átlagolvasók igényét elégíti ki.”

Theophanes munkájának üzenete félelmetes; „*Hatása a középkor történeti irodalmában óriási. Bizáncban ismert nevű historikusok és anonim krónikás köny-*

vek folytatják ott az események megírását, ahol Theophanes minden követelményt kielégítőnek érzett műve abbamaradt. Későbbi bizánci történétírók hosszú sora meríti közvetve vagy közvetlenül Theophanesből anyagának nem jelentéktelen részét. Anastasius Bibliothecarius pápai könyvtáros hat évtizeddel keletkezése után latinra is átülteti Theophanes művét, amely így későbbi nyugat-európai krónikásoknak is kútfőül szolgál...Az Anastasius Bibliothecariustól használt görög textus a többi ránk maradt kéziratnál romlatlanabb volt: ahol 'a' [codex Barberinus] és 'b' [codex Vaticanus Graecus] hiányos, a latin fordítás elsőrendű szerepet játszik a szövegmegállapításnál. (Szádeczky-Kardos Samu: Hitvalló Theophanes az avarokról, Bp. 1970., 123–124. l.)

Kérem, nagyon figyeljenek! Anastasius a helyzet kulcsa, hiszen az ő latin fordításának valahányadik másolata volt az irányadó munka C. De Boor múlt századi (1885) lipcsei kiadásánál. Tehát ha Anastasius nem reális hihető személy, a „Theophanes kártyavár”-nak forrás oldalról is össze kell dőlnie. (A napfogyatkozás oldaláról ez már megtörtént.)

A Lexikon des Mittelalters szócikke alapján (I. kötet, 573. l.) élő személy, latin író, ellenpápa 855 augusztus/szeptemberében. Születhetett 811-ben 812-ben, de az a „biztos”, hogy 817 előtt. Meghalt Rómában 879 körül.

Hangay Zoltán könyvéből [A pápák könyve. Trezor Kiadó, Bp., 1991.) megtudhatjuk, „kivételes képességekkel megáldott, nagy tudású pap volt, egy hispániai püspöknek a rokona.”

Történelmi atlaszokat böngészve nehezen tudom elképzelni, hogy a 9. század elején, közepén és végén [a verduni, merseni és ribemonti szerződések idején] a Kordovai (Omajjad) Kalifátus területén Rómához tartozó püspökség(ek?) lett volna „Hiszpániában”.

„IV Leó pápa idején a S. Marco templom kardinális papja lett, de mégis mellőzve érezte magát, és elment Rómából. A pápa, aki vetélytársat látott benne, visszahívta s mikor erre nem volt hajlandó, kiközösítette Anasztázt, sőt egy zsinattal tisztségeitől is megfosztotta.”

Ez a harminc év körüli templomi kardinális papnak tényleg kivételes képességeinek kellett lennie, hogy **zsinatot hívtak egybe ellene**. Ez azért hihetetlen egy kicsit számomra, mert közismert, hogy a „*pápa birtokolja a legfőbb bírói hatalmat az egyházban... ő alapítja és szünteti meg a püspökségeket; kinevezi, megerősíti, áthelyezi, leteszi a püspököket.*” (Gergely Jenő: A pápaság története. Kossuth Kiadó, Bp., 1982. 9. l.)

Félek, hogy a zsinati dokumentumok nem maradtak fenn az utókorra, hiszen ma Vatikánban a legrégebbi, eredeti – nem másolt – oklevél 13. századi...

Kalandos életútját, ellenpápává kinevezését nem ecsetelném, hiszen minket a bizánci kapcsolata érdekel.

„869-ben a császár követe a VIII. Egyetemes Zsinaton Konstantinápolyban.”

Idézett lexikonunkból azt is megtudhatjuk, hogy II. Lajoson túlmenően a pápa érdekeit is képviselte. A zsinat utolsó ülésén személyesen volt jelen.

Ezzel az utóbbi állítással csak az a problémám, hogy ezt csak ő írja nekünk.

A zsinat igazi [hiteles] aktái elvesztek, csak Anastasius görög másolata maradt meg, amelyet ő gondosan lefordított latinra. [A többszáz résztvevő püspök összes másolata is elenyészett az idők folyamán.]

Ez a kis kirándulás könyvem szempontjából azért volt érdekes, mert ekkor ismerkedik meg a Anastasius Theophanes „Chronographia”-val. Rómába történt visszatérése után rögvest lefordítja latinra, és ettől fogva a nyugati félteke is remekül tud történelmet szinkronizálni. Érdekes módon, a nagyon logikus, szinte modern keltezési módszerét nem veszik át. Maradnak a szimpatikusabb „Kalendae” és „Idusa” kifejezések használatánál.

Az olvasó szuverén joga, hogy hihetőnek vagy nem hihetőnek gondolja Anastasius életútját és tevékenységét.

Hipotézisem szerint, amikor 1204-ben a negyedik keresztes hadjáratban a francia–olasz lovagsereg beveszi és kifosztja Konstantinápolyt, kezdődhetett meg a világ addigi történetének „újrágombolása”. Az akkori világ egyetlen kultúrközpontjának kincseit elherdálták, részben pedig barbár módon megsemmisítették. A hadizsákmány elosztását követte azután a Bizánci Birodalom felosztása, amely megpecsételte az összeomlást, és több mint fél évszázadra a központból a perifériára sodorta a bizánciak újjáépítő erőit.

Ez éppen az az idő, amikor *„Ince pápa [1198–1216] az összes fejedeleme- nek, az egész nyugati keresztény világnak az ura lett. Az egyetemes pápaság eszméje valósággá vált... Hihetetlen méretű volt pápaságának a törvényhozói teljesítménye.”* (Hangay: A pápák könyve 132–133. l.)

Tehát a történelmi keret adott, a kifosztott Bizáncból átszállított kéziratok segítségével ekkor készítik el Theophanes művét, amely alapja lesz a többi, utána gyártott „műveknek”, még „Bíborbanszületett Konstantinnak” is. Írói kapacitás fentiekből is látszik, nem hiányzott. Az ötven évre összeomlott bizánci rendszer viszont jótékony hatású volt az esetleges ellenvélemények agyonhallgatására.

A pápa érdeke egybeesett a német uralkodók [nem császárok] érdekeivel, hiszen az általam kimutatott 200 fiktív, nem létező év segítségével megalkotta ugyanazt a Pápai Államot [Patrimonium Sancti Petri], amellyel rendelkezett. Kicsit korábban. Az időpontot a 756-os évre tették.

Nézzük csak, milyen nagyszerűen fogalmazott tudat alatt Gergely Jenő:

„A pápa tehát a frankok segítségével megalapította a pápai államot, ugyanakkor a pápa közreműködésével Pippin megalakította az első európai öröklődő feudális keresztény monarchiát.”

Az akció [a kitalálás] azért nem volt tökéletes. A bizonyításnak szánt theophanesi napfogyatkozások, ha késve is leleplezték a hamisító korát, ha személyét nem is. A 787. IX. 16. napfogyatkozás [Maurikiosz császár uralkodása idején] visszavetítése 200 évvel korábbra, ugyanakkor a reális napfogyatkozásokhoz nem létező személyek, események, hozzárendelése segít bennünket a tisztábban látásban.

Ekkor [ebben az évben] nyerte vissza régi fényét a **katolikus egyház** (sic!), ekkor Adorján a pápa és Tarasios a pátriarcha. A marginális jelentőségű [hiszen a szinkronizációhoz nem használja] Károly egyszer csak előkerül a 800. évnél, hogy megkérje az ötvenes éveit taposó, 27 éves fiát megvakíttató Iréne császárnő kezét, csak azért, „hogy Kelet és Nyugat újra egyesüljön”.

Befejezésül ehhez csak annyit, hogy a nem létező „Nagy Károly” követhető felmenő és lemenő rokonsága éppen 200 évet ível át.

891. aug. 8. Hivatkozás: Georgios Hamartolos [ca. 842] (Newton p. 547)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*A solar eclipse occurred, so that it seemed like night at the 6th hour and stars appeared...*”

„*Egy napfogyatkozás történt, úgy mintha éjszaka lett volna a 6. órában, és a csillagok is előttűntek...*”

Fizikailag volt egy nagyhatású napfogyatkozás, amelyet Györggyel a „vétessel” láttat R. Newton. Pedig az nem lehet igaz, mert 842-ig tárgyalja az eseményeket. Mindenesetre György barát folytatásában megtalálható, aki 948-ig viszi az események fonalát. Az óra meghatározása is jó, és el kell hinnünk, hogy Basileiusz fia Leó uralkodott. Ekkor. Mivel egyik György sem láthatta, ez is visszaszámolás alapján került lejegyzésre.

968. dec. 22. Hivatkozás: Leo Diaconus [ca. 990] (Newton p. 549)

A forráshely a következőket tartalmazza: „*While the emperor was doing these things in Syria, there was a eclipse of the sun at the winter solstice of a kind that never happened before, except that which was drawn over the eart at the Passion of our Lord on account of the folly of the Jews, as they blindly fastened the maker of the world to the cross. The eclipse was of a remarkable kind. It was on the twenty-second of December, at the fourth hour of the day, in a clear sky, as darkness spread over the earth and stars were all seen brightly.*”

„*Miközben a császár Szíriában ezen dolgokkal foglalatzkodott, egy olyan napfogyatkozás volt a téli napforduló idején, amilyen korábban még soha*

nem történt, kivéve azt, amely a mi Urunk kínszenvedésénél sújtotta a földet a zsidók oktalan cselekedete következtében, amint ők elvakultan keresztre feszítették a világ teremtőjét. A fogyatkozás nagyon jelentős volt. December 22-én a nap 4. órájában tiszta égbolt mellett a sötétség úgy elborította a földet, hogy az összes csillag, fényesen előtűnt.”

Newton el van ragadtatva a szemtanútól, aki egyben tapasztalt lejegyző is. Nekem már kevésbé nyerte meg a tetszésemet a „Leo Diaconus” Theophanesi datálási módszere, és az, hogy munkája csak egy példányban létezik, az is Párizsban... (Állítólag 12. századi másolat.)

E napfogyatkozás kapcsán nem kerülhetjük meg Liudprand cremonai érseket, aki saját állítása szerint ekkor Korfu szigetén reggelizés közben látta ezt a tüneményt. A jobb hihetőség kedvéért másképp datál: „*After 4 days, however, namely on the 11th calends January (= Dec 22)*”

Róla azt kell tudnunk, hogy egy kalandos konstantinápolyi kiküldetés után – ott öt oroszlánal osztotta meg kényelmetlen fekhelyét – érkezett meg december 18-án Korfura, hogy elmesélhesse nekünk ezt a négy nappal későbbi napfogyatkozást. Egyébként R. Newton független, nagyon szakszerű megfigyelésnek értékeli a forrást.

Úgy érzem, ennyi esemény vizsgálata elegendő kell hogy legyen, a hungár naptár létjogosultságát igazolandó – történelmi eseményekkel kapcsolatban. Mérlegem nagyon szomorú, hiszen nem sikerült egyetlen olyan napfogyatkozást sem találnom, amelyről biztonsággal állíthatnám, hogy maga a forrás írója látta személyesen, szemtanú volt.

A bizánci napfogyatkozásokat R. Newton alapján kihagyás nélkül vizsgáltam. A 200 évre is rátaláltam Theophanes segítségével, hiszen az 590-i és a 787. évi leírása ugyanaz. Az első félrevezető napfogyatkozása a 644. évi, ezért a fiktív 200 évet a bizánci történelemben valahol a hagyományos kronológia 630-as és 850-as éve között kell megtalálni. Hangsúlyozni szeretném, hogy a fenti időintervallum egyáltalán nem biztos Nyugat-Európára, mert nem rendelkezünk szavahihető szinkronizálható eseménnyel, személylyel, még jóval későbbi időszakban sem. (A hagyományos kronológia 972-es évére sugallt II. Ottó és Theophanu közötti házasság, egy nagyon gyenge késői mese.) Ami azt jelentheti, hogy Nyugat-Európában a 730-as és 950-es évek közé esik a kitalált 200 év. Mindenesetre keresni fogom...

Addig is mellékelem a fentiekben vizsgált 24 napfogyatkozás grafikus összehasonlítását a ténylegesen megtörtént napfogyatkozásokkal (**24. melléklet**), a belső hátsó borítón.

A HUNGÁR NAPTÁR VÁRHATÓ FŐBB HUNGÁR/MAGYAR TÖRTÉNELMI VONATKOZÁSAI

Már az előszóban is említettem, hogy kutatásaim gondolatébresztője Heribert Illig bajor művelődéstörténész és rendszerelemző volt. Engem tökéletesen meggyőzött [az akadémiai tudomány agyonhallgatja Németországban], hogy „Nagy Károly császár” [768–800–814] a történelemben nem létezett, egy jóval későbbi kitalálás eredménye. Így természetesen nem létezett apja sem III. Pipin [741–768] és nagyapja Martell Károly [714–741] sem. További őse már nem is volt, hiszen II. Pipin nem volt apja Martell Károlynak.

Ugyanabból az okból kifolyólag nem lehettek fiai, unokái, akik hihetetlen módon **záros határidőn** belül mind kihaltak, miközben a mai Európa valamit is magára adó uralkodóháza, Nagy Károlytól vezeti le családfáját...

Azért nevezzük nevükön ezeket a hungár történelmet már nagyon is érintő Károly utódokat:

Jámbor Lajos császár [814–840], Német Lajos király [817–876 (sic!)], Karlman bajor király [876–880], Arnulf (karintiai) király és császár [887–896–899], fiai Zwentibald lotaringiai király [895–900] és IV. (Gyermek) Lajos király [900–911]. Vele a minket érdeklő utódok kihaltak! Zwentibald nevet (népszerűen Szvatopluk) azért említettem meg, mert különleges jelentősége lehet a hungár történelem szempontjából, egy nagystílusú történelemhamisítás leleplezéséhez.

Ezek a kiindulási adatok, amelyek durván 220 évet hidalnak át, hiszen Martell Károly „születését” 690 tájára illik tenni. (De egy nem létező személy születésével, életkorával nem kell számolni, így a különbség $911-714=197$ év!)

Ez az időszak és a nevek azért fontosak számunkra, mert a nevükkel fémjelzett adományozási oklevelek, róluk szóló „korabeli” életrajzok krónikák egytől egyig későbbi hamisítások, az 1165 utáni kanonizációval függenek össze. (Barbarossa Frigyes a szellemi atyja mindezeknek?). Így késői hamisítás [mert azt sugallja, hogy kortárs] Einhard Nagy Károly élete munkája és Paulus Diakonus A longobárdok története című munkája is.

Ezek alapján elvesztette hitelességét az összes 10. századnak minősített

[későbbi másolatban fennmaradt] ún. kútfő, és a magyar történet szempontjából a brentai mítoszt megteremtő Liudprand „cremonai püspök” is.

Történelmünk szempontjából viszont elképesztő módon fel fognak értékelődni nemzeti krónikáink, amelyek ellentmondásosak, de talán kicsit függetlenek a nyugati íróktól. (Csak az önmagunkra vonatkozó részek.) Nem feltételezhető, hogy Kálti Márk, aki adatait különféle régi krónikákból szedegette össze és forráskritikát gyakorolt, ne akarta volna szakszerűen meghatározni a hét kapitány Kárpát-medencébe érkezésének időpontját?

Amíg tehát valaki nem tud egy jobb időpontot mondani, érvényesnek kell tekinteni a Képes Krónika **677-es évét**. Hogy jól értse az olvasó ez az év úgy értendő, hogy a hungár naptár szerint, tehát 1125 évvel ezelőtt lépett a hét kapitány Hungária földjére! Ami a mai Gergely- vagy julián naptár szerint **877-es évet** jelent. [1125 évvel ezelőtt]

Kálti Márk ismerte Kézai Krónikáját, olvashatta, hogy 872-ben jött be a hunok második hulláma a sváb Ottó, Lothár fia Lajos francia király és Theodorus fia Antonius Durus idejében. Jókat poénkodtak a lábjegyzetírók már 1901-ben: Császár Mihály 1-es lábjegyzete szerint *valójában 895-ben [...] Ottó 936–73-ig uralkodott. Lajos francia királyról nem tudjuk, melyiket érti Kézai az öt **Karolingi Lajos** közül, Antonius Durus nevű keletrómai császárt pedig egyáltalán nem ismer a történelem.*

Egy későbbi pajkosan kuncogó jegyzetelő [Kristó Gyula] már a HKIF 1215-ös lábjegyzetében megtalálja az „igazi” Karolingot, 1216-os lábjegyzetében tévesnek minősíti az évszámot. Gyárt nekünk és csak Önöknek egy krónikakompozíciót, amelynek az a különlegessége, hogy a szakszerűen kétszer is leírt 677-es évet 888-nak kell érteni. Ez a magyar történettudomány lényege. [A különbség a bűvös 200 évem körüli: 211 év!]

Felettébb érdekes módon ezeket az adatokat – pedig Kristó 1240-es lábjegyzete szerint a tévtanokat Kálti Márk Kézaitól tanulta – a krónikaíró **70 évvel később** felülbírálja, mivel többet tud.

De vizsgáljuk csak meg alaposabban, mit is tud jobban! Hát azt, hogy a hét kapitány bejövetele idején nem volt Németország, de még Franciaország sem! Talán ez a legfontosabb üzenete a 677/877-es évre. Nincs a 200 éves hókusz-pókusz vegyes francia–német Karoling salátás-felvágott! Se itt, se ott. A házmesterekről sem tud. Remélem, a felvágásra is kevesebb okuk lesz ezután. Feltéve, ha megértik...

Vizont mit ad Isten, Kristó szerint létezik tényleg egy III. Constantinus császár 643–671 között [Kristó Gyula: Képes Krónika, Bp., 1986. 125. lábjegyzet 289. oldal], de hogy ne kelljen zavarba jönnöm hat hiányzó év miatt, elárulom, hogy a hagyományos kronológia szerint 668. július 15-én 685. július 10. között IV. Constaninust szokták császárnak tekinteni...

III. Constantinus uralkodását a mértékadó tudomány a 641-es évre teszi. Február 12. és május 25-e közé... A Kristó-féle III. Constantinus II. Constans lenne, kicsit más uralkodási adatokkal [641–668]. Ezen kívül minden stimmel!

Nagy bátorság volt Kálti részéről a sorszámot megnevezni, hiszen ember ki nem igazodhat Bizáncban a sok León és Constantinuson...

Más a szitu Zachariás pápával [741. dec. 3.–752. márc. 15.]. Ő egy nagyon biztos pont ebben a nagy bizonytalanságban [cca. 730–950 között]. Lássuk csak a szakirodalmat: Hangay Zoltán: A pápák könyve. Trezor kiadó, Bp., 1991.

A Kalábriában született görög bencés szerzetes Zakariás elődje halála után ötödnappra már pápa volt minden bizánci megerősítés nélkül. Annyira megváltoztak az erőviszonyok, hogy ezt már nem tartották szükségesnek. Zakariás volt az utolsó görög pápa. Nagy személyes rábeszélőképességgel rendelkezett. Nagy Szent Gergely dialógusait lefordította görögre. De rendezgette az egyházi törvénygyűjteményt is. A császári palota közelében épült új palotából visszaköltözött a Lateránba. [71. l.]

Gergely Jenő: A pápaság története. Kossuth Kiadó, Bp., 1982.

Ez a görög származású pápa volt az utolsó, aki megválasztását Konstantinápolynak jelentette megerősítés végett. [60, l.]

Kinek higgyünk, és mikor is élhetett ez a jóra való szerzetes vagy pápa?

741. június 18. és 775. szeptember 14. között állítólag egy V. Constantinus a császár Bizáncban... Milyen fantasztikus egybeesés. Ha ki kell dobni a történelemből azt a cca. 730–930 közötti időszakot a Magyar Képes Krónika még megmentheti Szent Zakariás pápa [Róma püspöke] létezését, persze csak olyan módon, hogy visszakerül a 677-es év környékére, Vitaliánusz, a 76. pápa helyére, aki pápaként nem is létezhetett a „ravasz és körmönfont Péter konstantinápolyi pátriárka miatt”.

Egyébként a történészek személy szerint ővele szokták királlyá üttetni a „házmester” Pippint 751-ben, annak ellenére, hogy a legfontosabb „forrás” – Einhard – kifejezetten István pápát említi... („Einhard életrajza a középkor egyik legjobb életrajza, ha nem a legjobb.” S. Fischer-Fabian: Nagy Károly az első európai 59–60. l.)

A Képes Krónika 126. lábjegyzete alapján forrásunk is megvan Martinus Oppaviensis, a XIII. századból. Mindkét idézett krónikánkra vonatkozóan a legfontosabb megállapításaik számunkra, hogy kevés idő telik el [nem 450 év] Atila halála és a hét kapitány érkezése között. Ennek alaposabb vizsgálata a jövő gondolkodni képes történészeire vár.

A HUNGÁR NAPTÁR KÖVETKEZMÉNYEI

Remélem, elnyerte tetszésüket hipotézisem, és nagyon sokan fogják ellenőrzés alá venni az általuk nálam jobban ismert történelmi csillagászati eseményeket a hungár naptár figyelembevételével [200 év].

A naptárral, kronológiával foglalkozó tudósok és laikusok régóta tudják, hogy bajok vannak a kronológiával. Nem csoda, hiszen könyvemben bemutattam annak kialakulásának folyamatát; a nagyon tudománytalan a „világ teremtésétől” levezetett időrend, minimális változtatással a 19. századra, patinás tudományosra változott. A korábban már említettem Sir Isaac Newton nevét, aki a 18. században már megkérdőjelezte az ókori királyságok időrendjét. Úgy gondolta, hogy az ókori görög történesek cca. 300 évvel közelebb vannak hozzánk. Ez a legkisebb ellentmondással sincs a hungár naptárral kapcsolatban.

A 20. század legnagyobb hatású revizionistája Immánuel Velikovsky volt, aki szó szerint keresztes hadjáratot indított a tudományos és történelmi ortodoxia ellen. Jellemző a tudományos világ reagálására, hogy Velikovsky könyvkiadóját zsarolták meg... A szabad és független tudomány nevében! Miután a szellem kiszabadult a palackból nehéz éveket élt át az ortodox tudomány. Velikovsky megmámorosodva saját sikereitől, belenyúlt a történelembe, hasonmás uralkodókat alkotva széles támadási felületet adott a tudós társadalomnak. Így a 80-as évekre fellélegezhetek. Azóta viszont „velikovszkiánusnak” bélyegezhetnek meg mindenkit, aki megpróbálja felülvizsgálni az általánosan elfogadott kronológiát. Nemzetközi szinten a magyar „agyonthallgatás módszer” már kiment a divatból.

E könyv [könyvek] megjelenése után remélem, lesz izgalom a történészek és csillagászok körében, hiszen könnyen felfogható, nagyon gyorsan leellenőrizhető. Az agyonthallgatásnak meg egyszerűen most nincs értelme.

Mivel könyvem csak azt bizonyította, hogy 200 év többlet van történelmünkben [az elmúlt 1847 évben], az utánam kutatóknak „már csak” ezt a bujkáló, fiktív 200 évet kell megtalálniuk... Természetesen én is keresem.

Féltetve a humort, rettenetes mennyiségű munka várja a leendő kutatókat.

A nap és holdfogyatkozásokat újra kell szinkronizálni a hagyományos kronológia szerinti 1024-es évig. [Utána már nehezen képzelhető el komoly hiba.]

A hagyományos kronológia szerinti 7. és 11. század közötti, korabelinek gondolt források eredetiségének újraellenőrzése, az eddig hibásnak – nem odatartozónak – gondolt források újraértékelése.

A 19. századi sovén indogermán [indoeurópai] nyelv és történelemtudomány totális elvetése és generálisan új alapokra helyezése. Ennek legérzékenyebb pontja a geták kitalált germánóságának vizsgálata lesz, amelytől az 5–7. századi európai történelem gyökeres fordulatot fog venni. (Jordanes korabeliségének vizsgálata.)

A hungár történelemre vonatkozó valótlan, kitalált adatok mielőbbi kiigazítása a lexikonokban, enciklopédiákban és más egyetemes hatású összefoglaló jellegű történelmi és ismeretterjesztő munkákban. Azért, hogy az átlag európai olvasó tudatáig elhatoljon, hogy sem a hunok, sem a későbbi turk magyarok nem „mongol hordák” voltak, hanem egy Aetiussal szabályszerű csatát vívó, zseniális hadvezérrel rendelkező rendezett hadsereg. Liudprand késői kompilációja alapján szép csendben kiderül, hogy nem volt 899. évi [699. H. C.] brentai csata, hiszen a korabeli itáliai történészek nem akarnak tudomást venni róla, annak ellenére, hogy német krónikákban olvashatták. A cremonai püspökségen 984-ben [784. H. C.] nem találni Liudprand műveket, csak a későbbi Németországban lesz fellelhető...

Ha még az is kiderülne az alaposabb vizsgálatnál, hogy augsburgi csata sem volt 955-ben [755. H. C.], nem tudom, mi lesz a „finnugor” történelemtudományunkkal. Az ötszáz Ladánybene típusú temetkezéssel „finnugor nyelvet” igazoló „tudománynak” remélem, befellegzik.

Független nemzetközi történész-szakbizottságnak meg kell vizsgálnia a trianoni „békediktátum” fentebb kimutatott történelmi tájékoztatlanságból elkövetett jogtalanságait, valamint azt, hogy miért nem tartották be a wilson elveket [önrendelkezés népszavazás útján] Magyarországgal kapcsolatban. E népszavazások megtartása Szlovákia, Ukrajna, Románia, Jugoszlávia tömbben élő magyarjai számára még ma is aktuális, identitásmentő lenne.

A szomszédok érzékenységének „cocilista” felvetésével kapcsolatban csak annyit, hogy 82 év óta nekünk, hungároknak [magyaroknak] vannak reális igazságtalanságok tömegével alátámasztott érzékenységi problémáink, nem pedig a nagyhatalmi segédlettel fosztogatóknak.

Befejezésül: várom a hungár naptárt megértők és a kutatáshoz csatlakozni kívánók jelentkezését (független történészek, régészek, antropológusok nyelvészek, csillagászok, fizikusok) egy összehangolt kutatási program elindításához, egyelőre a finnugor MTA keretein kívül.

Hunnivári Zoltán

Postacím: Transtrading Kft, 1029 Budapest, Előd vezér u. 11.

Utóirat

A figyelmes külföldi olvasó remélhetőleg ezután többet fog tudni a hungárokról, esetleg kedvet kap további hungárokkal kapcsolatos könyv elolvasásához.

A „Trianoni békediktátum” következményeképpen bekövetkezett hungár genocídium nem hasonlítható a múlt századi amerikai indiánirtáshoz, hiszen a hungár nép génjeiben tovább él utódállamai, de Amerika népességében is, csak nyelvét, identitását veszlette el.

Hogy mivel igazolható egy ilyen állítás?

Például a szlovák népesség megháromszorozódásával 80 év alatt, miközben a születési ráták és várható élettartam adatok közel hasonló értékeket mutatnak, mint a Csonka-Magyarországon.

Az Ausztriához csatolt – ma Burgenlandnak nevezett – három magyar megye nyugati részéből a két világháború között tízszer annyi ember vándorolt ki Amerikába, mint Ausztria egyéb részeiről. [Természetesen népességarányosan.] Valószínű ezért is kellett út menti táblákon még nemrég is reklámozni, hogy „Jó nekünk így!”

E könyv utolsó lapját felhasználva, ezúton üzenjük a rasszista kanadai boltosoknak – mivel diplomáciai tiltakozásról nincs tudomásunk –, akik kiírják üzleteikben, hogy „Hungárok ne lopjatok!” félreértésben élnek. (Dél-Ontario, pl. Hamilton)

Ugyanis akikre ők gondolnak – van szakszerű angol nevük is elég rég óta – nem hungárok, hiszen éppen az állítólagos magyar [hungár] üldözés miatt kaptak bebocsátást, letelepedést Kanadában. Ők egy Hungáriában élő – teljesen más mentalitású – indogermán népcsoport, és pontosan úgy viselkednek választott hazájukban, Hungáriában, mint Kanadában. Hungária lényegesen szegényebb Kanadánál, de népének történelmi tapasztalata rákényszerítette, hogy kevesebb értékét jobban védje (kerítés, kutya, földjeinek parlagon hagyása stb.) különösen azóta, hogy 1994-ben jogerőre emelkedett a „megélhetési bűnözés” fogalma.

Üzenjük továbbá nekik, hogy az „igazi” hungárok inkább matematikai, kémiái, fizikai diákolimpiákat szoktak nyerni, megelőzve kanadai társaikat. De a igazi Nyári Olimpiák örökranglistáján is megelőzik – dacára 10 milliós népességének – érem és pontversenyben őket. De ha másra nem, talán a Wembley stadionban játszott futballmérkőzés kapcsán – amikor egykori gyarmattartóikat 6:3-ra megverték – emlékezhetnének a hungárookra.

Arról meg tényleg nem tehetnek a hungárok, hogy 1945 után az ő gyarmattartóik – az oroszok – beszüntették iskoláikban a tornaórákon a futball ok-

tatást, helyette az addig ismeretlen kosárlabdát és kézilabdát preferálták. Ez záros határidőn belül megtette hatását, és a középszerűség mocsarába süllyedt a hungár labdarúgás. Túl sok volt a nagy Szovjetunióknak az „aranycsapat” hírneve...

Ennyivel is remélem, segítettem a tisztánlátást, amely talán könyvemnek legfőbb célja volt.

RIA, RIA, HUNGÁRIA!

Irodalomjegyzék

- Csóke Sándor: Finnugor nyelvek nincsenek. Eberstein, 1977.
- Gergely Jenő: A pápaság története. Kossuth Kiadó, Bp., 1982.
- Gombos F. Albin: A honfoglaló magyarok Itáliai kalandozása. (898–904) Bp., 1928.
- Az emberiség krónikája. Officina Nova Kiadó, 1990 után
- Hangay Zoltán: A pápák könyve. Bp., Trezor Kiadó, Bp. 1991.
- Hahn István: Az időszámítás története. Bp., 1960.
- Heribert Illig: Das erfundene Mittelalter. Econ Taschenbuch Verlag, 2000.
- Heribert Illig: Wer hat an der Uhr gedreht? Econ Taschenbuch, 2000.
- Hérodotosz: A görög–perzsa háború. Gondolat, Budapest, 1967.
- LEXIKON DES MITTELALTERS VERLAG J. B. METZLER, STUTTGART, 1999.
- Magyarország történeti kronológiája. Akadémiai Kiadó, 1982.
- MEYERS HANDBUCH WELTALL, 7. Auflage 1994.
- Robert R. Newton: MEDIEVAL CHRONICLES AND THE ROTATION OF THE EARTH. THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY PRESS, BALTIMORE, 1972.
- Ponori Thewrek Aurél: Naptárunk története. TIT PLANETÁRIUM
- Ponori Thewrek Aurél: A betlehemi csillag. TIT PLANETÁRIUM
- Raffay Ernő: MAGYAR TRAGÉDIA TRIANON 75 ÉVE PÜSKI, BUDAPEST, 1995.
- David Rohl: Fáraók és királyok. Gold Book Kft.
- Schalk Gyula: Idők–korok–napárak. Bp., 1993.
- Dr. Sulyok Dezső: A magyar tragédia. 1. rész Bp., 1996.
- J. J. Sur: Elbeszélések a naptárról. Kossuth kiadó, Bp., 1964.
- Szentpétery Imre: A kronológia kézikönyve. TUDOMÁNYTÁR Bp., 1985.

Mellékletek:

1. sz. A Julius Caesar által Kr. e. 46-ban bevezetett julián naptár	33
2. sz. Az Augustus császár által „elrontott” julián naptár	34
3. sz. Az 1582-es naptárreform évének naptára	35
4. sz. Az 1582. napéjegyenlőségeit és napfordulóit feltűntető számítógépes programrészlet	36
5. sz. A 227-es év naptára Hungáriára	37
6. sz. A tavaszi napéjegyenlőségek időpontja i. e. 400 és i. sz. 400 között	46
7. sz. A julián naptár első 57 éve, Szoszigenész tervezete, a római papok módosítása, és Augustus császár beavatkozása alapján . . .	48
8. sz. A MEQ leolvasható értéke az egyesített julián- és Gergely-naptárakban	56
9. sz. A napjainktól visszafelé számított 36 éven keresztül azonos MEQ időpontok	70
10. sz. Az összes lehetséges március 21-i MEQ időpont kimutatása a julián naptár szerint	71
11. sz. A hagyományos kronológia [H. K.] 2002. évétől visszafelé szerkesztett időtengely és a hungár naptár viszonya	87
12. sz. Átjárhatóság a Gergely- és a hungár naptár között	88
13. sz. Összehasonlító táblázat Caesar naptárreformja és Jézus halála [i. sz. 27] között	89
14. sz. A teljes napfogyatkozás kontaktusai	97
15. sz. A teljes és a gyűrűs napfogyatkozás sematikus rajzai	98
16. sz. Római napfogyatkozások: Oppolzer, Nr. 4022., Nr. 4080., Nr. 4083.	101
17. sz. Theophanes korai „halálpontos” napfogyatkozásai: Oppolzer, Nr. 4152., Nr. 4179.	106
18. sz. Oppolzer, Nr. 4281., Nr. 4284.	111
19. sz. Oppolzer, Nr. 4312., Nr. 4320., Nr. 4336., Nr. 4345.	112
20. sz. Oppolzer, Nr. 4552., Nr. 3863.	114
21. sz. Oppolzer, Nr. 4538.	116
22. sz. Theophanes személyes megfigyelésének gondolt napfogyatkozás. Oppolzer, Nr. 4761.	118
23. sz. Oppolzer, Nr. 4416., Nr. 4699.	120
24. sz. 24 napfogyatkozás grafikus összehasonlítása	B/3

Tartalomjegyzék

A könyv célja	7
Előszó	11
Miért éppen „hungár naptár”?	15
Az idő fogalma és annak mérése	29
Az időszámítás rendje a naptár	39
Naptárunk – a hungár naptár – előzményei	41
A régi római naptár	41
A julián naptár	42
A Gergely-naptár	53
A szökőévek rendszerének logikája és matematikája	57
A juliáni kezdőév MEQ időpontjának kérdése	59
A niceai zsinat zavarai	62
A bizonyítás	65
Szoszigenész zsenialitása	65
A naptár feladatterve	66
Mit és miért korrigálták Szoszigenészt a római papok?	79
Az augustusi helyreigazítás	80
Még egyszer a Gergely-naptárról	81
A „kronológia, mint tudomány”	83
A hungár naptár főbb jellemzői	85
A hungár naptár felismerésének természettudományi jelentősége	91
Történeti forrásellenőrzés napfogyatkozások segítségével (Retrokalkuláció)	99
A hungár naptár várható főbb hungár/magyar történelmi vonatkozásai ..	133
A hungár naptár következményei	137
Utóirat	139
Felhasznált irodalom	141
Mellékletek	142

Amennyiben Önnek, Önöknek, Intézetüknek, Kutatóintézetüknek a „hungár naptár” hipotézis e könyv elolvasása után csillagászatilag bizonyítottá vált, a további – most már forráskritikai – ellenőrzések előmozdítására és e könyv más nyelvekre történő lefordítására a kiadó szívesen fogad adományokat azoktól, akiknek ez módjában van. Természetesen várjuk a „hungár naptár” hipotézist megerősíteni kívánó, tudó csillagászok, történészek jelentkezését is a Kiadó címén.